

- deperdit: *palestr.* 3. *lect.* 12. p. 435. col. 2. in fin.
- Benemeritus*: Videtur *Meritum*.
- Beneplacitum* morte concedentis exprat: *tr.* 2. l. 6. c. 9. n. 3. p. 657.
- Benevolencia* definitur: *tr.* 8. *palestr.* 1. *lect.* 18. p. 91. col. 2.
- Bona* non dicuntur, nisi deducto ære alieno: *tr.* 1. l. 4. c. 14. n. 154. p. 689.
- Tres sunt bonorum species, mobilia scilicet, immobilia, & jura: *tr.* 2. l. 2. c. 9. à n. 17. & 19. p. 196. & l. 2. c. 12. n. 47. p. 228.
- Quæ autem, quæres, sint *mobilia* bona? *tr.* 3. l. 7. c. 17. n. 24. p. 276.
- Quæ *immobilia*? *tr.* 3. l. 7. c. 17. n. 24. p. 276. & *tr.* 2. l. 6. c. 2. n. 2. & 4. in fin. p. 603 & n. 52. p. 605. Sunt annui redditus: *tr.* 2. l. 6. c. 2. n. 21. p. 604.; actiones ad immobilia: *ibid.* n. 22.; pecunia destinata ad emptionem prædiorum: n. 24.; pecunia in banchis Campsorum posita: n. 26.; census redimibiles: n. 28.; naves: n. 30.; fructus pendentes: *tr.* 9. q. 1. n. 25. p. 7.
- Mobilia* hæc, aliavè, alienare nequit vir sine uxoris consensu: *tr.* 2. l. 6. c. 2. n. 3. 4. p. 602.
- Quænam *mobilia pretiosa*, quæ commode servari queunt? *tr.* 3. l. 7. c. 2. n. 95. p. 149.
- Quænam *se moventia*, quæ servari possunt? *tr.* 3. l. 7. c. 2. n. 96. p. 149.
- Quænam sint, quæ ultrà triennium absque notabili deterioratione *servari non possunt*? *tr.* 3. l. 7. c. 2. n. 94. p. 148.
- Mobilium* autem, & *immobilium* appellatione, non veniunt *jura*, & *actiones*: *tr.* 1. l. 4. c. 2. n. 51. p. 430.
- Bona* quando dentur *æstimata*, vel *inæstimata*? Consulas verb. *Æstimatio*.
- In *Inventariis* quæ, & quomodo describenda sint bona? Dicemus in verb. *Inventarium*.
- Quibus ex conjecturis bona esse *majoratis*, & non libera probetur? *tr.* 1. l. 1. c. 10. n. 92. p. 141.; regulariter enim bona potius libera, allodialia, & propria, quam aliena, vel maiorati, fideicommissio, emphyteusi, faudo, Regiæ Coronæ, aliivè cuiuscumque oneri subjecta præsumuntur: *tr.* 2. l. 2. c. 9. n. 2. p. 195. *tr.* 4. l. 5. c. 10. n. 26. p. 394.; quod quidem non est ita, sed è contra, si bona sita sint intrà confines terrarum alicui oneri subjectarum: *tr.* 2. l. 2. c. 9. num. 39. p. 199.
- Quæ *Paraphernalia* bona? *tr.* 2. l. 7. c. 13. n. 1. 2. 35. p. 762. 765.; in quas species dividantur? à n. 3. ad 6. p. 762.; in istis bonis, muliere prohibente, vir sese immiscere non potest: n. 5. p. 763.; & semel ei administrationem concessam revocare ad libitum valet uxor: num. 6.; & soluto matrimonio, uxori, ejusvè hæredibus sunt restituenda: n. 7.; quod ampliatur usque ad n. 24.; & limitatur à n. 25. à p. 764.; & à n. 17. p. 763. agitur de fructibus rerum paraphernalium.
- Bona Vacantia* ut dicantur, quid peragere prius debeat? *tr.* 2. l. 4. c. 14. n. 3. p. 423.
- Bona orphanorum* custodire, conservare, & describere, ut orphani maiores facti illa illæsa habeant, iudices orphanorum debent: *tr.* 5. c. 2. n. 61. p. 15.
- Bona carceratorum in Sancto Officio* Thesaurario tradenda sunt, & pecunia in arca mittenda: *tr.* 7. c. 8. *regim. judic. confiscat.* p. 387.; & si nil inventum fuerit, ex certitudine actis adjungenda constare debet: *ibid.* c. 9. p. 387. Quid si inveniuntur bona, quæ servando servari nequeant? *ibi* c. 11. & 21. p. 388. & 393. Quid si fuerint aliena bona inventa? *ibi* c. 5. & 19. p. 386. & 392. Quid si bona fuerint carceratorum, & quantitatem 40000. regalium non excedat, vel secus si eam admodum excedant? *dist.* c. 21. Quid faciendum de bonis postea, quam carcerati absoluti evadunt? *ibi* c. 23. p. 394. Quid è converso postquam præfata bona confiscata sunt? *ibi* c. 27. p. 396. Quid à iudice fisci peragendum

dum veniat super carceratorum litigiosis bonis, litibusvè pendentibus? *ibi c. 29. p. 397.* Denique sciendum est, quòd hæretici à die commissi delicti bona amittunt: *ibid. c. 33. p. 399.*

Reliqua invenies in verb. *Divisio, ac libertas.*

Bona paraphernalia, ac *dotalia* describuntur in inventario, ut restituantur duntaxat: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 117. p. 146.*; & propriâ autoritate potest mulier præfata bona capere: *ibi n. 118.*; & mortuâ uxore, tenetur vir prædicta bona restituere: *num. 120.*; & confiscatâ uxore, fisco sunt restituenda: *n. 121. p. 149.*

Bona Heredis non censentur obligata, & hypothecata pro defuncti debito: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 1. 16. 17. p. 379. & seq.*; nec favore dotis: *n. 2.*; sed testator illa obligare valet: *n. 3. 4. 5.*; poteritnè prohibere, nè hæres res proprias alienet? *n. 6.*; potest hæredis bona legare, & fideicommissio supponere: *n. 7.*; sivè sciat, sivè ignoret res esse hæredis: *n. 8.*; an de bonis hæredis disponere an queat? *n. 12. 21. 22. 23. à p. 380.*; nec de bonis hæredis beneficiati ultra, quàm suppetunt bona hæreditaria: *dict. c. 12. à n. 141. à p. 394.* Bona tamen hæredis non censentur obligata quantumvis testator se, & hæres suos obliget: *n. 13.*; nec similiter si testator se se obligans adjecerit dictionem, & cætera: *n. 14.*; nec quando defunctus semetipsum, hæres, omnia, & singula bona obligaverit: *dict. c. 12. n. 15. p. 380.*

Bona intuitu Ecclesie acquisita ad Ecclesiam spectare forsitan dices? Qui potè? Non ita simpliciter aio; sed solum jure antiquo attento, quia secundum id, vel ad Ecclesiam, vel ad successorem pertinebant: *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 21. 22 p. 442.*; jure autem noviori inspecto, ad Sedem Apostolicam pertinent: *ibi n. 23.* In Gallia, Hispania, Germania, spolia Episcoporum

ad successores pertinent: *n. 24.*; spolia autem Episcoporum titularium, qui Regulares sunt, ad Monasterium spectant: *n. 25. p. 443.* Omnia bona, quæ Episcopi habent mortis tempore, intuitu Ecclesie præsumuntur acquisita: *ibi n. 27.* Bona empta ab Episcopo suo nomine, in inventario confecto, ipsius Episcopi patrimonialia fiunt: *n. 49. p. 446.*; sicuti etiam, facto inventario, & mortuo Episcopo sine testamento, quidquid extra quantitatem inventarii reperitur, ad hæres ipsius ab intestato spectat: *n. 50.*, & sufficit in hoc casu probare hæres, quòd illud plus ex parcimonia Episcopi processit: *n. 51. 52 p. 446.*

Quæcumque sint bona, assumunt naturam tituli, sub cujus figura per quadraginta annos possidentur: *tr. 2. l. 2. c. 9. n. 40. p. 199.*; & talem naturam retinent, si ita possessa sint per tempus immemorabile, licet postea instrumentum appareat, ex quo diversæ qualitatis esse probentur: *dict. c. 9. n. 15. 16. p. 196.*

Bona sua donare, legare, relinquere quisque potest eâ lege, & conditione, quâ sibi visum fuerit: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 161. p. 600. & c. 2. n. 100 p. 609.*

Bona profectitia quædam dicuntur, quædam *adventitia*, quædam *castrensia*, quædam *quasi-castrensia*, & quænam ista sint? *tr. 2. l. 2. c. 12. à n. 2. ad 6. p. 224.*

Bona Regie Coronæ, & feudalia an iidem currant regulis? Affirmativè resolvitur in *tr. 2. l. 2. c. 7. num. 2. 4. p. 176.*; ideo utraque divisionem respuunt: *ibi n. 3. 16 p. 176. 177.*; quamvis Rex concedat facultatem dividendi: *n. 5. 9. 10.*; & licet ipsa facultas amplissimis abundet clausulis: *n. 20. 21. p. 177.*; vel licet solita sint dividi: *n. 6 p. 176.*; etsi alienentur, potest successor ea reivindicare: *n. 7. 8.*; an idem fit in bonis Coronæ concessis vel in benemeriti vita, vel post mor-

tem patris? *n. 17. 18. 19. p. 177.*; idem est dicendum in patronatu Regiæ Coronæ: *n. 22. 23.*; idem, quamvis concessa fuissent præfata bona cum facultate nominandi, prout placuerit: *ibi n. 24. & seqq. à p. 178.*; idem, etiam si concessa forent cum facultate, ut successor nominaret filium, aut filiam: *ibi à n. 31.* Divisibilia verò, & alienabilia sunt melioramenta facta in bonis Regiæ Coronæ, aut fœudalibus: *tr. 2. l. 2. c. 7. à n. 77. ad 79. p. 182.*; ita bona patrimonialia Principis, seu *Reguengos, sesmarias, lezirias*, quia legi mentali non subjiciuntur: *n. 80.*; ita augmentum per alluvionem adveniens: *n. 81.*, ubi contrarium; ita in annonis civilibus, vulgò *Tenças*: *n. 82. 83. p. 183.*; & an ita in bonis Regiæ Coronæ in perpetuum concessis? *n. 84.*; ita quidem in annonis, & redditibus, quos dicimus *de juro, e herdade*: *n. 85.*; ita in bonis donatis à Regina: *n. 86.*; ita in donatis à Rege nostro ante legem mentalem: *n. 87.*; ita in bonis confilicatis, & donatis ante incorporationem in Corona: *n. 88. 89.*; ita in bonis mobilibus, pecuniavè data à Rege: *n. 90. 91. p. 184.*; ita in fructibus bonorum Regiæ Coronæ: *n. 93. 94. p. 184.*

Non succeditur juræ hæreditario, sed jure sanguinis in istis Regiæ Coronæ, ac fœudalibus bonis: *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 13. 14. p. 177.*

Bona Coronæ ut dicantur, debent priùs incorporari in patrimonio Regis, sive in libro Propriorum scribi: *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 89. p. 183.*, & in *n. 92. p. 184.* Videtis quæ, & qualia sunt bona patrimonialia Principis, quænam, & qualia Regiæ Coronæ bona?

Maioratùs, fideicommissivè bona quando apud ultimum possessorem remaneant libera? *tr. 2. l. 4. c. 14. à n. 25. ad 45. p. 425.*

Bona fides non est illi, qui contra legem contrahit: *tr. 3. l. 7. c. 17. n. 18. p. 275.*

Quæ hic exarare possemus, vide in verb. *Fides*, quo te manu ducimus.

Bonum publicum privato anteponendum: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 23. p. 20.*

Nullius boni possessio jucunda est sine amicis, nec ullius mali sine socio solatium est: *tr. 6. l. 4. cap. 3. num. 11. p. 141.*

Bonum, testante Aristotele, est omne illud, cujus contrarium est malum: *tr. 8. palestr. 1. lect. 1. p. 3. col. 2.*

Brevitas quæ sit? *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 150. p. 688.*

Sermonis brevitatis allicit, & prodest, sicut longitas molesta est auditoribus: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 161. 162. p. 20.*; quamobrem brevitatis in relationibus commendatur: *dict. tr. 1. l. 4. c. 14. n. 149. p. 688. & tr. 8. palestr. 2. lect. 11. p. 254. in pr.*; sed tum laudanda est, cum nec plus, nec minus, quam oportet, dicitur: *rubr. part. 1. n. 163. p. 20.*

Difficiliora sunt uberiori calamo tractanda: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 1. p. 288.*

Brevitas in omnibus negotiis est oportuna, & necessaria: *tr. 7. c. 20. num. 118. p. 272.*

Britanus an in fori privilegio vincat orphanum; vel rotâ versâ? *tr. 5. c. 1. n. 8. p. 3.*

C

Adavera delinquentium non suspenduntur, nec concremantur, nisi in casibus gravibus, & enormibus, ubi exemplo opus est, ut in crimine læsæ Majestatis divinæ, aut humanæ: *tr. 2. l. 2. c. 4. num. 14. 15. p. 150.*

Cadere solet inventor in laqueum, quem fecit: *tr. 8. palestr. 1. lect. 2. pag. 5. col. 2.*

Cæcus non à realibus, sed à personalibus muneribus relevatur: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 8. & seqq. p. 38.*

Privilegium habet trahendi secum litigantes

- gantes ad Curiam: *tr. 3. l. 4. c. 3. num. 120. p. 173.*
- Potest contrahere; Magistratum gerere; arbiter, arbitrator, & testis esse; succedere in fæudo; esse doctor: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 120. p. 173.*
- Cedere** quæ possit usufructuarius? Sylvamne? *tr. 4. l. 7. c. 7. num. 53. 54. p. 167.*; glandes, & arbores fructiferas? *n. 55. 56. 57. 76. p. 168. 169.*
- Calculator** causæ cognitionem non habet: *tr. 4. l. 5. c. 9. n. 29. p. 387.*; super juris dubiis vota proferre non valet: *ibi n. 36. p. 388.*; neque decretum iudicis excedere: *num. 34. p. 388.* Sed, ut inelius capias, quæ de calculatoribus electis ad rationes dispungendas se se dicenda offerebant, consule *tot. dict. c. 9. à p. 383.*, & latius in verb. *Rationes* vers. *Quòd ad calculationem, & calculatores.*
- Calculator** non potest calculare expensas in causa, in qua fuit actor, vel reus: *tr. 6. l. 2. c. 10. num. 18. & 19. p. 45.*
- Calor iracundiæ** Quæ iracundiæ calore fiant, pro non factis habentur: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 117. p. 121.*
- Cambium** quid sit? *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 145. p. 299.*
- An** tutores, administratores, Prælati, & cæteri possint obligare minores, præponentes, & Ecclesiam, ob acceptas pecunias ad cambium, aut usuras? *tr. 3. l. 6. c. 45. t. à p. 124.*
- Literas** cambii scribens non liberatur, donec illæ fuerint solutæ: *tr. 2. l. 8. c. 9. n. 36. p. 830.*; etsi per acceptationem obligetur, ut obligatur, illas recipiens: *n. 37. p. 830.*
- Cambium**, & pecunia cum usuris quando in rationis calculo veniat, vel non: *tr. 4. l. 6. c. 4. à n. 46. ad 48. p. 45.*
- Socius** pecunias ad cambium habens, altero socio id notificare debet: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 49. p. 45.*
- Literas** cambii accipiens, si intrà certum terminum protestatione non faciat, aliasquæ diligentias, periculum in se suscipit: *tr. 4. l. 6. c. 7. n. 25. p. 66.*; post acceptationem, antequam contra cedentem regressum habeat, acceptantem literas in iudicio bona fide convenire debet: *ibi n. 26.* Similiter literas cambii scribens per acceptationem illarum non liberatur, quin sequatur solutio: *ibi num. 23. p. 66.*
- Canonicus** non amittit fructus, & distributiones quotidianas, dum est absens pro sui beneficii defensione: *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 52. p. 321.*
- Capacitas** succedendi ex testamento in hæredibus extraneis, tribus temporibus requiritur, facti scilicet testamenti, mortis testatoris, & aditæ hæreditatis; in suis aliter est: *tr. 2. l. 2. c. 3. n. 118. 119. p. 146.*, intelligendo usque ad *n. 122.*, & *l. 5. c. 6. n. 118. p. 481.*, & videsis amplius verb. *Incapax.*
- Capella** quando vacet ad Coronam? *tr. 2. l. 2. c. 6. n. 57. p. 171.*
- Utrum** Princeps ad administrandas Coronæ capellas teneatur (directivè, non verò coactivè) filios nominare eorum, qui, dum in vivis erant, administrationem habuerunt? *tr. 9. q. 20. per tot.*; & resolvitur affirmativè *ibi n. 76. & seqq. à p. 96.*; etsi apud nos in istis capellis jure sanguinis non succedatur: *ibid. n. 58. p. 93.*
- Capitale** societatis exigi nequit ante rationes redditas, prout dicemus in verb. *Petitio* vers. *Peti nequit capitale*, ubi intelligitur, ac limitatur.
- Capitatio** quæ sit? Vide *Tributa.*
- Capitis diminutio** quid sit? *tr. 3. l. 2. c. 4. n. 9. p. 64. & n. 12. p. 65.*, & aspicias verb. *Diminutio capitis.*
- Capitulum**, Sede Episcopali vacante, custodiam habet bonorum Ecclesiæ: *tr. 1. l. 4. c. 4. n. 36. p. 454.*
- A'** maiore ejus parte gestum tenet: *tr. 9. q. 99. n. 15. p. 521.*
- Captatoria** voluntas in piis causis quando teneat? *tr. 1. l. 3. c. 10. num. 25. p. 344.*

Captivitas. Captivus à captivitate liberatus omnia recuperat, ac si nunquam captivus foret: *tr. 2. l. 2. c. 5. à n. 85. ad 87. p. 162.*, ubi infimul invenies postliminii effectus.

Captivi, in captivitate decedentis, bona ad Ecclesiam illius loci, in quo natus fuit, applicantur eâ lege, ut in redemptionem captivorum expendantur, exclusis hæredibus, tam ab intestato, quam ex testamento antea facto: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 46. p. 114.*

Bona filiorum vendi possunt, eis invitis, ad redemptionem patris captivi: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 45. p. 114.*

Captura, facta virtute summarii iudicis suspecti, est relaxanda: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 37. p. 92.*

Ad capturam potest procedere iudex incompetens, vel incapax: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 20. & 41. p. 90. & 92.*

Caput casalis. Beneficium manendi in capite, & possessione casalis non amittit mulier per id, quod conjugis præmortui inventarium non conficiat: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 133. p. 148.*; nec ex eo, quodd illud faciat, & occultet rem magnivè, parvivè valoris: *ibi n. 138. 139. p. 148.*

Caput casalis ut conjux superstes sit, & in possessione bonorum remaneat, requiritur simultanea cohabitatio: *tr. 2. l. 4. c. 13. n. 44. p. 420.*; nisi separatio matrimonii intervenisset ob culpam conjugis prædefuncti: *ibi n. 45. p. 420.*

Conjux superstes manet in capite, & possessione casalis, & ab ejus manu hæredes bona hæreditatis recipere debent: *tr. 2. l. 6. c. 12. à n. 8. p. 671.*; & retinet, dum vidua est, omnia mariti privilegia, conditionem, & honores: *ibi à n. 2. ad 7.*; quod eodem modo procedit in matrimonio putativo: *n. 12. 13. p. 672.*; ita ut non valeat pactum appositum in matrimonio, ne post mortem unius conjugis maneat alter in capite, & possessione casalis: *n. 11.*; & dum ita est

conjux superstes in casalis capite, potest exigere debita, ac recipere fructus: *n. 14.*; & potest à creditoribus conveniri: *n. 15.*; quamvis infra legis terminum inventarium non conficiat: *n. 16.*; & quamvis convolet ad secundas nuptias: *n. 17. 18.*; & si fuerit spoliatus, ei competit remedium retinendæ, vel recuperandæ: *n. 19. 20. 21. p. 672.*

Ast hæc omnia nequaquam vigent, nec procedunt in matrimonio celebrato secundum jus commune: *tr. 2. l. 6. c. 12. n. 35. p. 673.*, intelligendo ut in *n. 36. 37. 38. p. 674.*; neque in matrimonio non consummato: *ibi à n. 38. ad 41.*; neque si conjux superstes cum conjuge præmortuo vitam haud fecit maritalem: *n. 42.*, nisi uxor separata fuisset culpâ mariti: *n. 43.*; neque si lis vertatur super matrimonio, vel super adulterio: *n. 44.*

Filius, (si nullus ex conjugibus superest) aut filia manet in capite casalis, qui, quævè post mortem parentum in possessione bonorum reperitur: *tr. 2. l. 6. c. 12. n. 26. p. 673.*; & tunc istis competunt omnia privilegia, quæ competunt conjugibus superstitibus, qui manent in capite casalis: *ibi à n. 32. p. 673.*

Caput casalis rationes reddere constringitur cæteris cohæredibus, legatariis, & creditoribus: *tr. 4. l. 5. c. 10. à n. 1. p. 391.*

An, & quando casalis caput onerandum sit de redditibus hæreditariæ domûs à se habitatæ? *tr. 4. l. 5. c. 10. n. 21. p. 394.*

Utrum teneatur probare bona esse libera? *tr. 4. l. 5. c. 10. à n. 23. ad 27. p. 394.*

Caput casalis, seu domûs Præfectura, dum divisiones non fiunt, à creditoribus in solidum conveniri potest: *tr. 9. q. 32. n. 5. p. 191.*; secus autem postea: *ibid. n. 6. p. 191.*

Carceratio. Occultans bona carcerari potest, & beneficio cessionis non gaudet;

- gaudet: *tr. 1. l. 3. c. 4. n. 25. p. 301.*
- Carcerari potest hæres pro debito, pro quo defunctus carcerari poterat: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 53. p. 225.*; quamvis sit hæres beneficiatus, dummodo inventario bona aliqua occultasset: *ibi n. 54.*; aliter non carceratur: *n. 56.*; nisi ex sua mora conveniatur: *n. 57.*; nihilo tamen minus factò inventario, & ostensis illius bonis, amplius molestari nequit: *n. 58.*; nec etiam capi ex pacto capturæ à defuncto factò: *n. 55. p. 225.*
- Pariliter carcerandus venit, qui occultat bona, nè à creditoribus in executionem iudicati capiantur, estò nobilis, aut mulier sit: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 166. p. 128.*
- Mulier pro debito civili nunquidnam carcerabitur? Regulariter non; nisi debitum proveniat ex redemptione à captivitate: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 7. p. 607.*, & *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 64. p. 697.*; nisi pro debito dotis: *ubi proximè n. 65.*, ubi quòd meretrices publicè expositæ carcerari valent: & an carceri mancipetur mulier pro debito ex administratione tutelæ pullulante? *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 8. p. 607.*; an pro debito fiscali, vel ex delicto? *ibi n. 9.*; an possit renunciare privilegio, nè in carcerem detrudatur propter civilia debita? Nugacitè loquuntur autumantes: *ibid. n. 8. p. 607.*
- Nobiles ob debita civilia annè carcerari valeant? *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 94. p. 619.*, ubi etiam negativè; nisi sint debitores fisci: *ibi n. 96.*; vel nisi bona sua in fraudem creditorum occultent: *n. 99.*; sed, cùm carcerantur, seorsim à carceribus vilium personarum detinentur: *n. 99.*; & pro pœna pecuniaria, si non habent in ære, luunt in corpore: *n. 104. p. 620.*
- Minores viginti quinque annorum deseris? Nullatenus illorum oblivio incepit, quippè idem de illis dico: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 10. p. 610.*
- Nè iterum te increpantem exaudiam, minimè expecto, quòd ulterius disquiras: an pactum de debitore non solvente infra certum tempus propria auctoritate incarcerando, vel non incarcerando, valeat? Siquidem illud neutiquam; istud utique: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 63. 64. p. 615.*
- Debitorum quando carcerari possint, vel cedere bonis? Vide verb. *Cessio bonorum*; & quando à creditoribus propria auctoritate capi valeant? *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 28. p. 634.*
- Pater in ejus vita tenetur tradere filio legitimam, ut se à carceribus eximere valeat, si aliter evadere nequit: *tr. 2. l. 2. c. 5. n. 23. p. 158.*
- De carcerandis administratoribus: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 86. 115. p. 11. 12.*, ubi quòd quandoque administratores ante redditas rationes carcerari, detineri, vel condemnari possint, donec de iudicato solvendo caveant. Pariliter condemnatus ad reddendas rationes, si de fuga sit suspectus, & fidejussores non præstet, dùm eas non reddit, carceratur: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 22. 23. p. 77.*; & capitur in quolibet loco: *ibi n. 24. 25.*; ast antequam mandatum de capiendò (vulgò *mandado de segurança*) decernatur, creditor debitorem de fuga suspectum, & factum esse non solvendo, jurare adstringitur: *ibi n. 26. p. 77.*; quod quidem juramentum per se, & non per procuratorem præstare tenetur, nisi procurator ad id speciale mandatum afferat: *n. 27. p. 77.* Simili modo:
- Tutor, curator, vel quicumque administrator illud, in quo reliquatus fuit, haud solvens infra viginti quatuor horas post citationem ad solvendum, carceri mancipatur: *tr. 4. l. 8. c. 4. n. 1. p. 229.*; estò sit mulier (quæ aliàs pro debito civili non carceratur: *ibi n. 2.*): *n. 3. p. 230.*; & estò sit nobilis: *n. 6. p. 230.* Idem procedit in administratore positi panis: *n. 7.*; sic etiam in depositario, se-

sequestro, administratore Civitatis: *n. 8. 9. 10.*; nec non in cæteris omnibus administratoribus: *n. 11. p. 231.*; semperquæ carcerandi sunt, quamvis divites sint, pignora tradant, fidejussoresvè præstent: *n. 13.* Non autem carceratur pro rationum tutelæ debito mater tutrix, avia, aliussvè ascendens: *n. 15.*; licet omni legum auxilio renuntiassent: *n. 16.*; nisi inhonestè vivant: *n. 17.* Hæres cum inventario itidem non carceratur, præterquam si pro mala administratione condemnetur: *n. 18. 19.*; secus si inventarium non conficiat: *n. 20. p. 222.*, intelligendo ut in *n. 21.* Frater germanus, vel consanguineus etiam non carceratur, nisi ex mala administratione condemnetur: *n. 22. 23. 31.* Neque socius: *n. 24.*; nisi juramento se adstrinxerit reliqua solvere: *n. 25.*; vel nisi petens aliunde non habeat undè se alat: *n. 26.*; vel ex dolo residuum non restituat: *n. 27. p. 222.* Deniquè nè disquiras, utrùm carceri mancipari debeant tutores, curatores, cæteriquæ administratores tanquam suspecti de fuga ante rationes redditas, & consequenter antequàm de debito constet; anticipatam responsionem invenies in *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 43. p. 79.*, ultra jam dicta suprâ in princ. hujus verb. *Carceratio.*

Tutor, curator, & quilibet alius administrator carcerari nequit ex causa reddendarum rationum, etiam fiscalium: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 33. p. 356.*; neque arrestari, vulgò *ser embargo do na cadeia*: *ibi n. 34.* Positus verumtamen ex his aliquis in fuga, vel de eâ suspectus, incarcerari valet, donec rationes reddat: *n. 37. p. 357.*; prout itidem si subterfugiat rationes reddere: *n. 53. p. 359.*; vel si finita administratione bona stabilia, & quæ stabiliū loco habentur, non restituat: *n. 57. 72. p. 359. 361.*; & ita etiam: *Depositarius, sequestrarius, & admi-*

nistrator concursus creditorum, carcerantur in iisdem terminis: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 58. 59. 60. p. 359.*, & in verb. *Depositarius.*

Incarcerato debitore, cum infra triduum esse suspectum creditor probare adstringitur: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 28. p. 77.*; quod quidem triduum improrogabile est, præterquam si adsit magna, & justissima causa: *n. 36. p. 78.*; & quomodò hæc probatio fiat? à *n. 29. ad 35.*, & *n. 41. à p. 77.*, ubi agitur de tribus requisitis (debito scilicet vero, & liquido, suspicione fugæ, & bonorum immobilium defectu) necessariò probandis. Probatis autem præfatis requisitis, & carcerato debitore, non eximitur à carcere, nisi præstiterit pignoribus, fidejussoribusvè: *n. 36. p. 78.*; quæ cautio non tantum esse debet de judicio sisti, verum & de judicato solvendo: *n. 37.*; & non sufficit (secus hodie per Regium diploma, vulgò *Aviso*, exaratum die 21. Februar. ann. 1758.) cautio juratoria: *n. 38. p. 78.* Non probatis verò requisitis, debitor excarcerandus, & ad locum tutum remittendus, condemnato creditore in expensis, damnis, interesse, & lucro cessante, si mercator fuerit: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 40. p. 78.*

Nonnè poterit debitor, captus pro uno debito, delictovè, pro alio in carcere detineri, & recomendari? Si captura est justa, utique; si injusta, neutiquam: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 42. p. 79.*, & *l. 6. c. 9. n. 41. p. 88.*; sed memoriæ commendandum, quod recomendatio isthæc die feriata fieri nequit: *dict. n. 42. p. 79.*

Carcerari nequit, qui arrestari non potest: *tr. 4. l. 6. c. 9. n. 40. p. 88.*

Injustè carcerato expensæ, & damna solvenda sunt: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 36. p. 357.* & *l. 1. c. 8. n. 40. p. 78.*

An nobilis ob suspicionem fugæ carcerari valeat per mandatum assurationis? Si sit nobilis, qui ex debito civili,

- vili, ex delicto, vel quasi-delicto, carcerari valet, quidni? *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 39. p. 78. l. 6. c. 8. n. 23. p. 74. & l. 8. c. 4. n. 14. p. 231.*; sed tunc honestiori loco carcerandus: *l. 8. c. 4. n. 34 p. 233.*
- Mercator ex eo, quod immobilia non possideat, nec id ad versus eum mandatum assecurationis conceditur, nec tam de facili, ut contra ceteros: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 54. p. 80.*
- Multa de bonis carceratorum in Sancto Officio reperies infra in verb. *Bona in fin.*
- Utrum debitor nulliter captus relaxari debeat? *tr. 4. l. 6. c. 9. n. 42. p. 89.*
- An, & quando debitor carceratus alimentandus veniat à creditore, vel à carcere dimittendus? Jam dedimus in verb. *Alimenta.*
- Antequàm per cancellariam transeat sententia, in qua captura decernitur, ad carcerationem non progreditur, præterquàm si condemnatus sit de fuga suspectus: *tr. 4. l. 8. c. 4. n. 35. p. 233.* Denique carceris incòmoda referuntur in *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 24. 25. p. 609.*
- Cardinalatus* celsitudinem assequi nequit legitimatus per subsequens matrimonium: *tr. 2. l. 1. c. 4. num. 80. p. 34*
- Castigatio* modica, minimè verò immodica, licet marito in uxorem: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 71. p. 652.*
- Patri adoptanti, adrogantivè in filium adoptatum, adrogatumvè: *tr. 2. l. 1. c. 8. n. 48. p. 78.*
- Quomodo sit licita in famulum? *tr. 3. l. 5. c. 12. n. 46. p. 370.*; vel in discipulum, vulgò *Aprendiz?* *tr. 3. l. 5. c. 13. n. 20. p. 382.*
- Casus* omissus in quacumque dispositione, manet sub juris regulis: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 101. p. 480. & tr. 9. q. 99. n. 7. p. 520.*; & omissus in nova dispositione secundùm jus antiquum intelligitur manere: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 106. p. 480. & tr. 9. q. 24. n. 49. p. 123.*; & casus exceptus, regulam in contrarium firmat: *q. 24. n. 43. p. 123.*
- Casus* voluntatis an comprehendat casum impotentiae; & è contra? *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 31. & seqq. p. 515.*
- Casus* à lege non definiti, extratione legum definiuntur: *Prolog. vers. Verùm nec.*
- De aliis hùc spectantibus, in verb. *Exceptio* sermo erit nobis.
- Casus* fortuitus ille est, qui humanà providentià evitari, ac præcaveri non potest: *tract. 3. l. 5. c. 12. num. 64. p. 373. & l. 7. c. 11. n. 95. p. 243. & num. 111. p. 245. & tr. 4. l. 2. c. 12. n. 48. 49. p. 160.*; & qui sint casus insoliti? *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 67. p. 241. & num. 111. p. 245.*
- Casus* fortuitus dividitur multifariè: *tr. 3. dict. c. 11. n. 112. p. 245.*
- Omne periculum in se suscipiens non videtur suscepisse casum fortuitum, si illum specialiter non expresserit: *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 96. p. 243.*; & adhuc suscipiens in se omnem casum fortuitum, pro casibus valdè insolitis, & incogitatis non obligatur: *ibi n. 97. 98. p. 244.*; an autem teneatur, si in se susceperit omnes casus insolitos, cogitatos, & non cogitatos, prævisos, & non prævisos? *ibi n. 99. 100.*; idè securius (ut omnis auferatur dubitatio) est, quod insolitissimi, & inopinatissimi exprimantur: *ibi num. 101.*; & quid quando exprimitur aliquis casus, & similes? *n. 103. 104.*, ubi qui similes, quique minores?
- Ex eo non adstringuntur tutor, curator, administrator, socius: *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 48. p. 160.*; multa tamen ad hanc liberationem probare debent, quæ enarrantur à *n. 50. ad 56. p. 162.*; socius tamen quando teneatur? *l. 6. c. 4. n. 58. 59. p. 46.*; quando obligatus ad custodiam? *l. 4. c. 13. à n. 46. ad 54. à p. 297.*; quando Magister navis? *l. 7. c. 5. n. 59. p. 142.*; morosus quando? *l. 6. c. 8. n. 59. p. 77.*; quando committens culpam ad casum ordinat.

- dinatam? *ibidem* n. 61. 62. p. 78.
Caupones quando teneantur ad restitu-
 tionem rerum ablatarum? *tr. 1. l. 4.*
c. 1. à n. 78 ad 81. p. 409.
Causa naturalis accidentalem vincit: *tr.*
1. l. 4. c. 6. n. 217. p. 492.
 Duæ causæ lucrativæ regulariter concurrere nequeunt: *tr. 1. l. 4. c. 7. n.*
76. p. 517.
 Limitata causa, seu dispositio, limita-
 tum producit effectum: *tr. 1. l. 4. c.*
11. n. 21. p. 609. & tr. 2. l. 4. c. 11. n.
69. p. 409. & tr. 4. l. 3. c. 6. n. 45. p. 187.
 Non potest iudex causam committere
 cui Scribæ voluerit: *tr. 1. l. 2. c. 5. n.*
49. p. 195., & vide sis verb. Commit-
tere.
 Continentia causæ dividi nequit: *tr. 4.*
l. 2. c. 7. n. 3. p. 102. & tr. 1. l. 4. c. 14.
n. 45. p. 675. & tr. 6. l. 5. c. 4. n. 16. 18. p.
292.; etiam casu, quo uterque iudex
commodè suam jurisdictionem exer-
cere possit: tr. 1. l. 4. c. 14. n. 46.; & ex-
ceptio, ne continentia causæ divida-
tur, locum facit unioni, seu accu-
mulationi causarum: n. 88. 89 p. 681.;
& hæc exceptio à parte debet oppo-
ni: tr. 6. l. 5. c. 4. n. 16. p. 292.; & in qua-
cumque litis parte: n. 17. p. 292.
 Falsa causa vitiat sententiam, quamvis
 sit Principis: *tr. 2. l. 8. c. 5. n. 6. p. 809.*
 Causa prima semper inspicienda: *tr. 9.*
q. 63. n. 33 p. 367.
 Causa mixta quæ sit? *tr. 5. c. 2. n. 15. p. 11.*
 Individua quænam? *tr. 5. c. 4. n. 16. p. 11.*
 Connexa quæ? *tr. 5. c. 4. n. 18. p. 11.*
 Summaria, & executiva quæ? *tr. 5. c. 6.*
n. 28. p. 12.
 Causa rationum an sit summaria? *tr. 4.*
18 c. 1 n. 60 p. 220.
 Causa finalis quænam? *tr. 9. q. 63. n. 43.*
45. p. 370.; & quòd de contractùs sub-
stantiâ sit: ibid. n. 46 p. 371.; & temper
est intentionis principium: ibid. n.
42. p. 370.
 Causâ destructâ, causatum corrumpit: *tr.*
9. q. 37. n. 2 p. 208.
 Alia in verb. *Accessorium* videtur cupi-
 dus.
- Causa cessante, non cessat effectus jam
 consummatus: *tr. 6. l. 4. c. 5. n. 25. p. 156.*
 Causa non pendens in iudicio, non est
 causa: *tr. 6. l. 1. c. 20. n. 4. p. 211.; & ante*
citationem causa non pendet: ibi l. 4.
c. 1. n. 27. p. 124.
Causa pia definitur: *tr. 2. l. 5. c. 9. n. 86. p.*
510. & tr. 5. c. 5. n. 45. p. 27.; quænam
autem dispositiones dicantur piæ?
tr. 2. l. 5. c. 9. à n. 87. p. 510.
 In ordinariis causis datur libellus, con-
 trarietas, replicatio, & treplicatio:
tr. 5. c. 20. n. 21. p. 41.
 In summaris, in impedimentis in chan-
 cellaria apposis, & in executione,
 contrarietas tantummodò datur: *tr.*
5. c. 20. n. 22. p. 42.
 Cautela nimia malitiam arguit: *tr. 1. l. 4.*
c. 8. n. 49. p. 542.
 Qui alienam domum videt concrema-
 ri, suæ provideat: *tr. 8. palestr. 1. lect.*
15 p. 77. in princip.
 Cautio quid sit, an, & quando in suspe-
 ctionibus requiratur, vel non? *tr. 6.*
l. 5. c. 1. t. à p. 279.; & est medicina se-
questri: tr. 4. l. 6. c. 9. n. 33. p. 88.; & an
juratoria sufficiat? ibi n. 35. Negotio-
rum gestor, cautionem damni infe-
cti præstans, cui se exposuit pro con-
domino, repetit: ibi l. 6. c. 3. n. 14 p. 29.
 Cautio de rato. Vide sis verb. *Manda-*
tum.
 Cautio de utendo fruendo boni viri ar-
 bitrio an sit de substantia usufru-
 ctùs? *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 19. 20. p. 426.; an re-*
mitteri valeat à testatore? n. 13. 17. 19.
p. 425., & ratio partis negativæ: n.
24. p. 427.; an ab hærede proprieta-
rio? n. 14.; an usufructuario per con-
tractum constituto? n. 15. Utrum
fiscus, aut pater talem præstare de-
beant cautionem? n. 21. p. 426.; an
qui, reservato usufructu, donat? ibi
n. 22. 23. p. 426.
 Cautionem qui præstare non vult, ad le-
 gitimam tutelam non admittitur: *tr.*
3. l. 2. c. 2. n. 30. p. 41.
 Cautio in recusationibus deponenda est
 apud Scribam: *tr. 6. l. 5. c. 1. n. 6 p. 280.*
 Quæ

- Quæ cautio, qualisque requiratur ad recusandos singulos iudices præter enumeratos in *Ord. l. 3. tit. 22. p. tr. 6. l. 5. c. 1. n. 9. & 10 p. 280.* Quæ ad recusandum iudicem fisci? *tr. 7. c. 43. Regim. iudic. confiscation. p. 403.*
- Etiam requiritur cautio ad recusandum iudicem mortuum: *tr. 6. l. 5. c. 1. n. 16. p. 281.*
- Cautio deponitur ob præsumptam calumniam recusantis: *tr. 6. l. 5. c. 3. n. 24. p. 288.*
- Cautio unius aliis consortibus ejusdem litis non prodest, si est dividua; se-cus verò si individua: *tr. 6. l. 5. c. 4. n. 1. 2. 5. 6. p. 290. & 291.*
- Si plures petant revisionem sententiæ in re dividua, tot erunt cautiones, quot fuerint supplicantes: *tr. 6. l. 5. c. 4. n. 8. & 11. p. 291.*
- Si sint plures recusantes annè esse debeant plures cautiones, vel unica tantum? Videtis *tr. 6. l. 5. c. 4. t. p. 289.*
- Si plures actione populari agant, non est necesse, ut quot sunt agentes, tot sint cautiones: *tr. 6. l. 5. c. 4. n. 15. p. 292.*
- Abque cautionis depositione recusatio non admittitur, imò iudex ad ulteriora procedit: *tr. 6. l. 5. c. 1. n. 7. & 8. p. 280.*
- Aliqui sunt tamen, qui cautionem deponere non tenentur, ut pauperes, Procuratores Regii patrimonii, Regiæque Coronæ, ac Fiscales: *tr. 6. l. 5. c. 3. n. 20. & seqq. n. 31. p. 285. & seqq. & tr. 2. l. 8. c. 15. n. 45. p. 847;* neque pauperes etiam deponunt in causa revisionis, si eorum paupertas Principi est notoria: *dict. c. 3. n. 12. p. 286;* neque pauperes, qui à Misericordia liberantur: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 46. p. 847;* neque exequens cavet de restituendo, quando exequitur chartam divisionis: *tr. 2. l. 8. c. 1. n. 11. 12. p. 786;* neque etiam requiritur ubi iudex cognoscit ex jurisdictione purè delegata: *tr. 6. l. 5. c. 5. n. 5. 6. 7. 15. p. 295;* benè tamen ubi cognoscit ex jurisdictione excitata: *dict. c. 5. n. 8. 9. 10. 11. p. 295. & n. 30. 31. p. 298.*; neque pariter quando Princeps commisit causam, vel quodlibet aliud negotium, alicui personæ non habenti jurisdictionem: *tr. 6. dict. c. 5. n. 28. p. 298.*
- Semper amittitur cautio succumbente recusante: *tr. 6. l. 5. c. 2. n. 10. p. 285.*
- Non autem amittitur, nisi pro dimidio, si recusatio non procedit: *tr. 6. l. 5. c. 2. n. 1. p. 282.*; amittitur verò tota si iudex non suspectus iudicatur: *dict. c. 2. n. 2. p. 282.*; quando autem recusans à recusatatione desistit, tunc vel desistit postquam decisum est recusatationem procedere, & isto in casu totam amittit cautionem: *dict. c. 2. n. 3. p. 282.*; vel desistit antequam iudicetur procedere recusationem, & isto in casu nil cautionis amittit: *dict. c. 2. n. 4. p. 282.* Si verò recusatus moriatur, nihil cautionis amittit recusans: *dict. c. 2. n. 7. p. 283.*; & idem est si revocetur sententia, quæ iudicatum est recusationem procedere: *dict. c. 2. n. 8. p. 283.* Tertius denique ad recusationem admissus, quam cautionem amittat? *dict. c. 2. n. 6. p. 283.*
- Cautio amissa ad quem applicari debeat? *tr. 6. l. 5. c. 2. n. 9. p. 283.*
- Censurâ nullus aliquem afficiat, quin se à culpa immunem inveniat: *tr. 8. palestr. 2. lect. 19. p. 293. col. 2. in fin.*
- Apelles publicæ censuræ picturas exposebat suas: *ibi palestr. 1. lect. 2. p. 6. col. 2.*
- Census definitur: *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 20. p. 193;* & multifariè dividitur: *ibi à n. 21. ad 26. à p. 193.*
- Pretium justum censûs quodnam sit? *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 62. 63. p. 198.*
- Census redimibilis potest, invito censuista, redimi, rebus in solutum datis? *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 116. 117. p. 231.*
- Hæres beneficiatus nequit cogere creditorem censuarium ad extinguendum censum cum bonis hæreditariis: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 114. p. 230.* Neque dominus censûs cogi valet ad recipiendam

dam fortem principalem, nisi infimul offeratur cum decursis usuris: *n. 115. p. 231.*

Rei hypothecatae possessor pro censu, convenitur in solidum pro pensione: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 42. 43. 64. ex p. 263., & jam tetigimus in verb. Actio.*

Ut recte constitutur census, decem, & septem requisita poscit: *tr. 3. l. 7. c. 9. an 27. p. 194.,* ubi quales sint videtis;

nempè primò, quòd constitutur in re immobili, & fructifera, *ibin. 28;*

secundò, quòd pretium consistat in pecunia, *n. 46. p. 196.,* quamvis contrarium de jure nostro in *n. 49.;*

tertiò, quòd solutiones censuum anticipatae non fiant, *n. 77. p. 203.;*

quartò, quòd calus fortuiti non praedjudicent domino censùs, *n. 80;*

quintò, quòd non restringatur facultas rem censitam alienandi, *n. 85;*

sextò, quòd alienatio rei censitae denuntietur domino censùs, *n. 89. p. 204.;*

septimò, quòd non fiat pactum, ut debitor salaria, expensas, aut interesse solvat ratione morae, *n. 92;*

octavò, quòd ex censibus decursis non augeatur pensio, *n. 99. p. 205.;*

nonò, quòd onera aliqua non adjiciantur illi, ad quem de jure non spectant, *n. 101.;*

decimò, quòd re censita perempta in totum, vel pro parte, vel infructuosa facta, census vel

extinguatur, vel minuatur, *n. 106;*

decimò primò, quòd census redimi possit, *n. 111.;*

decimò secundò, quòd redemptio denuntietur domino, *n. 118. p. 206.;*

decimò tertio, quòd nullatenus fieri possit pactum sortis exigendae, *n. 127. p. 207.;*

decimò quarto, quòd census sub alia forma creati sint feneratorii, *n. 129.;*

decimò quinto, quòd haec omnia observentur in alienatione cujuslibet censùs jam constituti, *n. 135. p. 208.;*

decimò sexto, quòd pretium censùs, neque augeri valeat, neque minui, *n. 136. p. 208. & n. 74. p. 202.;*

decimò septimò, quòd census antea factus reguletur ad arbitrium bonorum Religiosorum,

n. 141. p. 208.

Redimere volens censum, creditori per bimestre denuntiari debet; & facta denuntiatione, debitor cogi potest ad redimendum infra annum *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 118. p. 206.* Et an redimi valeat census pro parte duntaxat? *ibin. 113. p. 205.*

In re aliena census constitui nequit: *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 29. p. 194.*

Census pecuniarius personalis contractus est, ex quo actio personalis competit: *tr. 9. q. 21. n. 10. p. 101. & n. 25. & 62.,* ubi declaratur; quibus contractibus assimiletur? *ibidem n. 25. & 68. à p. 102.;* & inter quos licitus sit census iste pecuniarius ratione sex, & quatuor pro centum? *q. 42. n. 21. p. 246.*

Constitutio censùs quaedam pars rei videtur: *tr. 9. q. 21. n. 49. & 50. p. 105;* & an necesse sit, quòd res super qua census imponitur, ferax fructuum extet? *ibi q. 45. n. 7. p. 266.*

Quid ematur per contractum censualem? *tr. 9. q. 42. n. 31. & 67. p. 249. & 257.;* & an dominus censùs jus reale, actionemque realem acquirat in re censui supposita? *q. 95. n. 13. & seqq. p. 504.;* per impositionem enim censùs jus in re constituitur: *q. 21. n. 43. p. 104.*

Pro censu nova quotannis oritur actio: *tr. 9. q. 42. n. 62. p. 255.*

Actio in rem scriptam pro annuo censu datur adversus tertios possessores: *tr. 9. q. 21. n. 46. & 48. p. 105.;* quid autem in censu pecuniario? *ibidem n. 47. & 48.;* & censùs creditor electionem habet, ut quem voluerit conveniat, si rem censuariam ad diversos deveniat possessores: *q. 21. n. 45. p. 104. & q. 45. n. 9. & 10. p. 266.* Pro quo aspicias verb. *Excussio, & Hypotheca.*

Vendens census annuos pauper praesumitur: *tr. 9. q. 42. n. 39. p. 251.*

Pretium censùs quale justum, injustumve sit? *tr. 9. q. 42. t. à p. 204.;* & pretium quomodo ad justum reducendum sit? *ibi à n. 20. p. 246.;* & ut justum

stum dicatur, contractus tempus infpicitur: *ibi n. 26. & 61. p. 248. & 255.*, ubi declaratur; & si census minori sit constitutus pretio, non tantum injustus, sed usurarius est: *ibidem n. 51. p. 253.* Et an læsio superveniens justum census antea facti pretium injustum reddat? *ibidem n. 3. 4. 28. & seqq. 50. & seqq. à p. 243. & seqq.*; & quænam læsio sufficiat quando pactum de retrovendendo adest? *ibid. n. 15. p. 245. & n. 53. p. 253*; data autem læsione in contractu census, an rescindendus, anve ad æquitatem reducendus sit? *ibidem n. 16. 17. 57. 65. 71. 72. à p. 245.*

Novissima lex super creatione census (de qua Phæb. decis. 211. n. 13.) an observanda sit? *tr. 9. q. 42. n. 24. 43. & 71. à p. 247.*; & an præterita comprehendat? Negativè: *ibid. n. 23. & 43. p. 247. & 251.*

Utrum valeat pactum de cogendo venditore census ad redimendum, ob non solutum censum per biennium; an super domibus imponi queat census; anque, obligatis aliis immobilibus fructus censuarios producentibus, possit dominus census agere contra dominum possessorem? *tr. 9. q. 45. tot. à p. 264.*

Nunquid dominus census poterit cogere ad redimendum ex vi pacti debitorem in solutione cessantem? Videas *tr. 9. q. 45. n. 2. 3. p. 265.*; & an tale pactum valeat, nec nè? *ibidem n. 2. 3. & seqq.*; notando semper, quod ex venditoris culpâ non est prohibita repetitio: *ibi n. 6. p. 265.*

Res, censui supposita, cum suo onere transit: *tr. 9. q. 95 n. 9. 12. 15. p. 503. & seq.*
Certatio. Dementia est cum superioribus certare: *tr. 8. palest. 3. lect. 20. p. 409. in med.*

Certitudo absque partis citatione extracta, numne fidem faciat? *tr. 9. q. 28. n. 4. p. 145.*

Parochi certitudo mortem probat: *tr. 9. q. 96. n. 3. p. 506.*

Cessare legem necesse est, si ratio cessat legis: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 69. p. 249.*; modo lex in duplici haud nitatur ratione, quia tunc etsi cesset una, si alia remanet, non cessat lex: *ibi num. 72. p. 249.*

Cessio bonorum cur introducta fuit? *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 120. p. 623.*

Debitorum ad vitandos carceres ad cessionis bonorum auxilium confugiunt, quando solvendo non sunt: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 1. p. 606.*; verum qui gaudere vult beneficio isthoc cessionis bonorum, inventarium debet conficere: *ibi n. 2.*; & tunc, si fortuito casu effectus est non solvendus, hocce beneficio fruitur: *n. 3.*; licet ei renuntiasset cum juramento: *n. 45. p. 607.*; quod itidem procedit in muliere, quando hæc carcerari valet pro debito: *n. 7.*; & similiter in minore: *n. 10. p. 608.*; modo iudicis decretum interveniat: *n. 11.*; qui quidem etiam bonis cedere potest, quando ea sine curatore administrat: *n. 12.*; & pariformiter in filio-fam., qui cedere valet: *n. 13.*; dummodo non cedat peculium profectitium in præjudicium patris: *n. 14.*; nisi debita contracta, ac versa fuissent in patris utilitatem: *n. 15.*; & an ejuscemodi beneficio potiatur quando de consensu patris se obligavit? Affirmativè: *n. 17. 18.* An debitor pauper hoc gaudeat beneficio adversum creditores æquè pauperes? *n. 18. 19. p. 609.* An adiens hæreditatem cum beneficio inventarii? *n. 21. 22.*; hæres siquidem adiens hæreditatem sine inventario, etsi absque animo fraudandi creditores, cessionis beneficio non privatur: *n. 23.*; aliter si per dolum inventarium non fecit: *n. 27. p. 610.* De spoliatore ad fructuum restitutionem damnato quid? Si sine dolo spoliium commisit, gaudet: *n. 28.* Eodem modo, in iisdemque terminis usurarius: *n. 29.*; & excommunicatus: *n. 30. p. 610.*

Qui debita non agnoscit, bonis cede-

re non valet: *tr. i. l. 4. c. 11. n. 46. p. 613.*; ubi *n. 47.* quomodo agnoscatur debitum; & *n. 48.* quod per dationem fidejussoris non agnoscitur. Quod si antea negavit, & post sententiam, vel in gradu appellationis ante finalem sententiam passus fuit, utrum cessione bonorum tueatur? *tr. i. l. 4. c. 11. à n. 51. ad 54. p. 613.*, ubi sub distinctione resolvitur.

Malitiosè occultanti vel creditores, vel bona, cessio non elargitur: *tr. i. l. 4. c. 11. n. 55 p. 614.* Nec illi, qui tempore contractus inops erat non solvendo, & se esse solvendo affirmavit: *n. 56.* Nec debitori, cui creditores, vel maior illorum pars quinquennalem dilationem concedere voluerint: *n. 60.*, quia tunc debitor etiam invitus adstringitur illam acceptare: *num. 61. p. 615.*, & cã finitã, cedere bonis nequit: *n. 62.* Nec debitori facienti pactum de se propter debita non incarcerando: *n. 63.* Nec debitori obligato ad factum: *n. 65.* Nec obligato ad onus personale: *n. 66.* Nec fiscali debitori: *n. 67.*; imò iste, tametsi dives sit, vel fidejussorem præstet, carcerandus est: *n. 68.*; sive debitum ex delicto sive ex quasi-delicto profluat: *n. 69. p. 616.*; quamvis aliter esset de jure communi: *n. 70.* Nec debitori Ecclesiæ: *n. 71.* Neque quibus competit privilegium, ne possint conveniri, nisi in quantum facere possunt: *n. 73.* Nec illi, qui pro civili debito carcerari nequit: *n. 74.* Nec militibus: *n. 75.* Nec omnium bonorum socio competit cessio, si creditor est alter socius: *n. 76.* Nec colono partiario: *n. 77.* Nec ascendentibus: *n. 78.* An fratribus? *n. 79. 80. p. 617.* An patrono, & ejus liberis? Non: *n. 81.* Nec marito: *num. 82. 83.* Nec focero à nuro, generovè convento; aut è contra: *à n. 84. ad 86. p. 617.* Nec donatori à donatario convento: *n. 87.*, intelligendo ut in *n. 88. p. 618.* Nec clerico: *n. 89.* Numnè agricolis? *n. 90.* An nobilibus? *num. 91. 92. 94 98. 99.*

Utrum fisci debitoribus? Minimè: *n. 96. 97.* Nec debitori ex delicto, vel quasi: *n. 100. p. 619.* Nunquid debitori, qui tempore contractus pactum iniit cum creditore, ut pro debito, debito tempore non soluto, jussu judicis carceraretur? *n. 116. 117.* Non competit decoctoribus: *n. 118. 121. p. 623.* Nec illi, qui habet undè plenariè creditoribus solvat: *n. 124.* Nec perjuro: *n. 125. p. 624.* Nec emphyteutæ, ac fœudatario: *n. 126.* An deportato restituto? *n. 128.* Nec competit revocanti cessionem: *n. 132. p. 625.*

Culpa lata an sufficiat, ut bonorum cessio denegetur? *tr. i. l. 4. c. 11. n. 122. p. 623.* & *c. 12. n. 7. p. 632.*; & an dolus, & lata culpa unum adversus creditorem sufficiat quò ad alios? *dist. c. 11. n. 123. p. 623.*

Competit verò cessio bonorum pauperi non solvendo, quando creditor conscius ejus conditionis erat: *tr. i. l. 4. c. 11. num. 57. p. 614.* Ecclesiæ, & cuicumque Universitati, quando modo ignominioso non fit: *ibi num. 72. p. 616.* Fidejussori de reo præsentando: *n. 110. p. 621.* Debitori pænæ impositæ pro contractu, vel quasi: *n. 114. p. 622.*, ubi *n. 115.* contrarium de jure Regni. Illi, cui onus publicum imponitur: *n. 127. p. 624.*

An cessio per debitorem facta profit conditionali creditori? *tr. i. l. 4. c. 11. n. 129. p. 624.*; & an profit fidejussori? Nugaciter loquuntur autumantes: *ibi n. 130. p. 624.*

Cedens bonis non tenetur suis acquirere creditoribus: *tr. i. l. 4. c. 12. n. 139. p. 651.*; quod non procedit in foro conscientiæ: *n. 140.*; prout etiam fallit favore fisci: *n. 141.*; & damnum pati dicitur, quando lucro qualito renuntiatur: *n. 142. p. 651.*

Creditor ante cessionem præfertur creditori post cessionem, si hypothecam habeat: *tr. i. l. 4. c. 11. n. 133. p. 625.*, & latiore enucleationem videlicet in verb. *Prælatio.*

- Facta legitima cessione debitor è vinculis eximitur, & amplius in carcere non detinetur: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 32. p. 610.*; ac ei vestes, suæque artis instrumenta sunt relinquenda: *ibi n. 33.*; & in bonis postea quæsitis exequi non potest, ni deducto nè egeat: *n. 34.*; ita ut non solum deducere queat ex quo se alat, sed & totam ejus familiam: *n. 36. p. 611.*; anque ei sit relinquenda ad habitandum domus? *n. 37.*; & an quando creditores offerunt domus pretium? *n. 38. p. 611.*
- Duplex est cessionis bonorum effectus; alter, ut è carcere solvatur debitor; alter, ut ex bonis postea quæsitis solum conveniatur, deducto nè egeat: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 5. 6. p. 607.*
- Debitor igitur à debito non eximitur? Juris scientiæ pudorem affert dubitatio: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 35. p. 611.*
- Durante cessionis judicio creditores cedentem alere debent: *dict. c. 11. n. 43. p. 612.* Sed (notandum) cui denegatur cessio, denegantur & alimenta: *n. 44. p. 612.*
- Cessio non prodest non vocatis creditoribus, vel maiori illorum parte: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 45. p. 612.*
- In nostro Regno ignominiam non infert ejusmodi cessio: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 31. p. 610.*
- An semel tantum, anve iterum adhuc fieri queat bonorum cessio? *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 42. p. 612.*
- Tutores, & curatores, ratione suæ administrationis debitores, cedere bonis nequeunt: *tr. 4. l. 2. c. 4. n. 18. p. 94.* & *l. 8. c. 4. n. 40. p. 233.*; neque fures, & latrones: *l. 8. c. 4. n. 12. p. 231.*
- Filius-fam. bonis cedere potest: *tr. 9. q. 61. n. 3. p. 357.*
- Periculum nominis cessi ad quem spectet? *tr. 9. q. 61. à n. 16. ad 20. p. 359.*
- Per cessionem an, & quando liberetur debitor? *tr. 9. q. 21. n. 18. & 19. p. 359. & seq.*
- Cessio jurium, & actionum facta à mercatore proximo decoctioni nulla est,*
- nec virtute ejus creditor missus in possessionem, executionem ab altero factam impedire potest: *tr. 4. l. 6. c. 7. n. 34. p. 67.*
- Cessio an ex intervallo fieri queat? Inficientium vexilla sequimur: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 19. p. 510.*
- Cessionarius utitur omnibus juribus, & actionibus cedenti competentibus: *tr. 1. l. 3. c. 7. n. 17. p. 310.* & *l. 4. c. 8. n. 75. p. 546.*; & in omne jus etiam executivum succedit: *dict. c. 7. n. 19. p. 311.*; nisi jus executivum personæ cedentis cohæreat: *n. 20. p. 311.*; quia una, eademque persona cum eo reputatur: *ibi n. 18. p. 310.*
- Cedere actionem an possit minor? *tr. 3. l. 6. c. 12. n. 16. p. 24.*
- Nunquid tutori suffragari valeant cessiones reportatæ adversus pupillum? *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 23. p. 121.*
- Celendarum actionum beneficium habet tutor, seu curator pro contutore, & concuratore duntaxat: *tr. 4. l. 4. c. 4. n. 1. p. 249.* Creditor fidejussori solventi actiones suas cedere obstringitur: *ibi n. 2.* Habet locum hæc cessio, sive tutores, curatores, administratores solvendo sint, sive non: *n. 3.*; idem in fidejussoribus dicendum est: *n. 4.*; etsi pupillus, adultusve cedere recuset, exceptione cedendarum repellitur, licet alium ex tutoribus liberasset: *n. 5.*; & idem in fidejussoribus dicendum: *n. 6.* Huic cedendarum beneficio per generalem renuntiationem omnium beneficiorum renuntiatum non censetur: *n. 7. p. 250.*; nisi individualiter renuntietur: *n. 8.*; vel novarum constitutionum beneficio renuntiatum sit: *n. 9.*; estò solvendo non sit is, contra quem cessio fieri debet: *num. 10.*; idem in favorem fidejussoris: *n. 11.*; ad executionem usque sententiæ hæc exceptio opponi potest: *n. 12.*; & similiter in fidejussoribus: *n. 13.* Non tollitur juramento: *n. 14.*; neque per solutionem sublata censetur:

tur: *n.* 15.; dummodò in continenti fiat, non ex intervallo, nisi ex præcedenti pacto: *n.* 16. *p.* 250. *n.* 46. 47. *p.* 253. *n.* 50. *p.* 254., ubi aspicias. Si tutor sponte solidum pupillo offerat, per actionem contrariam tutelæ cessionem petere potest, & si conveniatur à pupillo, hac exceptione cedendarum repelli potest: *n.* 18. *p.* 250.; etiam quando pupillus cedere nequit, hac exceptione repellitur: *n.* 19.; quòd itidem in fidejussoribus procedit: *n.* 20.; & præfata cessio fieri debet cum omnibus privilegiis pupillo competentibus: *n.* 21. *p.* 251.; sive ex voluntaria, sive ex necessaria fiat causa: *n.* 22.; sive privilegia actioni cohæreant, sive eam duntaxat respiciant: *n.* 23.; sive privilegia personæ propter personam, sive personæ propter causam concessa sint: *n.* 24.; & multò fortius quòd ad privilegia realia: *n.* 25. In cessionarium transit hypotheca, tum expressa, tum tacita: *n.* 26.; & similiter in fidejussorem: *n.* 27.; sicut & in utrumque pignora quoque: *n.* 28.; & principalis obligationis instrumentum: *n.* 29.; an personalia transeant privilegia? *n.* 30. Quibuscumque correis hoc beneficium impertitur: *n.* 31. Cessat autem quando tutor ex communi dolo convenitur: *ibi l.* 4. *c.* 3. *n.* 32. *p.* 252.; pariliter si unum ex pluribus tutoribus non administrantibus pupillus conveniat: *n.* 33.; prout etiam cessat adversus Magistratum: *n.* 34. Contutor, Concurator, Confidejussor, Correns integrum solvens debitum, & cessionem reportans, non integrum debitum à contutoribus, concuratoribus, confidejussoribus, correis exposcere valet, sed eas tantum partes, quæ extrà suam solvit: *ibid. l.* 4. *c.* 4. *n.* 35. *p.* 252.; neque ab uno ex correis totum, quod solvit, sed quemcumque pro rata convenire debet: *n.* 36.; nisi beneficio divisionis renuntiatum sit, vel unus eorum solvendo non

fit: *n.* 37. Cessat pariliter hoc cedendarum actionum beneficium, quando ex communi, proprio vè dolo, vel propria ex causa correi, ac similes conveniuntur: *n.* 38.; itidem non competit hæredi, pro aliquo ex testatoris mandato fidejubenti: *n.* 39.; nec fidejussori solventi ante tempus competit actionem contra debitorem principalem, quousque tempus veniat: *n.* 40. *p.* 253. Creditor hypothecas, & pignora cedere non obligatur, quando ei pro alio sunt obligata debito: *n.* 41. Si tutor, & similes animò donandi pro correis solvant, cessionem istam pertendere nequeunt: *n.* 42.; idem in fidejussore: *n.* 43. Creditor fidejussori, pupillus tutori succedentes, cedere contra se non obstringuntur: *n.* 44.; quando denique cessionarius cedentem in re-conventionem defendere adstringatur? *n.* 45. *p.* 253.

Ut cedens liberetur ex eo, quod cessionarius non exigit, vel negligens in exigendo est, requiritur interpellatio: *tr.* 4. *l.* 6. *c.* 7. *n.* 33. *p.* 67.

Cedens nequit in cessionarium plus juris transferre, quàm ipse habet: *tr.* 9. *q.* 61. *n.* 11. *p.* 358., ubi, quid transferatur, invenies.

Chancellarius maximus. Ad quem finem erectum fuit officium hoc? *tr.* 8. *pa-lestr.* 2. *lect.* 2. *p.* 186. *col.* 1. *in fin.*

Charitas. Nil line illa bonum: *tr.* 8. *pa-lestr.* 1. *lect.* 19. *p.* 100. *in princ.*

Charitas prima erga Deum, secunda erga nosmetipsos, & proximiores, tertia erga proximos: *tr.* 6. *l.* 4. *c.* 13. *n.* 90. 93. 94. *p.* 229.

Adversus charitatem operatur, qui malos bonis anteposit: *tr.* 6. *l.* 4. *c.* 13. *n.* 95. *p.* 230.

Charitatis præsumptio ex quibus cesset? *tr.* 9. *q.* 17. *à n.* 32. *p.* 74.

Charta alba. De materia aliqua tangimus in *tr.* 9. *q.* 24. *à n.* 10. *p.* 118.

Charta divisionis. Quibus in calibus suspendatur, nec nè, ejus executio? *tr.* 2. *l.* 8.

2. l. 8. c. 3. t. à p. 797., & dicemus in verb. *Executio*.
- Charta divisionis an, & quando contra tutorem præstet viam executivam? *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 75. p. 361.*
- Charta securitatis, etsi duret per annum, non currit quando per adversarium steterit, quominus delinquens liberaretur: *tr. 1. l. 3. c. 16. num. 10. p. 148.*
- Christiani novi fermè infideles sunt, & christianorum veteranorum inimici: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 91. p. 120.*; sunt regulariter perversi, nec non pravorum morum: *n. 93.*; eorum amicitia non est tuta: *n. 94. 95.*; sunt ut plurimum ingrati, legumque divinarum contemptores: *n. 95.*; sunt sæpè viri sine consilio: *n. 97. p. 121.*; avari, & cupidi alienorum bonorum: *n. 99.*; omni nobilitate carent: *n. 101.*; & hinc fluit, quòd omnia machinantur, ac moliantur ad fraudandum fiscum: *ibi l. 4. c. 9. n. 102. p. 579.*
- Christiani novi, seu Neophiti ignobiles, piebèi, & semper humiles, nunquam nobiles fiunt, quantumvis Fidalgi nascantur: *tr. 2. l. 5. c. 18. à n. 20. p. 569.* Siquidem gente hæbræa, seu christianis novis, nihil ignominiosius, vilius, turpius, defectuosius: *ibi l. 2. c. 1. n. 145. 146 p. 123.*; idè ab omnibus honoribus publicis, tum ecclesiasticis, tum sæcularibus, arcantur: *ibi n. 149. p. 124.*; quia hoc indecorosum est Regi: *n. 150.*; èd, quod infami redacti sint ob atrocitatem criminis proditionis Salvatoris nostri: *n. 153. p. 124.* Non possunt officia, muneravè publica exercere, neque dignitates obtinere: *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 14. & 17. p. 61. & l. 4. c. 13. n. 138. p. 236.* Nequeunt esse Medici, aut Chyrurgi: *tr. 6. l. 4. c. 14. n. 7. p. 239.* Ex Decreto tamen Conciliorum admittuntur ad dignitates: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 3. p. 209.*
- Quomodo, & quando Natio ista ingressa fuit Regnum nostrum, & quo statu nunc temporis invenitur? *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 21. 22. p. 63.*; & in *n. 23.* quibus modis ad primum statum reduci debeat?
- Verbum *Christianus novus* significat tam recenter, quàm antiquitus conversos: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 61. p. 222.*
- Ex seggregatione Neophitorum plures infamantur familia: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 13. p. 211.*
- Utrùm Neophiti à Religionibus repellantur? *tr. 6. l. 4. c. 13. à n. 14. p. 211. & n. 129. p. 234.*
- Ignominiosum est christianis veteranis regi à novis: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 16. & 21. p. 212.*; quia ad gubernandum omnes in eis qualitates deficiunt: *dict. c. 13. n. 39. p. 216.*; sunt de facto, & de jure infames, vilioresque ipsis servis captivis: *l. 2. c. 19. n. 25. 26. 27. p. 64. & l. 4. c. 13. n. 28. p. 214.*; & ab infamia facti liberari nequeunt: *dict. c. 13. n. 30. p. 215. & n. 108. p. 232.*; quia eorum infamia perpetua est: *dict. l. 4. c. 13. n. 36. p. 216.*; sunt viles, & abjecti: *l. 4. c. 13. n. 26. p. 213.*; sunt regulariter infestissimi inimici christianorum veterum: *dict. c. 13. n. 18. 19. 20. p. 212.*; opinio eorum nulla est: *dict. c. 13. n. 31. p. 215.*; eorum amicitia erga christianos veteres simulata est, ut eos fallant: *dict. c. 13. n. 32. p. 215.*; sunt luppi rapaces: *dict. c. 13. n. 33.*; eorum pecunia nemini prodest: *dict. c. 13. n. 69. p. 224.*; inimici Dei appellantur in Sacris literis: *dict. c. 13. n. 91. p. 229.*; & tandem, ne multi simus, pravi eorum mores referuntur in *dict. l. 4. c. 13. n. 75. & seqq. p. 225. & seqq.*
- Licitum est instituentibus maioratus eos à successione illorum expellere: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 34. p. 215.*
- Patrocians eos Regem offendit, bonique communis destructor est: *dict. c. 13. n. 22. 23. p. 213.*
- Infamia criminis ultra eorum nepotes non extenditur: *dict. c. 13. n. 10. p. 211.*; & purgatur per actus contrarios: *n. 11. p. 211.*
- Ob conversionem tamen ad catholicam fidem

fidem sunt præmiis digni: *dict. c. 13. n. 4. p. 210.*

Non omnes Hæbræi ad mortem Domini nostri concurrerunt: *dict. c. 13. n. 9. p. 210.*

A' Judæis conversis fundata fuit Ecclæsia: *dict. c. 13. n. 5. p. 210.*

Hæbreorum natio omnibus nobilior: *dict. c. 13. n. 6. p. 210.*

Literis, & virtutibus plures ex judæifimo conversi floruerunt: *dict. c. 13. n. 8. p. 210.*

Chyrurgi, & Medici nequeunt esse christiani novi: *tr. 6. l. 4. c. 14. n. 7. p. 239.*

Citatio est in jus vocatio, à jure naturali proveniens, quæ ideo à statuto, lege, vel Principe tolli nequit: *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 4. 5. p. 322. tr. 4. l. 1. c. 7. n. 1. p. 65.*

Animadvertendum autem, quòd citatio non est judicium, sed præparatio ad judicium: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 27. p. 124.*

Citatio litis pendentiam inducit: *tr. 5. c. 4. n. 30. p. 24.*; & consequenter, ante citationem non pendet lis: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 27. p. 124.*

Quando requiratur citatio?

Semper; quia absque citatione nullum judicium validè formatur, nec condemnatio cadere potest, quodlibet sit jus, quælibetvè sit causa: *tr. 4. l. 1. c. 7. n. 2. p. 65. tr. 5. c. 20. n. 14. p. 41.*; ita ut, si citatio deficiat, nulla causæ cognitio esse possit, & processus omnis, atque sententia redditur nulla: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 8. p. 665. tr. 2. l. 3. c. 9. n. 2. 3. p. 322. tr. 4. l. 1. c. 7. n. 3. p. 165. tr. 9. q. 54. n. 13. p. 301. & n. 52. p. 308.*; siquidem citatio est lapis angularis, basis, & fundamentum cujuscumque judicii, sive civilis, sive criminalis, sive ordinarii, sive summarii: *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 1. p. 322.*; & ideo ad validitatem cujuscumque actûs citandi sunt omnes, quibus ex tali actu resultare potest primario commodum, vel damnum: *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 30. p. 100.*

Annè sanetur citationis defectus per

comparentiam partis citandæ? *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 37. 38. p. 325. & tr. 9. q. 54. n. 11. 12. p. 300.*; & an per comparitionem procuratoris? *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 39. p. 40.*

Exceptio defectûs citationis admitenda est post judicatum, licet omnes aliæ exceptiones excludantur: *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 7. p. 323.*

Defectus nudus citationis, sine aliqua læsione, aut præjudicio, non attenditur: *tr. 2. l. 3. c. 9. à n. 64. ad 69. à p. 326.*

Ad factionem inventarii, & partitionum an requiratur citatio? Ut res clarior evadat, jus inter commune, & Regium discrimen ponimus. De jure communi requiritur: *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 1. p. 97.*; & sunt citandi singuli: *ibi n. 3. p. 98.*; etiam absentes: *n. 4.*; creditores, legatarii, & fideicommissarii: *ibid. n. 5. p. 98. & l. 3. c. 3. n. 8. 60. p. 289. & 296.*, intelligendo ut in *n. 61. 62. p. 297.*; sed ex omissione citationis unius ex creditoribus nullum hand redditur inventarium: *dict. tr. 1. l. 1. c. 9. n. 62. p. 117.*; nec partitiones sine absentium citatione annullantur: *dict. l. 1. c. 6. n. 7. p. 97.*; unica autem citatio sufficit, cum creditorum, tum legatariorum: *dict. c. 6. n. 8.*; & non valet inventarium quòd ad non citatos: *ibid. n. 9.*; sicut etiam requiritur citatio ad æstimationem bonorum: *dict. c. 6. n. 21. p. 99.*; nisi pars citanda æstimandi facultatem peritis præstet: *ibid. n. 23.*; vel nisi periti sint à partibus electi: *ibi n. 24.*; & defectus citationis unius creditoris æstimationem non reddit nullam: *ibid.* De jure verò Regni adhuc distinctionem adducimus inter factionem inventarii, & partitionum. In primo casu citatio non requiritur: *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 25. p. 99.*; quæ quidem Regni stylus meritò increpatur: *ibi n. 28. p. 6.*; & similis est praxis de jure Castellæ, & Cathaluniæ: *ibid. n. 26. 27. p. 100.* In secundo autem casu adeò requiritur, ut, si de-

deficiat, nullæ sint partitiones: *tr. 9. q. 54. n. 14. p. 301.*, & multa in *tr. 2. l. 3. c. 9. tot. à p. 322.*

Judex sæcularis Ecclesiasticos ad inventarium citare potest: *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 12. p. 98.*; siquidem sæcularis citare valet Clericum, non simpliciter, sed solum ut compareat si suâ interesse putaverit, tunc enim potius in citatoria, seu cercioratoria, quàm arctatoria dicitur citatio: *ibi n. 15. p. 99.*; sicut etiam citari potest clericus à judice sæculari citatione enunciativâ: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 47. p. 675.*; in hoc siquidem casu non tanquàm reus, sed tanquàm actor venit: *ibid. n. 48. p. 675.*

Creditores ad concursum formandum sunt citandi: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 41. p. 636.*

Reus criminis etiam citatur ad sententiam declaratoriam: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 7. 8. p. 655.*

Nunquid minores, masculi 14., fœminæ 12. annorum, sint citandi, & insimul eorum tutores, curatores, vel eorum pater legitimus administrator? Affirmativum adjicimus calculum: *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 25. 26. 27. p. 324.*

Citandus non est pupillus, sed ejus tutor ad judicia: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 15. 16. p. 219.* & *c. 7. n. 51. 53. p. 293.*; ast minor, sive adultus, de jure communi est solus citandus, & curatoris citatione non est opus: *dict. c. 7. n. 49. 50. p. 293.*; verùm de jure nostro adultus, & insimul curator citandus est: *dict. l. 5. c. 8. n. 95. p. 310.*

Citari an sufficiat unus tutor, aut curator, vel omnes sint citandi, quando plures pupillus habet? Si tutela est indivisa, omnes sunt citandi: *tr. 3. l. 6. c. 21. ex n. 10. ad 13. p. 46.*: si divisa est, sufficit illum citare, cui juxta divisionem negotium spectat: *ibi n. 14. p. 46.*

Ut pars videat jurare testes in recusatione citanda est: *tr. 6. l. 6. c. 18. n. fin. p. 386.*

Hæres citatus petere potest, ut citen-

tur cæteri, & respondere antea non cogitur: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 72. p. 267.*; quod fallit in hærede convento actione personali respectu suæ portionis: *ibi n. 73. p. 267.*

Tutores, & curatores an, & quando citari debeant, aliosvè citare valeant? *tr. 5. c. 8. t. à p. 36.* Et quando soli citari debeant, vel simul pupillus, seu adultus sint citandi? *tr. 5. c. 9. t. à p. 32.*

Quicumque ad rationes præstandas vocatur, prius citandus est, aliàs nulliter proceditur: *tr. 4. l. 1. c. 7. n. 3. p. 65.*; aliquando tamen adversus absentem, & non citatum ad rationes proceditur: *ibid. n. 4.*; & si præsentem administrationis libro dispungantur, sic mandantur executioni: *ibi n. 5.*; quia ex administrationis libro introitus, & exitus constat, nullaquè alia defensio allegari potest: *n. 5. 6. p. 65.* Postquàm verò est condemnatus ad rationes reddendas, iterùm citandus est, ut intra viginti quatuor horas, vel infra tres dies rationes reddat: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 50. p. 80.*; & si non obtemperet, carceri mancipatur, esto sit Clericus: *n. 51.*; & si non invenitur, ob contumaciam ad rebelliam rationes fieri debent: *ibid. n. 52. p. 80.*

Quâ formâ citatio facienda sit?

Cum expressione temporis, diei, & horæ; aliàs nulla est: *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 2. p. 98.*

Personalitèr citandæ sunt personæ certæ, incertæ verò per Proclamationes: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 4. 5. p. 457.* Sed quomodo per Edicta fit, quando, & quomodo facienda? *tr. 2. l. 3. c. 9. à n. 19. p. 323.* & *n. 62. 63. p. 326.*

Extra territorium fit per Precatorium, prout videtis in verb. *Precatorium*, & in *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 11. p. 323.*

Quando collegio, Universitati, aliævè simili personæ fictæ citatio fieri debet,

bet, in Syndici persona peragenda: *tr. 3. l. 5. c. 4. n. 58. p. 264.*

Vocantes aliquem in iudicium sine venia (cùm eâ est opus) an exuset ignorantia? *tr. 9. q. 3. n. 16. p. 12.*

Citare in animam an queat Præco, vulgò *Porteiro*? *tr. 9. q. 88. n. 12. p. 466.*, ubi in *num. 11.* videbis quis dicatur Præco; & in *n. 13.* quod ejus prima citatio cum comminatione non sufficit, sed secundâ est opus.

Quibus in casibus loco domini citari valeat procurator? In reddendis capellarum rationibus, in adimplendis missarum oneribus, & in confectio-
ne inventarii: *tr. 4. l. 1. c. 10. n. 10. p. 85.*; prout etiam in liquidatione, si dominus à provincia est absens: *ibi n. 11. p. 85.*

Tandem quibus declarationibus fieri debeat quævis citatio? *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 13. ad 18. p. 323.*

Et quæ differentia sit citationem inter, & monitionem? *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 14. p. 98.*

Et quomodò facienda, ac probanda sit citatio? *tr. 5. c. 20. n. 15. p. 41.*

Quando citatio non requiratur?

In causa modici præjudicii: *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 59. p. 326.* Nec mireris; plures enim sunt casus, in quibus citatio non requiritur: *tr. 4. l. 1. c. 7. n. 10. p. 66.*: exemplificationis gratiâ aliquos jam jam expendimus. Si periculum vertatur in mora: *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 60. 66. p. 326.*; si simus in 32. casibus, quos remissivè invenies *ibidem in n. 70. p. 327.*; si secundariò, & non principaliter alicui negotium tangat: *dict. c. 9. n. 35. p. 324.*; si simus in factò notorio, in quo nulla defensio competere quit: *tr. 4. l. 1. c. 7. n. 7. p. 66.*; si inchoatur ab executione, ut in nuntiatione novi operis: *ibid. n. 11.*; si actûs justificatio exigitur à lege, statuto vè: *n. 12.*; si incipitur à præcepto clausulam justificativam habente: *n. 13.*; si mandatum

habet clausulam, si *senferis te gravatum, compareas*: *n. 14.*; si quis actum facere potest: *n. 16.*; si præsens est pars citanda: *n. 17.*; si periculum est in mora: *n. 18.*; si iudex ad se se informandum ex officio procedit: *n. 19.*; si iudex ex sua conscientia judicare potest: *n. 20.*; si pars citanda actum impedire non poterat: *n. 21.*; si nulla defensio competit: *n. 7. 22. p. 66.*; si simus in notoriis: *n. 23.*; si adversarius non adest: *n. 24. p. 67.*; si simus in præambulis citationis: *n. 25.*; si de consuetudine non requiratur: *n. 26.*; si citandi sine periculo venire non possunt: *n. 27.*; si actus à libera voluntate pendet: *n. 28.*; si iudex à præcepto incipere quit: *n. 29.*; si ex citatione delicti impunitas sequeretur: *n. 30.*; si partes convenerunt, necitatio fieret: *n. 31.*; si commissio interveniat: *n. 32.*; si agatur contra officialem ad justitiæ deputatum an? *n. 33.*; si simus in inquisitione generali: *n. 34.*; si quis vigore commissionis ad suam informationem inquisitionem faceret: *n. 35.*; si agatur ad informationem Notarii, Commissarii, aut Curia: *n. 36.*; quid si simus in causis fiscalibus, ubi summarie proceditur? *n. 37.*; si de scandalo futuro dubitaretur: *n. 38.*; si figura iudicii servari non debet, dummodo citatio defensionem non sapiat: *n. 39.*; si simus in rebus, quæ à Notario fiunt: *n. 40.*; si simus in extrajudicialibus: *n. 41.*; si Princeps de plenitudine potestatis, vel ex certa scientia per rescriptum jus alterius aufert: *n. 42.*; si verba *ipso facto* adsint: *n. 43.*; vel verba *prece te exigere*: *n. 44.*; si agatur de revocatione attentatorum: *n. 45.*; si procedatur de facto: *n. 46.*; si agatur de reformatione, & Bullæ correctione: *n. 47.*; si Princeps providet, quòd iudex se informet, & referat, modò executio non sequatur: *n. 48.*; si Princeps instantiam peremptam instaurat: *n. 49.*; si actus nullum præjudicium affert: *n. 50. p. 68.*

si finis in mandato de supersedendo in causa : *n.* 51. ; si præjudicium non primario, sed tantum secundario veniat : *n.* 52. ; si finis in imploratione brachii : *n.* 53. ; vel in condendis statutis, concedendisve monitoriis : *n.* 54. ; si alicui committitur examinatio, an sit dignus, & extrajudicialiter proceditur : *n.* 55. ; si nullitas processûs incidenter, & simpliciter declaretur : *n.* 56. ; si agatur de curatore furioso, prodigove dando, quid ? *n.* 57. ; si iudex ex officio de consuetudine Civitatis semetipsum informet : *n.* 58. ; si agatur de immisione in possessionem rei à nemine possessæ : *n.* 59. ; vel de proprii juris alienatione : *n.* 60. ; vel de præambula cogitatione, ut Monachus Prælatum suum accuset : *n.* 61. ; si finis in exigendis datitiis, collectis, & functionibus fiscalibus : *n.* 62. ; vel in captura debitoris ex pacto capiendi : *n.* 63. ; si procedatur contra unum criminaliter ad utilitatem officii, ejusmodi enim iudicii effectus in alterum non citatum dirigi nequeunt : *n.* 64. ; si finis in donationis insinuatione : *n.* 65. ; vel in casu *cap. fin. de eo quod met. caus. & l. Si quando Cod. unde vi* : *n.* 65. ; quid si agatur de devolutione ob caducitatem ? *num.* 67. ; si Clericus à iudice sæculari captus, Clericum se ostendere vult : *n.* 68. ; si procedatur contra contumacem post citationem cum comminatione : *n.* 69. ; si præcipitur, nè statuta, & constitutiones contra jus divinum executioni mandentur : *n.* 70. ; si Prætor edictum suum aperit : *n.* 71. ; si asseritur per fideicommissam libertatem deberi gravato absente : *n.* 72. ; an si iudex decretum interponat ? *n.* 73. *p.* 69. ; si finis in conditionis casualis adimplemento : *n.* 74. ; vel in impetratione privilegii, gratiæve, estò alteri præjudicialis : *n.* 75. ; & in impetratione non judiciali : *n.* 76. ; vel in revocatione eorum à iudice factorum de facto, & sine partis citatione : *n.* 77. ; si iudex condemnatum cogit, ut de fructibus satisfaciatur : *n.* 78. ; si tractetur de unione Ecclesiæ, vel de præceptis subditis factis, vel de collatione beneficii vacui : *n.* 79. ; vel de renovatione instrumenti ob amissionem originalis, aut vetustatem : *n.* 80. ; vel de exemptione instrumenti ad instantiam procuratoris domini : *n.* 81. ; vel de cessione debiti contra debitorem : *n.* 82. ; de acquirenda possessione in casu permissio : *n.* 83. ; vel de tenuta danda : *n.* 84. ; in processu inquisitionis indagatore non citato : *n.* 85. ; nisi ipse de citatione protestatus fuisset : *n.* 149. *p.* 142. ; nec in declaranda à domino caducitate : *n.* 86. ; si agatur hypothecariâ contra tertios : *n.* 87. ; vel in pensionis moderatione, in congreganda communitate pro adimplenda, vel imponenda tælea, seu collecta, modò domini interveniat licentia : *n.* 88. ; si finis in permutatione beneficii juris patronatûs : *n.* 89. ; si pignora venalia exponuntur, ac venduntur : *n.* 90. ; si agatur de cessione bonorum facta creditoribus opposentibus : *n.* 91. ; si pars instrumentum habeat, & altera pars errorem corrigi petat : *n.* 92. ; si finis in confirmatione : *n.* 93. ; si Notarius de licentia iudicis suum corrigat errorem : *n.* 94. ; si iudex ab inferiori causam advocet : *n.* 95. ; si finis in literarum regiarum iteratione : *n.* 96. ; si legitimum filia ad sæudum in agnatorum præjudicium : *n.* 97. ; si tractetur de dispensandis maioratûs privilegiis : *n.* 98. *p.* 70. ; vel de prorogatione compromissi per arbitrum facti : *n.* 99. ; vel de rescissione contractûs per falsos testes facti : *n.* 100. ; si prima citatio executionem fortitur : *n.* 101. ; si quis ad aliquem actum citare fecit, tunc sic faciens citandus non est : *n.* 102. ; in distribuendis legatis ad pios usus : *n.* 103. ; si tractetur de debitoris capturâ ad liberam creditoris voluntate.

tatem, vi statuti sic jubentis: *n.* 104.; si actus favorem continet non citati: *n.* 105.; si agitur de expellendo possessore intrulo post inhibitionem judicis: *n.* 106.; si judex alterum judicem inhibeat: *n.* 107.; si simus in revocatione sententiæ à judice eam proferente facta: *n.* 108.; vel in declaratione pœnæ provenientes intrinsecus ex judicio, vigore præcedentis contumaciæ: *n.* 109.; vel in juramenti absolutione ante incursum perjurium: *n.* 110.; si simus in extractione instrumenti ex publico archivo: *n.* 111.; in filiorum naturalium legitimatione, quò ad bona legitimantis libera: *n.* 112.; in denuntiatione excommunicationis à jure ex facto notorio: *n.* 113.; vel in communicatione excommunicationis: *n.* 114.; vel in electione arbitrio alicujus facienda: *n.* 115.; in productione instrumenti: *n.* 116.; vel in declaranda voluntate, adimplendavè conditione: *n.* 117.; in immiſsione in tenuitatem, dummodò possessor, qui citata parte possessionem acquisivit, non expellatur; secus si non citata parte possessionem acquisivit: *n.* 118.; si simus in taxatione rerum ablatarum à parte facienda juramento suo; secus si fiat à judice: *n.* 119.; si agatur de cancellatione actus nullius, quando de nullitate notoriè constat: *n.* 120.; si simus in electione: *n.* 121. *p.* 71.; vel in declarando legatario ex dispositione testatoris: *n.* 122.; in reservatione juris parti facta: *n.* 123.; si proceditur contra rebelles, res Ecclesiæ, vel Imperii detinentes: *n.* 124.; contumax iterum citandus non est ad actus, ad quos fuit citatus, & connexos: *n.* 125.; appellans ab interlocutoria, & à judicio recedens: *n.* 126.; nec etiam citatio requiritur alicujus, qui ex propriâ abest culpâ: *n.* 127.; nec in actibus liberæ voluntatis, voluntariæque jurisdictionis: *n.* 128.; nec in decernendo primo de-

creto adversus recusantem judici obedire: *n.* 129.; citatus ad omnes actus, & in omnibus contumax, amplius non citatur: *n.* 130.; nec etiam citatio exposcitur in decernendo sequestro ob suspicionem fugæ, datovè in mora periculo: *n.* 131.; nec in delatione juramenti extrajudicialis: *n.* 132.; nec in reformatione, nec in examinatione testium ad perpetuam rei memoriam, quando actor ob potentiam impeditur: *n.* 133.; si agatur de additione facienda semestri elapso: *n.* 134.; vel de retrovenditione per emptorem facienda vigore pacti, & per decretum iussa, quo interpellato, ut instrumentum faciat, & non veniente, absque alia citatione venditor possessionem capiet: *n.* 135.; in causa per appellationem devoluta tres citationes non requiruntur: *n.* 136.; si simus in compulsoria concedenda itidem citatione non est opus: *n.* 137.; nec quando verisimiliter constaret citandum non compariturum, licet ritè citandus foret: *n.* 138.; nec quando creditor agit adversus suum debitorem, sibi à suo debitore cessum, quia debitor cedens non citatur: *n.* 139.; nec in alimentorum taxatione: *n.* 140.; vel salarii Advocati, aut Procuratoris: *n.* 142.; vel expensarum factarum post victoriam: *n.* 143. *p.* 72.; vel dotis taxatione, patre non contradicente: *n.* 144.; nec non in taxanda vitæ militia: *n.* 144.; in declaratione ab arbitratore facienda de pretio sibi commisso: *n.* 145.; in supersefforia revocanda, dummodò postea parti intimetur: *n.* 146.; quid quando filius petit suam legitimam separari à bonis vinculis? *n.* 147.; si filius possessionem bonorum condemnati apprehendit: *n.* 148.; nec in beneficio vacanti conferendo: *n.* 150.; nec in manutentione concedenda, & in literarum cambii recognitione: *n.* 151.; neque in immiſsione in banniti bo-

na: *n.* 152; nec in datione iudicis: *ibid*;
 nec in relatione à nuntio facienda:
n. 153.; nec si iudex partem præsen-
 tem à termino citationis absolvit:
n. 154.; nec si à lege, à iudicevè ter-
 minus statutus fuerit parti ad ali-
 quid producendum, tunc enim, par-
 te non citatâ, productio fit: *n.* 155.;
 nec in libellis, exceptionibusvè juri
 contrariis: *n.* 156.; nec in abbrevian-
 dis dilationibus: *n.* 157.; nec in arti-
 colorum admissione: *n.* 158.; nec in
 declaratione, quam facit iudex con-
 tra monitum, & iustum respondere:
n. 159.; nec in prorogatione fatalium:
n. 160.; nec si quis ad Sum. Pontif.
 iter arripiat: *n.* 161.; nec in aposto-
 lis concedendis: *n.* 162.; neque in de-
 latione juramenti in litem: *n.* 163.;
 neque si testes examinentur in causa
 naufragii, vel si examinentur in con-
 tumacia citati ultimâ die termini:
n. 166. *p.* 73.; nec si testes prius depo-
 fuerunt, & postea dictum suum du-
 bium, & obscurum declarant: *n.* 167.;
 nec in tutoris, & curatoris datione,
 ni tutor, curatorvè per inquisi-
 tionem damnati essent: *n.* 168.; nec
 si pars latitat, nè ad illum citatio
 perveniat: *n.* 169.; nec si alicui ra-
 tionum revisio committitur, vel si
 citatus nolle venire inquit: *n.* 170.;
 neque tandem si agatur de subroga-
 tione curatoris: *n.* 171. *p.* 73.; & aliis
 in casibus, de quibus in *n.* 164. 165.
à p. 72.

Citatio itidem non requiritur in iis,
 quæ ex officio gerit iudex: *tr.* 3. *l.* 5.
l. 3. *n.* 101. *p.* 255.

Et animadvertes denique, quòd cita-
 tus ad locum non tutum, compa-
 rare non tenetur: *tr.* 6. *l.* 2. *c.* 18. *n.* 2. *p.*
 57; tenetur autem congruo tempo-
 re de impedimento protestari: *ibid.*
n. 3. *p.* 57.

Civilitas definitur: *tr.* 8. *palestr.* 2. *lect.*
 17. *p.* 284. *col.* 1.; ubi etiam in quo ab
 affabilitate discriminetur?

Clandestine quando factus dicatur actus

quispiam? *tr.* 2. *l.* 8. *c.* 5. *n.* 49. *p.* 813.

Clausula hæc, summarie, & illico, quid
 importent? *tr.* 1. *l.* 1. *c.* 10. *n.* 18. *p.* 134.

Taxativa, vel demonstrativa quandò
 dicatur clausula? *tr.* 1. *l.* 3. *c.* 8. *n.* 31.
p. 319.

Clausula *constituti* verum dominium, ve-
 ramquè transfert possessionem: *tr.* 1. *l.*
 4. *c.* 8. *n.* 28. 29. *p.* 539. & *tr.* 4. *l.* 8. *c.* 12. *n.* 6.
 7. *p.* 292.; ubi hujusmodi clausulæ cæ-
 teri narrantur effectus, & in *tr.* 1. *l.* 4.
c. 8. *n.* 30. limitationes.

Clausula *constituti* eosdem producit ef-
 fectus, ac si realiter apprehensa posses-
 sio foret: *tr.* 9. *q.* 13. *n.* 10. *p.* 54.

Clausula *constituti*, vel *precarii* posses-
 sionem, atquè effectus veræ tradi-
 tionis importat: *tr.* 2. *l.* 7. *c.* 14. *n.* 50. 60.
p. 771.

Clausula *cum liberâ* quid importet? *tr.* 1.
l. 4. *c.* 10. *à n.* 67. *ad* 69. *p.* 596.

Clausulæ *ipso facto*, & *ipso jure*, quid? *tr.*
 1. *l.* 4. *c.* 13. *n.* 6. *p.* 556.

Clausulæ, quæ de stylo Notariorum,
 & absque partium consensu appo-
 nuntur, nil operantur: *tr.* 1. *l.* 2. *c.* 1. *n.*
 18. *p.* 174.; & strictè sumuntur: *ibi*
num. 19.

Clausula, vocata *codicillaris*, quænam
 sit, & ejus effectus? *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 19. *à n.*
 1. *ad* 3. *p.* 575.; virtute ejus etiam suc-
 cessio, & bonorum divisio peti po-
 test: *n.* 4., quia inventa fuit ad conser-
 vandas ultimas voluntates: *n.* 5., &
 per hanc clausulam censentur grava-
 ti venientes ab intestato, ut restitu-
 ant hæreditatem hæredibus institu-
 tis: *ibi n.* 26. *p.* 577.; & multis aliis in
 casibus, quos *numer. seqq.* videbis,
 quia omne recensere longum foret.

Hæc clausula in dubio censi debet ap-
 posita ex voluntate testatoris: *tr.* 2.
l. 5. *c.* 19. *n.* 9. *p.* 576.; & censi debet
 apposita ubi communiter apponi so-
 let, licet ibi non reperiatur: *n.* 10.;
 & intelligitur apposita ex voluntate
 testatoris, quò ad solemnitatem, non
 quò ad substantiam in testamento in-
 ter liberos: *n.* 11.; & in testamento

militis: *n.* 13.; in testamento ad pias causas: *n.* 14.; & in favore libertatis relictae intuitu pietatis, vel ob amorem Dei: *n.* 15. 19.; & intestamento, quo testator eos vocabat, quos summo opere diligebat: *n.* 17., quamvis contrarium: *n.* 18.; & quando testator dixit, volo, ut meum testamentum valeat meliori modo, quo potest: *n.* 20.; & in testamento, quo testator juraverit, vel tantum promiserit se impleturum disposita in tali testamento: *n.* 21.; & quando ex quibuscumque verbis testamenti apparet testatorem gravare voluisse venientes ab intestato, ut restituant: *n.* 22. 23. 24. p. 577.

Quando hæc clausula subintelligitur adhibita, ita intelligitur non solum pro tempore præsentis, sed & pro futuro: *tr.* 2. l. 5. c. 19. n. 25. p. 577.

Testamentum, in quo filius jam natus præteritur, vel injustè ex hæredatur, substat in vim fideicommissi virtute clausulae codicillaris: *dict.* c. 19. n. 29. 30. p. 577.

Contra testatoris voluntatem neque effectum habet, neque validitate potitur hæc clausula codicillaris: *tr.* 2. l. 5. c. 19. n. 42. p. 578.; nec quidquam valet in testamento, quod potest valere ut testamentum: *ibi n.* 46. p. 579.; nec quando non interveniunt necessaria requisita ad codicillum: *n.* 48.; nec quando apponens præfatam clausulam facultate testandi haud fruitur: *n.* 49.; nec quando concipitur de præsentis, & postmodum ex nativitate posthumi testamentum rumpitur: *n.* 50.; quid autem si concipiatur dicta clausula de futuro? *n.* 51. 52.; quid si post nativitatem posthumi præteriti testator diutius vivat? *n.* 53.; nec talis clausula tollit remedium *legis fin. cod. de revocand. donat.*: *n.* 54.; nec quidpiam operatur in testamento imperfecto ratione voluntatis: *n.* 55. 56.; nec quando testamentum rumpitur agnatione sui hære-

dis: *n.* 57.; nec ad hoc, ut substitutio vulgaris in fideicommissariam convertatur: *n.* 58. 59. p. 580., & numer. seqq. aliqua de his, & aliis conversionibus.

Clausula, *nullus se intromittat*, ea est natura, ut reddat causam similem causae clericali: *tr.* 7. c. 19. n. 14. p. 206.

Clausula, *irritans gesta in contrarium*, jurisdictionem privativam reddit: *tr.* 7. c. 19. n. 16. p. 206.

Clausula, *ex nostra liberalitate*, ea est natura, ut reddat privilegium favorabile, & operetur vim clausulae *non obstantibus*: *tr.* 7. c. 19. n. 21. p. 207.

Privilegia non inserta in corpore juris per clausulam, *non obstantibus*, tolluntur: *tr.* 7. c. 24. n. 167. p. 347.; nisi hujusmodi privilegia habeant clausulam derogatoriam ad futura privilegia: *ibi n.* 168.; aut sint à pluribus Principibus confirmata: *n.* 169.; aut quando concessum est, ut non possint revocari: *n.* 170.; aut privilegium est concessum ratione publicae utilitatis: *ibi n.* 171. p. 348.; aut ratione contractus: *n.* 172.; aut non subdito concessum: *n.* 173. p. 348.

Ex clausula, *non obstantibus*, privilegia familiarium, officialiumque Sanctae Inquisitionis non revocantur: *tr.* 7. c. 24. n. 175. p. 348.

Per clausulam, *pro expresso habentes*, censentur resoluta privilegia: *tr.* 7. c. 24. n. 202. p. 350.

Primum privilegium tollitur per secundum, quando in eo adjecta est clausula, *non obstantibus quibuscumque privilegiis, etiamsi de illis opus esset specialem mentionem facere, quorum tenores de verbo ad verbum pro expressis habemus*: *tr.* 7. c. 24. n. 224. p. 352. Sed hoc non procedit, quando fit per legem generalem, quò ad privilegia non inserta in jure: *ibi n.* 225.; vel per viam alterius privilegii, quò ad ea, quae non fuerint in corpore juris, non quò ad clausula in corpore juris: *n.* 226. p. 353.

- Per clausulam, *ad hoc ex certa scientia, & potestate absoluta revoco omnia privilegia, tanquam si illorum expressam facerem mentionem*, privilegia derogantur: *tr. 7. c. 20. n. 56. p. 261.*
- Clausula, *quatenus est in usu*, quid importet? *tr. 7. c. 25. à n. 47. p. 260.* Est clausula facti: *ibi n. 49.*; & impedit novam gratiam: *ibi n. 50.*; & an iudex inferior possit cognoscere de hac clausula? *n. 48. p. 260.*
- Quisnam clausulæ, *omni meliori modo*, sit effectus? *tr. 9. q. 46. n. 10. p. 269.*
- Clausula, *ad beneplacitum*, vel *dum nobis placuerit*, vel *dum contrarium non decreverimus*, an perpetuitatem inducat? *tr. 9. q. 86. n. 16. p. 460.*
- Clausulis duobus pugnantibus, ultimæ standum est: *tr. 9. q. 63. n. 39. p. 369.*
- Clausula *præcedens* in sequentem potius, ac fortius influit, quàm è contra: *tr. 9. q. 63. n. 31. p. 367.*; & quando clausula *antecedens* ad sequentia non extendatur? *q. 91. n. 5. p. 474.*; & quando clausula ista retrotrahatur? *ibid. n. 6.*; & quid quando clausula est *accedens*? *ibid. n. 7.*; & quando *in fine posita*, ad præcedentia refferri debeat? *q. 70. n. 4. p. 401.*
- Clementia cum iustitia est temperanda: *tr. 1. rubr. part. 2. à n. 192. p. 42.*
- Clementiâ opus est in administratione Reipublicæ: *tr. 8. palestr. 2. lect. 1. p. 176. col. 2. in princ.*
- Clericus quando teneatur respondere coram iudice sæculari? *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 13. p. 98.*; & cum comparet, ejus sententiæ regulariter stare tenetur: *n. 16. p. 99.*
- Non est minùs exemptus à jurisdictione sæculari, quàm Episcopus: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 22. p. 672. tr. 7. c. 15. n. 15. p. 138.* & *tr. 9. q. 34. n. 2. p. 197.*; nec expressè, nec tacitè se se illi submittere potest: *dict. q. 34. n. 3.*; ast in iudicio novi operis numnè debeat coram sæculari iudice respondere? *dict. q. 34. à n. 1. p. 197.*
- Clericus in minoribus an, & quando clericali gaudeat privilegio? *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 65. 66. à p. 677.*
- Clericus ut gaudeat clericatùs privilegiis tria requiruntur, de quibus in *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 80. p. 593.*
- Aliqui enarrantur casus, in quibus Clericus coram iudice sæculari respondere cogitur: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 54. p. 676.*; prout etiam quando Clericus depositarius, aut sequester est à iudice laico nominatus: *ibi n. 56. p. 176.*
- An teneatur ultrà hæreditatis vires quando hæreditatem adit sine beneficio inventarii? Affirmativè in *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 40. 41. p. 246.*; & tunc non juvatur beneficio *capitis Oduardi*: *n. 43.*; & contra eum juratur in litem, dum juraretur si sæcularis foret: *n. 42. p. 246.*
- An Clericus instituere valeat spurios, sive eorum descendentes, quantumvis legitimos, & an in eorum favorem renuntiare possit beneficium; & alia hujus generis? Inspicies verb. *Successio* vers. *Quò ad spurios.*
- Clerici non sunt exempti à politica gubernatione: *tr. 7. c. 9. n. 3. p. 59.*; quia sunt Cives, & partes reipublicæ: *ibi n. 4.*; in temporalibus debent esse subjecti Governatori publico: *n. 5.*; arma contra leges portantes ab illis auferri possunt: *à n. 3. p. 59.*
- Clerici, quò ad delicta commissa ante clericatum, privilegio fori non juvantur: *tr. 7. c. 12. n. 48. p. 104.*; sed hoc intelligendum est, quando post realem, vel verbalem citationem Clerici effecti sunt: *ibi n. 49. p. 105.*; item declaratur procedere quò ad pœnam pecuniariam tantùm, non quò ad corporalem: *n. 50. p. 105.*; & relegatus, seu deportatus, si postea efficiatur Clericus, à iudice sæculari cogi non potest ad relegationem ire: *n. 51. p. 105.*
- Clericus nec expressè, nec tacitè privilegio fori renuntiare potest: *tr. 7. c. 4. n. 26. p. 27. c. 18. n. 80. p. 181. & c. 19. n. 71. p. 215.*

Clericus insultatus in actu celebrationis Missæ; an possit in suam necessariam defensionem interficere insultantem, & Missam continuare? *tr. 7. c. 14. n. 26. & 55. p. 126. & 132.*

Adversus Clericos, ac cæteros Ecclesiasticos resistentes quomodo iudex sæcularis procedere possit? *tr. 7. c. 14. n. 33. p. 127. c;* & quid quando Ecclesiastici delinquant in officiis publicis? *tr. 7. c. 15. n. 16. 17. p. 139.*

Clericus sequester, tutor, curator, depositarius coram iudice sæculari est conveniendus: *ibi n. 18.*; & tunc quò ad bona ab eodem iudice sæculari exequitur: *n. 16. 17. p. 139.*

Clerici, & Monachi in causâ spoli coram iudice sæculari conveniuntur: *tr. 7. c. 18. n. 14. p. 169.*

Clericus succedens, ut hæres, conveniri ubi debeat? *tr. 7. c. 18. n. 89. p. 182.*

Clericus in iudicio divisorio non gaudet privilegio fori: *tr. 7. c. 18. n. 102. p. 183.*

Clericus reconventus declinare non potest: *tr. 7. c. 18. n. 109. p. 184.*

In causa mulctarum coram iudice sæculari conveniuntur: *ibi n. 124. p. 190.*

Coactio. Faciens aliquid, quod præcisè facere debet, coactus dicitur: *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 48. p. 75.*; ac idè tale factum non imputatur gerenti coactè: *n. 49.*

Actus coactus, neque præiudicat, neque ad alium finem porrigitur: *tr. 3. l. 6. c. 10. n. 16. p. 18.*

Codicillus definitur: *tr. 2. l. 5. c. 17. n. 1. p. 564.*

Quatuor modis codicilli fieri queunt, vel ante, vel cum ipso testamento, vel post, vel nullo facto testamento: *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 73. p. 573.* Primi generis testamento confirmantur: *n. 73. 74.*

Secundi ita pendent à testamento, quod si istud corruat, corruunt etiam illi: *n. 76. 77.* Tertii, & quarti non dependent à testamento: *n. 78.* Sed an pereant codicilli facti ab intestato, si proximiores hæreditatem repudient, & subintrent remotiores?

Nequaquam: *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 91. p. 574.* An pereant etiam quando aditione hæredis scripti in testamento fuit istud confirmatum, & postea adversus aditionem hæres restitutus? *ibi n. 93. 94.; & n. 95.* casum invenies similem.

Relicta in codicillis non præstantur, si hæreditas ex testamento, vel ab intestato non adeatur: *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 87. 88. 89. 90. p. 574.*

An si ille, qui testamentum fecit, fideicommittat in codicillis, aut in aliqua clausula testamenti, intelligatur gravare tantum heredes scriptos intestamento? *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 92. p. 574.*

Codicillus appellatione testamenti continetur: *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 69. p. 573.*

Non minus famosa, quam fumosa est disquisitio, quidnè in codicillis fieri valeat? Directè quidem in eis peti non potest divisio, vel successio bonorum: *tr. 2. l. 5. c. 17. n. 2. 3. p. 565.*; neque adjici potest conditio institutioni puræ: *n. 5.*; neque institui valet aliquis directè: *n. 10.*; quamvis sit pia causa: *n. 11.*; neque hæredi gravato per fideicommissum universalem quit prohiberi, nè in restitutione hæreditatis deducat trebellianicam: *n. 12. 13.*; neque testator in præfatis codicillis potest declarare hæredem suum indignum: *n. 14. p. 566.*; si tamen declaret, quid juris? *n. 15. 16.*; neque libertas directò dari, ac adimi potest in codicillis, nisi testamento confirmentur: *n. 17.*; neque dari, aut adimi tutores, & curatores: *n. 18.*; neque fieri substitutiones directæ: *n. 19.*; neque in codicillis confirmari hæreditas, inutiliter data in testamento: *n. 20.*; neque fieri, aut adimi institutio in re certa: *à n. 21. ad 23.*; neque maioratus institutus in testamento admittitur per codicillum: *n. 24.*; neque in codicillis revocari queunt testamenta: *n. 25. 26.* Omnia tamen hæc, aliàquè

quæ id genus limitantur in milite: *n.* 27.; in legatis, quæ in codicillis directè dari, ac adimi valent: *n.* 28., ubi etiam contrarium; sicuti etiam clausula derogatoria apposita in testamento revocari valet in codicillo: *n.* 29. 30. *p.* 567; fieri valet in codicillis declaratio exhæredationis factæ in testamento: *n.* 31.; itidem limitatur conclusio, & omnes ampliationes, quando codicillus denominatur codicillus, sed re verâ est testamentum cum omnibus solemnitatibus: *n.* 32. 33. 34., intelligendo ut in *n.* 35. *ad* 40. Indirectè tamen, & obliquè divisio, atquæ successio peti potest: *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *à n.* 1. *ad* 6. *p.* 568.; & sic peti potest hæreditas inutiliter data in testamento codicillis confirmato: *n.* 10.; & substitutio directâ in codicillis factâ convertitur in fideicommissariam: *n.* 14., intelligendo ut in *n.* 15. & *seqq.* *p.* 569.

Codicillus nutu fieri valet: *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *n.* 54. *p.* 572.

Etiamsi non consummetur, valet quò ad dispositiones jam factas: *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *n.* 53. *p.* 571.

Fieri valet codicillus, & ab eo, qui fecit, & ab eo, qui non fecit, nec facturus est testamentum: *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *n.* 9. *p.* 568.; quippè omnis ille, qui potest testari, codicillari potest; & è converso, qui nequit testari, codicillari non valet: *ibi num.* 33. 34. *p.* 570.

Ad valorem codicillorum quot, qualesquæ testes requirantur, tum de communi, tum de Castellæ, tum de patrio jure? *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *à n.* 36. *ad* 43. *à p.* 570; quot, qualesquæ ad validitatem codicillorum inter liberos, vel ad pias causas? Duo sufficiunt: *ibi n.* 52. *p.* 571.; quia qui potest cum minori testium numero testari, cum eodem potest codicillari: *ibi n.* 51.; quot in codicillo Cæci de utroque jure? *ibi à n.* 44. *ad* 46. *p.* 571.; quot in factis rure, mari, tempore grassan-

tis pestis, vel mortis? *à n.* 47. *ad* 49.; & tandem quot in codicillis, qui voce tenus mortis tempore confecti fuerunt? *n.* 50. *p.* 571.

Testes in codicillis possunt esse surdi, & cæci: *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *n.* 56. *p.* 572.; & sufficit, quòd coram aliis inchoetur, coramquæ aliis testibus finiatur codicillus: *ibi n.* 57. *p.* 572.

Facultas concessa à Summo Pontifice Monachis, Episcopisvè ad testandum, extenditur ad codicillandum: *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *n.* 35. *p.* 570.

Institutio hæredis factâ in codicillis non est inutilis, sed obliquatur, & valet jure fideicommissi: *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *n.* 6. & *seqq.* *p.* 568.

Maioratus utrùm valeat institui in codicillis? *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *à n.* 67. *à p.* 572.; fideicommissum absque dubio: *n.* 68. *p.* 563.

Quid juris si duo, & contrarii inveniantur codicilli? *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *à n.* 61. *p.* 572.

Revocari valent codicilli verbo, vel scripto: *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 18. *n.* 59. *p.* 572.; & ad revocationem duo sat sunt testes: *n.* 60. *p.* 572.

Si deniquè scire cupis, quid operetur Clausula codicillaris in testamento apposita? Consule *tr.* 2. *l.* 5. *c.* 19. *t.* *à p.* 575., & ampliùs verb. *clausula codicillaris.*

Cognatio. Dixi in verb. *Agnatio, Agnati, & Adrogatio.*

Cognitio. Notarius debet cognoscere partes priusquam ad ulteriora procedat: *tr.* 1. *l.* 2. *c.* 5. *n.* 25. *p.* 193.; & eas describere debet cum omnibus suis qualitatibus, officiis, dignitatibusvè, ut cognosci queant: *ibi n.* 26. *p.* 193. Sed non obstringitur retrò cognoscere contrahentes, sufficit contractùs tempore notitiam acquirere: *tr.* 4. *l.* 6. *c.* 8. *n.* 75. *p.* 79.

Vicinus vicinum cognoscere præsumitur: *tr.* 1. *l.* 2. *c.* 6. *n.* 30. 31. *p.* 204.

Ad orphanorum judicem spectat cognoscere causarum civilium, in quibus

- bus orphani vel actores, vel rei fuerint: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 85. p. 680.*
- Civilis iudex quando possit cognoscere de causis criminalibus; aut è contra? *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 91. p. 681.*
- Sæcularis iudex non est incompetens ad cognoscendum de bonis temporalibus Clericorum: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 49. p. 675.*
- Incidente quæstione super jurisdictionem inter Ecclesiasticam, & sæcularem, ille, & non iste cognoscit: *dict. c. 14. n. 43. p. 674.*
- Cognoscere potest iudex orphanorum omni de causa, in qua orphanus fuerit litis consors: *tr. 5. c. 1. n. 22. p. 5.*; licet orphani in criminalibus actores sint, vel rei, nisi defuncto delinquente, actio persecutoria perseveret, vel quæstio criminalis in causa incidat: *ibi n. 13. p. 11.*; vel nisi ipsi iudici injuria facta sit: *n. 14.* De causis verò mixtis cognoscit: *tr. 5. c. 2. n. 15. p. 11.*; ubi quænam sint causæ mixtæ?
- Judex, cujus jurisdictione declinatur, cognoscere potest, an sua sit jurisdictione: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 120. p. 685.*, aut sit ordinarius, aut delegatus, aut sentiat commodum sportularum, aut non: *n. 121.*; nisi controversia sit inter duos iudices: *n. 122.* Sed si competentia fuerit inter duos iudices sæculares, unus ordinarius, alius delegatus, iste, & non ille cognoscit: *n. 123.*; aut si competentia est inter duos iudices pares delegatos, delegans cognoscit, cujus sit jurisdictione: *n. 125.*; ubi autem duo iudices sæculares ordinarii inter se contendunt ad arbitros, vel ad Superiorem, seu Principem recurritur: *n. 128. 130. p. 686.*
- Cognoscere occulta nostrum non est: *tr. 2. l. 6. c. 10. n. 2. p. 660.*
- Cognitio quæstionis incidentis ad iudicem de principali quæstione cognoscentem spectat, etiamsi quæstio principalis sit civilis, incidens criminalis; vel è contra: *tr. 3. l. 8. c. 4. n. 14. p. 302.*
- Cognoscere nequit iudex, de suspecto allegatus, de causa ipsius nec suspicionis: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 9. p. 18.*; neque de recusatione opposita suo Notario, sed nominat personam coram qua agitur, & de eâ cognoscat: *tr. 6. l. 2. c. 11. n. 3. p. 47.*; eique pertinet nominare Scribam, qui in causa scribat, dum recusatio pendet, & postea prosequatur, si suspectus iudicetur recusatus Scriba: *ibi n. 5. p. 47.*
- Auditor verò Basilicæ publicæ, tum Ulyssiponis, tum cæterarum Basilicarum Regni, cognoscunt privatim de causis civilibus, & criminalibus suorum officialium: *tr. 6. l. 4. c. 7. n. 29. p. 184.*
- De Archiepiscoporum, & Episcoporum? Nuntius Apostolicus: *tr. 6. l. 1. c. 7. n. 2. p. 7.*
- De Auditoris Nuntii? Nuntius: *tr. 6. l. 1. c. 8. n. 2. p. 8.*
- De Auditorum dominorum, & iudicum forensium? Præses Provinciæ, vel alius si à Rege impetretur: *dict. c. 8. n. 4. p. 36.*
- De Cancellarii utriusque domûs, Supplicationis, & Portuensis? Senator antiquior: *tr. 6. l. 2. c. 4. n. 2. p. 28.*
- De Conservatoris, & omnium officialium Universitatis? Eiusdem Cancellarius: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 17. p. 38.*
- De Correctorum, Provisorumquæ? Cancellarius Provinciæ, si Princeps aliud non decreverit: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 2. p. 36.*
- De Correctorum, Auditorum, omniumquæ iudicum, ac Officialium justitiæ Civitatis Ulyssiponenfis, & Conservatoris Alemanorum? Iudex Cancellariæ: *tr. 6. l. 5. c. 12. n. 27. 28. p. 333. & l. 2. c. 11. n. 8. p. 48. & l. 2. c. 8. n. 26. p. 39.*, ubi nominatim de recusatione iudicis Indiæ, & Minæ, & Auditoris Basilicæ publicæ.
- De Decurionum? iudex Orphanorum: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 6. p. 37.*

De iudicis finium regundorum? Iudex foraneus loci viciniore: *dict. c. 8. n. 20. p. 38.*

De iudicium Fisci, cum ecclesiasticorum, tum secularium? Si fuerint Senatores, ad domus supplicationis Cancellarium; si non fuerint, ad Praesidem Provinciae spectat: *tr. 6. l. 2. c. 29. n. 12. p. 37.*

De Inquisitorum Apostolicorum? Inquisitor Generalis, & Supremum Inquisitionis Concilium: *tr. 6. l. 1. c. 12. n. 5. p. 119.*

De Nuntii Apostolici recusatione quis cognoscat? Arbitrio: *tr. 6. l. 1. c. 5. n. 2. p. 6.*

De causis suorum officialium nequeunt iudices cognoscere absque partium consensu: *tr. 5. l. 2. c. 11. n. 4. p. 47. l. 3. c. 15. n. 38. p. 108.*; nisi sint super injuria ratione officii facta: *dict. c. 15. n. 39. p. 108.*

De Praesidis Provinciae, sive alicujus iudicis Ordinarii, cum recusantur ab aliquo terrarum domino? Senatus Palatinus: *tr. 6. l. 5. c. 13. num. 28. p. 339.*

De Reetoris, Reformatisque Universitatis? Iudex datus in Mensa Conscientiae: *tr. 6. l. 2. c. 2. n. 13. p. 38.*

De Regularium? Illi, quibus per suas constitutiones, vel concessionem Apostolicas, permillum est: *tr. 6. l. 5. c. 12. n. 29. p. 333.*

De Reetoribus justitiae domus Supplicationis, & Gubernatoris Senatus Portuensis? Cancellarius maximus: *tr. 6. l. 2. c. 3. n. 2. p. 28.*

De Senatorum, officialiumque omnium Relationis Ulyssiponenis, & Portuensis? Cancellarius ejusdemmet domus: *tr. 6. l. 2. c. 11. n. 7. p. 48. & l. 5. c. 12. n. 25. 26. p. 332.*

De Senatorum Palatini Senatus, aut Comitum, Senatorumque Regii patrimonii? Cancellarius maximus Regni: *tr. 6. l. 5. c. 12. n. 23. 24. p. 332.*

De Scribae iudicis finium regundorum? Ipsemet iudex: *dict. c. 8. n. 21. p. 38.*

De Subdelegati? Delegans: *tr. 6. l. 1. c. 11. n. 2. p. 10.*

De Vicarii Generalis? Episcopus, si aliud Constitutiones non decernant: *tr. 6. l. 1. c. 9. n. 3. p. 8. l. 5. c. 12. n. 30. 31. 32. p. 333.*; intelligendo ut in *n. 33.*; vel ipsum Capitulum Sede Vacante: *dict. c. 12. n. 33. p. 333.*; ubi etiam, quod idem est respectu suorum officialium, si recusentur.

Nullus tamen horum, vel aliorum iudicum potest post quadraginta quinque dies cognoscere de suspicionibus, aut de exceptionibus contraeorum sententias appositis: *tr. 6. l. 6. c. 15. n. 19. 20. p. 373.*

Semetipsum cognoscere difficilimum, & ideò rarum: *tr. 8. palestr. 3. lect. 5. p. 372.*; sed ista cognitio est primum stabilimentum verae Philosophiae: *ibi col. 2.*

Reliqua in verb. *Declinatoria*, *Dependentia*.

Coitus cum pupilla, minoreve habitus à tutore, curatoreve, punitur deportationis, & bonorum confiscationis pena: *tr. 3. l. 6. c. 14. n. 35. p. 28.*

Collaterales. De eorum successione videlicet verb. *successio* verbi. *Quò ad fratres, & collaterales.*

Collatio definitur: *tr. 2. l. 2. c. 11. num. 2. p. 216.*

Quid sit, quã ratione introducta, & inter quas personas locum habeat? *tr. 2. l. 2. c. 11. t. à p. 216.*; ubi *n. 3.* dantur DD. de eã agentes: à *n. 4. ad 11.* rationes, ob quas introducta fuit. Collationis effectus, qui sint? *tr. 2. l. 2. c. 11. à n. 14. ad 19. à p. 217.*

Quibus modis fiat collatio? *tr. 2. l. 2. c. 13. à n. 1. ad 4. p. 246.*

Quomodo quis compellatur venire ad collationem? *tr. 2. l. 2. c. 12. n. 216. 217. p. 242.*; & qua actione peti valeat collatio? *tr. 2. l. 2. c. 13. num. 44. p. 249.*

Parentes nequeunt prohibere collationem: *tr. 2. l. 2. c. 12. à n. 208. ad 215. p. 243.*

Trans-

Transmissibile est ad hæredes jus collationis: *tr. 2. l. 2. c. 12. n. 207. p. 242.*
 Bona, quæ conferuntur, hæreditaria efficiuntur: *tr. 1. l. 2. c. 3. n. 20. p. 183.*
 Non habet locum collatio, nisi inter descendentes, quibus debetur legitima: *tr. 2. l. 2. c. 11. n. 12. p. 217.*; vel in casibus à jure expressis: *ibi n. 13.* Non verò inter consanguineos, & collaterales, nec inter extraneos succedentes ex testamento: *ibi n. 33. 34. 35. p. 219.*; nec inter filios spurios postea legitimatos: *n. 38.*; nec inter succedentes diverso jure: *n. 39. p. 220.*; quid quandò pater inter filios hæreditatem divisit? *ibi n. 79. 80. p. 223.* Quando verò collatio locum habet, conferuntur bona omnia à parentibus profecta, si de illorum hæreditate agitur, nisi specialiter reperiantur excepta: *tr. 2. l. 2. c. 12. n. 8. p. 224.*; & æquè conferuntur donata parentum contemplatione: *n. 9.*; donata simpliciter à parentibus filiis in potestate existentibus: *n. 12. p. 225.*; quamvis juramento, morte, emancipatione vè confirmentur: *num. 13. & seqq.*, ubi declaratur; & an patrimonium à patre proveniens? *n. 19. 20.*; & dos pro ingressu Monasterii, & cætera, quæ ultra dotem insimul dari consueverunt: *n. 21. 22.*; donationes ob causam matrimonii: *à n. 23. ad 27. p. 226.*; dotata à socero, & ab amicis patris, ejusdem patris contemplatione: *n. 28. 29.*; bona, quæ parentes filiis donant, ut ampliores dotes inveniant: *n. 30.*; vestes, & ornamenta ad nuptias data: *n. 31.*, nisi data sint ad simplicem usum: *n. 32.*; dos, licet à patre data fuisset, quando unam, unumvè duntaxat filium habebat: *n. 33. 34.*; solutum à patre pro filii condemnatione: *n. 35. 36.*, intelligendo ut in *n. 37. p. 227.*; militia à patre emptà ad filium: *n. 38.*; officia publica à patre emptà: *n. 39. 40.*; & quid in officio, non empto, aut ob servitia concessio? *n. 41. 42.*;

expensæ ad expediendas bullas: *n. 43. 44.*; fæuda patris pecuniâ comparata: *num. 45. p. 228.*; nomina debitorum filiis à parentibus data: *n. 46. 47.*; excessum legitimæ, quando filius ab hæreditate paterna se se abstulit: *n. 48.*; donata à parentibus in remunerationem servitiorum filii, filiarumvè: *n. 49. 50.*, nisi servitia excedant donationem: *n. 51. 52.*; emphyteusis de pacto, & providentiâ: *à n. 53. ad 63.*; & an emphyteusis nominationis? *à n. 64. ad 66. à p. 229.*; melioramenta emphyteusis, aut maioratùs: *n. 67. 68. p. 230.*; emphyteusis perpetua: *n. 69.*; fructus collecti ex rebus, in quibus filius proprietatem, pater usumfructum habet, si à patre filio donati fuissent: *ibi à n. 70.*; acquisita pecuniâ patris, & labore, ac industriâ filii: *n. 73.*; expensum à patre in re filii: *n. 74. 75.*; datum pro transactione: *n. 76.*; legatum relictum à patre filio: *n. 77. p. 231.*; fructus, & usura dotis: *à n. 78. ad 85.*; ubi etiam quantæ sint usura dotis; istæ, & fructus à quonam tempore conferendi sint?
 Quando res donata confertur, etiam conferuntur fructus: *tr. 2. l. 2. c. 12. n. 13. p. 225.*
 Quando res quælibet conferri debet, nunquid attendendum sit tempus, in quo res tradita fuit, vel in quo res venit conferenda? *tr. 2. l. 2. c. 13. à n. 24. ad 38. à p. 248.*
 Qui conferre tenetur aliquam rem, an satisfaciat, pretium ipsius rei conferendo? *tr. 2. l. 2. c. 13. den. 5. ad n. 23. ex d. 247.*
 Filius, sive suus, sive emancipatus, quandò teneatur conferre? *tr. 2. l. 2. c. 11. à n. 14. ad 18. p. 217.*
 Adoptatus quandò? *ibi n. 19. 20. p. 218.*
 Legitimus per Principis rescriptum? *ibi n. 21. 22.*; & legitimus per subsequens matrimonium? *n. 23. p. 218.*
 Exclusus à successione ex quacumque causa? *tr. 2. l. 2. c. 11. n. 24. p. 218.*

Filius plebei? *dict. c. 11. n. 24. p. 218.*
 Filii inæqualiter instituti an? *ibi n. 36. p. 219.*
 Nepotes? *ibi à n. 40. ad 80. à p. 220.*
 Ascendentes? *ibi à n. 26. ad 32. à p. 218.*
 Filius dotatus, aut donatus nil conferre tenetur, quando non vult esse hæres patris, & dos non excedit ejus legitimam, & tertiam patris, matrisvè: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 46. 47. p. 108. & tr. 9. q. 48. à n. 1. p. 273. & q. 100. à n. 2. p. 530.* ubi quando medietas sit conferenda; & an tempus dotis, vel mortis dotantis dotatus eligere valeat?
 Dotatus medietatem tantum dotis confert, quando agitur de divisione per mortem unius, patris scilicet, vel matris: *tr. 2. l. 2. c. 14. n. 30. p. 253.*; sed si dos data fuerit à marito absque uxoris assensu, numè in divisione sit deducenda solum ex parte mariti? *ibi à n. 31. ad 36. p. 253.*
 Nepos dotatus ab avo non confert, quando dotatus fuit contemplatione ipsius nepotis; confert autem quando fuit dotatus contemplatione ipsius patris: *tr. 2. l. 2. c. 11. n. 46. 47. p. 220*; ubi *in numer. seqq.* eodem modo circa filios resolvitur; & in *n. 62. pag. 222.* quòd in dubio potius filii, quam nepotis contemplatione dos censetur ab avo facta.
 Remuneratoria donatio non est conferenda: *tr. 2. l. 2. c. 11. n. 63. 64. p. 222.*
 Verumtamen quando collatio locum non habet:
 Non conferuntur bona adventitia: *tr. 2. l. 2. c. 12. n. 86. p. 231. & à n. 169. ad 199. à p. 239.*; castrensia: *à n. 87. ad 90. p. 232.*, intelligendo ut in *n. 91.*; quasi castrensia: *ibi à n. 92. ad 102. à p. 232.*; adjutoria dotium: *à n. 103. ad 107. p. 233.*; donationes factæ à parentibus filiis, & in Palatio consumptæ: *n. 107. 108.*; donationes modicæ minuatim factæ: *n. 109.*; donationes factæ cum filio in studio: *n. 110. 111.*; libri dati à patre filio, & necessarii ad studendum, modò fiat empti nomine filii,

licet filius jam sit Doctor: *à n. 112. ad 117. p. 234.*; sed an hoc procedat etiam, cum pater apud se habet bona filii? *à n. 118. ad 120.*; sumptus ad artem, aut officium mechanicum addiscendum, ad adipiscendum gradum Bachalauri, Licenciati, Doctoris, ad erudiendum literas, & Grammaticam; & addiscenda ea, quæ necessaria sunt, ut honestè vivere possit: *à n. 129. ad 131.*, quod *numer. seqq.* limitatur, & intelligitur; data à patre filio, ut fieret Eques Ordinum Militarium, vel ad faciendam aliquam sacram visitationem, vulgò *Romaria*: *n. 142. 143. p. 236*; data ad sacros Ordines suscipiendos: *à n. 144. ad 146. p. 237.*; sumptus facti in prandio, & cæna diei celebrationis Missæ, vel matrimonii; & propinæ, quæ dantur in die professionis: *n. 147.*; vestes quotidianæ: *n. 148.*; annui redditus à Rege concessi, vulgò *Juros, Tenças, e Habitos*: *à num. 149. ad 154.*; solutum à patre pro redimendo filio à captivitate, vel à pœna criminis: *n. 155. 156.*; expensæ pro consequenda dignitate filio: *n. 157. p. 238.*; officium à patre emptum, & in filio renuntiatum: *ex n. 158. ad 160.*; emphyteusis de pacto, & providentiâ, antiqua, vel nova: *à n. 161. ad 164.*; melioramenta parva in eâ facta: *n. 165.*; fructus, seu usufructus adventitiorum: *à n. 166. ad 168. p. 239.*; legitima, vel dos deperdita sine culpa filii, filiævè: *n. 200. p. 241.*; aliter si culpâ suâ: *n. 201. 202.*; vel si filius, filiavè sint divites, & habeant undè dotem, aut legitimam suppleant: *n. 203.*; annui redditus, vulgò *Tenças*, dati extra dotem: *n. 204.*; pecunia data ad emendos libros: *n. 205.*; expensæ victûs, alimentorum, infirmitatis, equorum, & armorum, & expensæ factæ in ducenda uxore, & in alendis nepotibus: *à n. 218. ad 222. p. 243.*; an profusa in ludendo, & meretricando? *n. 223. 224. p. 243.*

- Valor rei, quæ conferri debet, nunquid attendendus secundum tempus, quo res tradita fuit, vel in quo res venit conferenda? *tr. 2. l. 2. c. 13. à n. 24. ad 38. à p. 248.*
- An frater teneatur bona fide consumpta conferre? *tr. 4. l. 5. c. 12. n. 9. p. 405.*
- Frater alimenta recipiens, cæteris fratribus refundere non tenetur: *tr. 9. q. 18. n. 16. p. 82.*
- Emphyteusis dotata quando in legitimam imputanda? *tr. 9. q. 47. n. 6. & seqq. p. 270., & q. 52. n. 8. p. 290.; & quando emphyteusis, ac cætera bona Regiæ Coronæ? dict. q. 47. num. 8. p. 271.*
- Fructus dotis quando conferendi? *tr. 9. q. 100. n. 3. p. 530.; & quid si dotatus se abtineat? ibid. n. 4. p. 530.*
- Licet dotatus se abtineat, cæteris læsionem in legitima tenetur reficere: *tr. 9. q. 48. n. 6. p. 273., ubi in n. 7. quid si tempus dotis eligat?*
- Ab ultima dote inofficiosa refusio incipienda est: *tr. 9. q. 48. n. 12. p. 275.; & si dos excessiva sit, an excessus in pecunia reficere possit? tr. 9. q. 100. à n. 6. p. 531.*
- Supellectilia in collationem veniunt: *tr. 9. q. 89. n. 4. p. 467.*
- Et an datum contemplatione patris, matrisve veniat? *tr. 9. q. 64. num. 3. p. 372.*
- De bonis dotatis tertia non deducitur: *tr. 9. q. 47. n. 2. & 11. p. 270. & 272. & q. 48. n. 5. p. 273., & videfis verb. Divisio, & Tertia.*
- Collecta. Quid sit collecta, undè dicatur, in quò à tributo differat? *tr. 7. c. 20. n. 1. 2. & 3. p. 249.*
- Collecta, seu tributum, in quas species dividatur? *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 81. p. 435.; & an usufructuarius ad ea solvenda constringatur? ibi n. 79. 80. 82. 83. 84.*
- Jus collectandi de Regalibus est: *tr. 7. c. 20. n. 4. p. 249.*
- Collecta benignè, & non rigorosè est imponenda: *tract. 7. cap. 20. num. 68. p. 263.*
- In loco rei sitæ ratione rei quis collectari debet: *ibi n. 97. p. 268.*
- Bona Ecclesiastica non possunt collectari: *ibi n. 100. p. 269.*
- Tempore necessitatis fallit, sed executio est facienda ab Ecclesiasticis: *ibi n. 101. p. 269.*
- Ecclesiastici intuitu negotii possunt collectari: *dict. tract. 7. c. 20. n. 104. p. 270.*
- Privilegium de collectis non solvendis, ad eas, quæ proveniunt ex negotio, non extenditur: *dict. c. 20. n. 132. p. 274.*
- Personæ, quæ collectari possunt, & bona, traduntur *per totum. c. 20. à p. 249., ubi videfis.*
- Familiares, & Officiales Sanctæ Inquisitionis sunt immunes à collectis, quæ imponuntur à Conciliis: *tr. 7. c. 21. n. 25. p. 283.*
- Decuriones possunt imponere collectas ad persequendas lites: *tr. 7. c. 21. n. 28. p. 283.; & ad satisfacienda præmia his, qui lupos occidunt: ibid. n. 25. & 26. p. 283.; & pro alendis infantibus expositis: n. 27. & 28.; & pro conservandis sæcularibus Seminariis: n. 29. & 30.; & pro alendis incarceratis: n. 31. & 32. p. 284.; & ex causa pestis, belli, famis: n. 33. & 34.; & pro extinguenda locustarum plagâ: n. 35. & 36. à p. 284.; & pro Processionibus celebrandis: ibi n. 37. p. 284.*
- Familiares, Officialesquè Sanctæ Inquisitionis non sunt immunes à collectis, quæ imponuntur pro construendis, reparandisque Ecclesiis: *tr. 7. c. 21. n. 38. p. 284.; nec ab illis, quæ imponuntur ad eas decenter ornandas: ibi n. 39.; nec ab illis, quæ imponuntur pro construendis, reparandisque muris, pontibus, & fontibus: n. 43. p. 285.; siquidem ab his collectis nemo eximitur, nisi qui ostenderit privilegium specificum: n. 45. p. 285.*
- Familiares, Officialesquè Sancti Officii non tenentur ad collectas, quæ fi-
nt ad

- ad construendos, & reedificandos aggeres: *tr. 7. c. 21. n. 52. p. 286.*; nisi ibidem jugerum, seu glebarum sint possessores: *n. 53. p. 286.*
- Negotiatores, sive originarii, sive exteri, sunt collectandi: *tr. 7. c. 20. n. 90. p. 267.* Et vide dicta in verb. *Tributum.*
- Collegium quid sit? *tr. 2. l. 5. c. 6. num. 17. p. 473.*
- Colonia non datur in nostro Regno: *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 182. p. 231.*
- Colonus antiquus, locatione finitâ, de novo venienti an præferatur? *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 7. p. 223. & n. 148. p. 228.*
- Colonus partiarius quandò, & quomodo adstringatur rationes de fructibus reddere domino; & an eos ad domum domini afferre debeat? *tr. 4. l. 7. c. 13. à n. 11. ad 15. p. 206.*
- Creditor pignoratitius, hypothecariusve stare colono non obstringitur: *tr. 4. l. 6. c. 6. n. 19. p. 60.*
- Colonus coloni mei, meus non est colonus: *tr. 7. c. 8. n. 18. p. 54.*
- Colonus Equitum militarium non liberatur è collectis, & gabellis: *tr. 7. c. 8. n. 28. p. 56.*; secus dicendum est de Colonis Militensibus: *ibi n. 26. p. 55.*; & de colonis Canonorum Regularium: *tr. 7. c. 21. n. 54. p. 286.*
- Rèliqua in verb. *Locatio.*
- Colloquium inspectu dignum (seu potius dolendum) iudicis cum corruptore suo invenies in *tr. 3. l. 6. c. 20. n. 11. p. 40.*
- Commensuratio. Poenæ cum maioriâ, & minoriâ delictorum commensurandæ: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 188. p. 42.*, ubi videlis, quia pulchrè.
- Commercium, & mercatura quintum est Reipublicæ elementum: *tr. 4. l. 6. c. 3. n. 12. p. 41.*
- Commissio quæ de stylo mercantili solvatur multis in Regnis? *tr. 4. l. 5. c. 5. in fin. p. 350.*
- Commissum in emphyteusi minoris, uxoris, Ecclesiæ, an, & quandò remittere valeat tutor, curator, vir, & Prælati? *tract. 3. l. 7. c. 12. à num. 6. p. 247.*
- Commissum ex nullo alio capite pullulat, præterquam ob defectum dominici consensûs: *tr. 9. q. 12. n. 11. p. 49.*; ideò non datur ob constitutionem usufructûs in re emphyteutica: *ibi n. 1. 2. 16. à p. 48.*
- Ad excusandum commissum causa quælibet excusat: *tr. 9. dict. q. 12. n. 17. p. 50.*; idcirco excusatur mulier errans in iure: *ibi n. 25. 27. p. 51.*, & in aliis casibus, de quibus *n. 26.*, ut cum maritus canonem non solvit: *ibi n. 28. p. 51.*; & ita itidem ob alienationem a marito factam, etiam si consentiat: *n. 29. 31. p. 52.*; & ita etiam filius excusatur ob non solutum a patre canonem: *ibi n. 30. p. 52.*
- Nunquid minor, sine domini consensu emphyteusim alienans, in commissum incidat? *tr. 9. q. 12. n. 18. p. 50.* Et de commissio circa res vetitas? videlis verb. *Contrabanum.*
- Committere causam, cui velit Notario, nequit iudex: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 49. p. 195.*; nisi datâ justâ causâ: *ibi n. 50. p. 196.* Et an credatur Notario afferenti causam sibi fuisse commissam? *n. 51. p. 196.*
- Committere an queat iudex orphanorum confectioem partitionum Scribæ? *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 189. 190. p. 879.*
- Comitia. De Regalibus est comitia convocare: *tr. 7. c. 20. n. 20. p. 155.*
- Procuratores in Comitii necessitate examinare debent: *tr. 7. c. 20. n. 28. p. 256.*; ad eandem si quidem indagandam veluti Iudices constituuntur: *tr. 7. c. 20. n. 30. p. 257.*
- Princeps, populo inconsulto, potest per se tributa imponere, tribus intervenientibus, scilicet necessitas publica, quòd redditus Regales non sufficiant, & quòd tributum sit adæquatum necessitati, & possibilitati vassallorum: *tr. 7. c. 20. à n. 5. usque ad 12. à p. 249.*
- Princeps non omnino tenetur resolutiones

tiones Comitiarum sequi: *tr. 7. c. 20. n. 31. p. 257.*
Commodatum quid sit? *tr. 4. l. 7. c. 2. n. 1. p. 126.*
Commodatarius, & ejus hæres de commodato rationem reddere adstringitur: *tr. 4. l. 7. c. 2. n. 2. 3. p. 126.*; & de ejus accessionibus: *ibi n. 4.*; dataque mora, tenetur ad usuras damni emergentis, nec non lucri cessantis: *n. 5.*; sicut & de deterioratione rei comodata: *n. 8. p. 126.*; sed ante tempus, quo res comodata fuit, restituere non cogitur: *n. 10. p. 127.*; si res comodata casu fortuito perierit, non tenetur: *n. 13.*; nisi culpa casum præcesserit: *n. 14.*; vel detur mora in restituendo, vel res data fuerit æstimata, vel pactum de casu fortuito adesset: *n. 15. p. 127.*
 De culpa levi, & levissima an teneatur commodatarius? *tr. 4. l. 7. c. 2. n. 16. p. 127.*
Commodum ex delicto suo nemo reportare quit: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 143. p. 125.*
Dammum, & commodum cujuscumque rei dominum ipsius sequuntur: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 60. p. 158.* & *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 49. p. 627.* & *l. 7. c. 9. n. 8. p. 746.* & *n. 33. p. 748.*; & si unus solus sentit damnum, ipse solus sentire debet commodum: *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 59. p. 628.*
Communicatio acq̄æstuum, privilegiorum, expensarum, & similium, quando detur, nec ne, in matrimonio contracto secundum formam juris communis? *tr. 2. l. 7. c. 8. t. d. p. 734.*
 Inter verò conjuges, celebrantes matrimonium secundum consuetudinem nostri Regni, fit omnium bonorum communicatio, quoties contrarium non est conventum: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 3. & seqq. p. 587.* & *l. 6. c. 4. n. 1. p. 619.* & *tr. 3. l. 5. c. 17. n. 79. p. 426.*; sicut etiam si contrahatur sine aliquo pacto: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 18. p. 588.*; sed si id sub certis pactis, seu secundum jus commune contrahitur, pacta servantur: *ibi dict. c. 1. n. 16. p. 588.* In primo casu

ampliatur communicatio etiam ad matrimonium putativum, modo adsit bona contrahentium fides: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 19. 20. p. 588.*; an communicentur etiam legata, hæreditates, & donationes? In celebrantibus matrimonium primo modo, utique, *n. 21.*; in celebrantibus secundo modo, neutiquam, *n. 22.*; & utrumque distinctionis membrum procedit, sint donationes simplices, sintve remuneratoriæ: *n. 23. p. 589.*; sed in donatione remuneratoria, matrimonio secundum jus commune contracto, parva non est dubitatio, circa quam consulas *num. 24.* Ampliatur iterum communicatio in primo casu, quamvis unus conjugum eo acquiserit animo, ut non communicaretur: *ibi à n. 25.*; itidem communicantur, quæ ab uno conjugum turpiter acquiruntur, sicut retinentur: *n. 28. 29. 30. p. 589.* & *l. 7. c. 8. n. 98. 99. p. 743.* & hoc, licet tempore contracti matrimonii alius plura, alius pauciora, vel nulla habeat bona: *ibi dict. l. 6. c. 1. à n. 32. ad 35. p. 589.*; istaque communicatio adeo efficitur, ut utrumque detur, tam quò ad dominium, & possessionem, quam quò ad periculum, & commodum: *ibi n. 36. p. 590.*; & etiam absque cessione jura, & actiones communicantur: *n. 38.*; fructus etiam bonorum vinculatorum: *n. 40.*; fructus Comendæ Ordinum Militarium: *n. 42.*; procedit hæc communicatio etiam in secundo, & tertio matrimonio, quamvis extent liberi prioris: *n. 44.*; & etiam in matrimonio inter diversæ Religionis conjuges: *n. 45.*; & licet unus ex conjugibus sit minor: *n. 46. 47.*; & communicantur quoque melioramenta facta in rebus, quæ communicationem respuunt: *n. 48. p. 591.*; bona castrensia: *n. 50.*; quasi castrensia: *n. 52.*; inventa, quæ sunt capientis, & dona fortunæ: *n. 54.*; quæ sita ab alterutro ex conjugibus, quæ ab

ab alio quæri non potuissent: *n. 55. 56.*; quæ sita occasione injuriæ: *n. 57. p. 592.*; donata ab Imperatore: *n. 58.*; usus domi unius tantum relictus; uterque enim habitare potest: *à n. 60. ad 62.*; non solum omnia extantia tempore contracti, sed omnia, quæ fuerint tempore soluti matrimonii: *n. 63. 64.*; lucrum dotis marito adveniens per mortem uxoris: *n. 70.*; privilegia, ac immunitates: *de n. 71. ad 74.*; dos etsi promissa fuerit, ut certa die solvatur, & ante adventum diei uxor è vivis exeat: *n. 77. 78. p. 594.*; bona superlucrata post conjugis mortem, quæ pendent ex antegesto negotio: *n. 93.*; acquisita ex officio, artificio, labore, industriavè ab uno conjuge post alterius mortem ignoratam: *n. 94.*; & ratio: *n. 95. p. 595.*; & hoc licet maritus sit externus; semper enim datur præfata communicatio: *n. 96.*; nisi externus in nostro Regno non constituat domicilium: *ibi l. 6. c. 1. à n. 155. ad 157. p. 599.*; ac demum communicantur cætera omnia bona, quæ excogitari possunt: *ibi n. 91. 92. p. 594.* Et omnia ista, & alia de communicatione dicta, ac dicenda, procedunt quamvis matrimonium duret per momentum: *ibi n. 89. 90. p. 594.*; sicut etiam communicantur, & veniunt in partitionibus dividenda bona lucrata post dissolutionem matrimonii, antequam inter conjugem superstitem, & hæres præmortui partitiones fiant: *ibi l. 6. c. 10. n. 55. 56. p. 665.*

Emphyteusis an, quomodo, & quando virum inter, & uxorem communicabitur? *tr. 2. l. 2. c. 8. à n. 85. à p. 190.*, & vide sis verb. *Emphyteusis.*

An hæreticus bona sua communicet cum uxore catholica? *tr. 7. cap. 52. Regim. judic. confiscat. p. 406.*

Non autem communicatur (in matrimonio, de quo nunc temporis est sermo, contracto juxta consuetudinem Regni) administratio bonorum:

tr. 2. l. 6. c. 1. n. 104. p. 596., nisi uxor tempore contracti matrimonii speciali pacto bona aliqua sibi reservasset: *n. 105.*; neque acquisita per usuram, furtum, rapinam, aliamvè turpem causam: *ibi à n. 106. ad 109.*; neque si mulier tempore contracti matrimonii jam erat quinquagenaria, & ex priori matrimonio liberos habebat: *à n. 110. ad 112.*, quamvis contrahentes velint: *n. 113. 114.*, & quamvis quinquagenaria unicum habeat descendentem: *n. 116. p. 597.*; neque communicant inter se bona constante matrimonio acquisita: *n. 117.*; quamvis decedant post consummatum matrimonium: *num. 118.*; neque potest quinquagenaria virum in emphyteusi nominare: *n. 119.* (maritus autem potest uxorem nominare: *n. 129. 130. p. 598.*) potest verò nominare extraneum: *n. 120.*; & hæc è contra non succedunt in viro quinquagenario: *n. 121. 122.*, neque si quinquagenaria nulla habeat bona: *n. 123.*, vel si descendentes non habet: *n. 124.*; neque quò ad tertiam, quia hæc benè reciprocè communicari valet: *n. 126.*; neque si descendentes quinquagenariæ sunt incapaces successionis: *n. 127.*; vel si nuptiis maternis consensum præstitere: *n. 128.* Et notabis, quòd licet non detur communicatio inter virum, & uxorem quinquagenariam contrahentes matrimonium secundum consuetudinem Regni; benè tamen datur si contrahant per dotem, & arrhas, vel simpliciter secundum jus commune: *ibi n. 131. p. 598.* Non datur etiam bonorum communicatio, quando serva cum homine libero nupsit, & è contra: *ibi l. 6. c. 1. à n. 132. ad 134. p. 598.*; neque si unus dicat in testamento, quòd alter conjux superstes omnia ferat bona, quæ secum attulit, tunc enim est in voluntate superstitis uti, vel non, communicatione, prout sibi plus expedierit: *n. 137.*; nec in sponsa-

sponsalibus, matrimonio ratum datur
 communicatio: *n.* 138. 139; nec
 quando matrimonium iudicio Eccle-
 siæ separatur; quia tunc communi-
 cantur acquisita: *n.* 140.; intelligen-
 do ut in *n.* 141.; nec in rebus feudali-
 libus, emphyteuticis, maioratûs, Re-
 giæ Coronæ, & similibus: *n.* 142.; ni-
 si feudum, aut emphyteusis sit per-
 petua; quia tunc communicatur, &
 per æstimationem dividitur: *n.* 143.
p. 599; vel quando fuerunt empta con-
 stante matrimonio: *n.* 144.; nec fa-
 cto adulterio carnali per aliquem ex
 conjugibus: *n.* 149.; vel spirituali: *n.*
 150.; neque in bonis eâ lege uni con-
 iugi donatis, aut relictis, ut cum
 alio non communicentur: ex *n.* 159.
ad. 161. *p.* 600.; neque in bonis ac-
 quisitis post mortem conjugis ex no-
 llis contractibus, qui post illam or-
 tum habuere: *n.* 162. 163. *p.* 600.; ast
 præstabit usuras pro justo interesse,
 aut fructus bonorum denuò empto-
 rum? Vide de *n.* 163. usque 166.; ne-
 que salarium commissarum mercium,
 quæ post uxoris mortem ad maritum
 pervenerunt: *n.* 167. 168.; neque in
 matrimonio incestuoso, ni ignoran-
 ter contractum fuisset: *n.* 169. 170. *p.*
 601.; neque dos eâ lege data, ut so-
 luto matrimonio sine liberis ad do-
 nantem revertatur: *n.* 171.; neque
 quæsitæ ab alterutro conjugè, qui,
 altero invito, se se periculo expo-
 nit: *n.* 172. Demum an communi-
 centur ea, quorum spes est, quòd
 in conjugali hac societate continean-
 tur? Disquiritur, & resolvitur sub
 distinctione à *n.* 173. ad 183. *p.* 601. &
seqq. Et an maritus teneatur com-
 municare cum uxore, quòd notabi-
 liter, & magna in quantitate acqui-
 situm? *tr.* 2. l. 6. c. 5. *n.* 58. *p.* 628.

Hinc nequaquam immemor discedas,
 quòd ad bonorum communicatio-
 nem inter conjuges consummatio re-
 quiritur matrimonii: *tr.* 2. l. 6. c. 1. *n.* 97.
p. 595.; sufficit autem vox, fama, &

simultanea conjugatorum cohabita-
 tio: *ibi n.* 98.; nili cognita fuisset uxor
 à viro ante matrimonium: *n.* 99. 100.;
 & quomodo probetur copula matri-
 monialis ad effectum communica-
 tionis? *n.* 99. 101.; & an sufficiat,
 quòd per alterutrum ex conjugibus
 steterit, quominus consumaretur?
n. 102. 103. *p.* 596.

In societate, licet omnium bonorum,
 non veniunt communicanda turpi-
 ter, & injustè quæsitæ: *tr.* 2. l. 6. c. 1.
n. 29. 30. *p.* 589.; secus si turpiter ac-
 quirantur, sed retineantur licitè: *ibi*
n. 31. Cætera huc attinentia inve-
 nies in verb. *Societas* vers. *Societas*
omnium bonorum.

An jus patronatûs, constante matri-
 monio superveniens, communi-
 catur? *tr.* 3. l. 6. c. 17. *n.* 8. *p.* 34.

Communicatio inter conjuges ex qua
 procedat dispositio? *tr.* 9. q. 51. *n.*
 12. *p.* 287.; & an conjuges communi-
 cationi renuntiare possint, unusquè
 sine alio? *ibid.* *n.* 13.; & an prælega-
 to renuntiare queant? *ibid.* *n.* 12. 8. 11.
 & *seqq.* à *p.* 286.

An maritus relinquens uxori domum
 suam cum omnibus mobilibus, &
 disponens, quòd ultra eam secum
 ferat dotem, videatur velle, ut ul-
 terius de bonis ferre non possit, &
 an ex hac dispositione acceptata ma-
 neat uxor exclusæ à cæteris bonis ex
 vi communicationis? *tr.* 9. q. 51. *n.* 4. à
p. 286.

Sicut societas, & communicatio bono-
 rum bonis, ita malorum malis abun-
 dat: *tr.* 8. *palestr.* l. lect. 12. *p.* 59. in
princ.

Communio solet excitare discordias: *tr.*
 2. l. 1. c. 1. *n.* 3. *p.* 2. l. 3. c. 6. *n.* 14. *p.* 301. &
tr. 3. l. 5. c. 4. *n.* 61. *p.* 264.; ideò nemo in
 communione manere cogitur: *dict.*
c. 4. *n.* 60. & *tr.* 2. l. 1. c. 1. *n.* 4. *p.* 2. & *n.* 21.
si 22. *p.* 23.; quapropter præceptum tes-
 tatoris de non dividendo custodiri
 nequit: *dict.* l. 1. c. 1. *n.* 23. *p.* 4.

Ut communio evitetur proditæ sunt

tres actiones, finium videlicet regundorum: *tr. 2. l. 1. c. 1. n. 8. 9. 10. p. 2.*; communi dividendo: *ibi n. 11. 12.*; familiae erciscundae: *n. 13.*; & à *n. 14. ad 17. p. 3.* traditur in quo conveniant; & *n. 18.* in quo discriminentur: & quare ita nuncupetur actio familiae erciscundae? *n. 19. 20. p. 3.*

Communis res sine consensu omnium dominorum, vel maioris partis, locari nequit: *tr. 2. l. 3. c. 6. n. 18. p. 301.*

Communio ita debet esse reciproca, ut ex una parte non fiat, quod ex alia fieri non debet: *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 60. p. 628.*

Communio fieri nequit ad delinquentem: *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 80. p. 628.*

Communitas quae fit? *tr. 9. q. 99. n. 30. p. 524.*; an eam habitus faciat? *tr. 9. q. 55. n. 22. p. 316.*; & an ad emphyteusim nominari possit? *tr. 9. q. 25. n. 2. p. 126.*; & an ad deponendum obligari, & per quos? *tr. 9. q. 99. n. 12. 33.*, & *per tot. quest. à p. 518.*; an recusari? *tr. 9. q. 99. n. 31. p. 524.*; & an excommunicari? *tr. 9. q. 55. n. 30. 31. 32. p. 317.*

A' maiore communitatis parte gestum, solum tenet: *tr. 9. q. 99. n. 15. p. 521.*

Commutatio sit poenae pecuniariae in poenam corporalem ad hoc, ut delicta impunita non remaneant: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 101. 102. p. 619.*; verum invita parte haec commutatio non fit: *n. 103.*; & *num. seqq.* alios casus invenies, in quibus isthaec commutatio fit; & *n. 107. p. 120.* quae sit poena corporalis, quae subrogari debet?

Legatum est commutandum in usum similem, quando ad designatum applicari nequit: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 179. p. 489.*; & facienda commutatio non solum executoris arbitrio, sed etiam illius, qui de iure commutare potest: *ibi n. 180.*; ad commutationem autem non requiritur impossibilitas, sed magna sufficit difficultas: *n. 186.*; quia quod est valde difficile, impossibile reputatur: *n. 185.*; quando vero impedimentum non est perpetuum, sed

temporale, commutatio locum non habet: *n. 190. p. 490.*

Executores testamenti testatoris dispositiones commutare nequeunt: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 157. p. 486.*; maxime quando in specifica forma impleri possunt: *ibi n. 158. p. 487.*; nec de licentia Episcopi commutare valent: *n. 162.*; & *videndus n. 165. 166. p. 488.*; nec Summus Pontifex, aut Princeps sine iusta causa: *n. 163.*, quae quidem iusta causa est, si v. gr. legatum ad usum à testatore designatum applicari non potest: *n. 164.* & *167. p. 487.*; nisi legatum utilitatem alterius respiciat: *n. 168. p. 488.*; & tunc legatum ad constituendum Hospitale commutari quit in aedificationem Monasterii: *n. 169.*; nisi testator aliter declarasset: *n. 170.*; & locus commutari potest: *n. 172.*; legatum ad certam Ecclesiae necessitatem, in aliam eiusdem commutari potest: *n. 173.*; legatum relictum mulieri, ut nubat, in aliud commutari potest, si ipsa, antequam nubat, decedat: *n. 174.*; pecunia, ad certum usum relicta, in alium valet commutari, si pro usu designato non sufficiat: *n. 175.*; relicta ad construendam novam Ecclesiam potest applicari in reparationem antiquae: *n. 176. p. 489.*; relicta, ad fundandum Monasterium, ad Hospitale construendum applicari potest: *n. 177.*; legatum, relictum ad celebrationem missarum, converti potest in redemptionem ornamentorum, vel è contra: *n. 178.*; pecunia, relicta ad anniversarium annuum in certa Ecclesia ad certum tempus celebrandum, ad reparationem illius applicari valet: *n. 182.*; relicta ad Monasterium fundandum in rure, converti potest ad fundandum in Civitate: *ibi dict. l. 4. c. 6. n. 183. p. 489.*; relicta ad usum de se malum, commutari non potest in alium: *n. 184.*; relicta pro male ablatis, si quae superfit, in alium pium usum est convertenda: *n. 188.*

nisi

nisi testator opus fieri ab hærede iusserit: *n.* 189.; legatum relictum pro puellis maritandis, num jam nuptis præstari queat? *ibi dict. c. 6. n. 250. 253. p. 496.*; ubi negativè; nisi relictum sit certæ puellæ: *n. 251.*; vel nisi mulier protestata sit, se velle matrimonium contrahere: *n. 252.*, potest tamen applicari viduis volentibus ad secunda vota convolare: *n. 254.*; & in *n. 255.* invenies legatum virginibus relictum viduis non deberi: & relictum pro maritanda primogenita an, eâ mortuâ, præstari possit secundo genitæ? *n. 256. & 257.*; relictum pro orphanis maritandis, habentibus patrem non est præstandum, nisi sit inutilis: *n. 260. p. 497.*; & duabus concurrentibus orphanis, alterâ uno tantum, alterâ utroque parente orbata, hæc illi præferenda: *n. 263.*; sed in concursu orphana exposita, vulgò *Engeitada*, est præferenda: *n. 265.*; relictum pro maritandis orphanis alicujus Oppidi comprehendit orphanas territorii ejusdem Oppidi: *n. 266. 267.*, & insimul illas, quæ ibi domicilium per decennium habuerint: *n. 268.*, & nec decennium requiritur si animum ibi permanendi habuerint: *n. 269.*; ast, rotâ versâ, domiciliaræ admittendæ non sunt, si testator originales tantum vocavit: *n. 270.*; legatum relictum pro virginibus maritandis, eî, quæ pro virgine habetur, dari potest, & ab eâ, tutâ conscientiâ, accipi: *n. 272. p. 498.*; modò legatum non fit relictum pro virginibus tantum, & non aliter: *n. 273.*; relictum viduis, habentibus vitam cælibem dari valet: *n. 274.*; relictum pro dote, ingredienti Religionem debetur: *n. 275.*; relictum eâ conditione, ut viduitatem servet, ingredienti Religionem datur: *n. 276.*; pro maritandis puellis indefinitè relictum, ingredienti Monasterium præstari nequit: *n. 277.*; relictum pro mari-

tandis certis puellis, an sit modale, anve conditionale, dubitatur? *à n. 278. p. 498.*

Comparatio literarum. Ad comparationem literarum, quæ requirantur? *tr. 2. l. 5. c. 8. n. 10. p. 498.*

Testes de nota manu scribentis quid probent? *tr. 4. l. 8. c. 15. n. 67. p. 323.*

Manus mutatio, ubi pauca sunt verba, facilis est: *tr. 4. l. 8. c. 15. n. 68. p. 323.*; manus enim, & characteres homines peritissimos facile decipere queunt: *n. 69. p. 323.*

Compensatio definitur: *tr. 2. l. 8. c. 7. n. 1. p. 820.*

De æquitate introducta tuit: *tr. 9. q. 92. n. 2. p. 476.*

Habet vim solutionis, imò est species solutionis: *tr. 2. l. 8. c. 7. n. 79. 25. à p. 820. & tr. 9. q. 92. n. 10. p. 477.*; quia compensare idem est, ac solvere: *tr. 2. l. 8. c. 7. n. 8. p. 821.*

An inducatur ipso jure, vel requirat ejus oppositio? *tr. 2. l. 8. c. 7. à n. 14. p. 821.*

Omni tempore opponi valet: *tr. 2. l. 8. c. 7. n. 24. 25. p. 822.*

Quod à testatore compensatum est, exigi nequit: *tr. 1. l. 3. c. 6. n. 5. p. 307.*

Compensatio non fit, nisi à parte opponatur: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 58. p. 697.*, quod fallit favore dotis: *n. 59.* Nec fit de specie ad quantitatem: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 64. p. 617.*; quod intelligitur de compensatione opposita in judicio, ut fiat ipso jure, non verò de compensatione ex solo debitoris animo pendente, quæ imputatio potius nuncupatur: *dict. n. 54.* Nec arrhæ compensantur cum legato: *tr. 2. l. 7. c. 7. n. 28. p. 727. & l. 7. c. 16. n. 30. p. 780.* Neque in causis salarii admittitur: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 108. p. 874.* De illiquido ad liquidum etiam non fit: *tr. 2. l. 8. c. 7. n. 34. p. 823.* Et denique in quibus debitis habeat locum, vel non? *tr. 2. l. 8. c. 7. t. à p. 820.*

Apud nos excipiens de compensatione tenetur intra novem dies debitum

- probare: *tr. 2. l. 8. c. 7. n. 23. p. 822.*
- Exceptione compensationis in contententi probata executio chartæ partitionis suspenditur: *tr. 2. l. 8. c. 7. à n. 2 p. 820.*; quod ampliatur usque ad n. 32., & limitatur à n. 33. & seqq. à p. 823. Apud nos verò de compensatione excipiens intra novem dies, & apud Hispanos infra decem liquidare potest: *tr. 4. l. 8. c. 8. n. 18. 25. p. 262. & 263.*
- Compensatio quandò admittatur inter sterilitatem unius, & ubertatem alterius anni? *tr. 3. l. 7. c. 4. n. 44. p. 168. & c. 11. n. 25. p. 238.*
- De exceptione compensationis deagitur in *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 87. p. 11.*
- Diligentia cum negligentia, an in aliquibus compensetur? *tr. 4. l. 4. c. 7. n. 39. 41. p. 266. & c. 13. n. 93. 94 p. 301.*
S quidem:
- Culpa cum culpâ compensatur: *tr. 4. l. 4. c. 13. n. 96. p. 302.*
- Depositarius, Tutor, Curator, aliusvè quilibet administrator compensationis exceptione non suffragatur: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 20. 21. à p. 121. l. 6. c. 8. n. 17. p. 73. l. 8. c. 7. n. 50. p. 256.*; nec administrator annonæ frumentariæ: *dict. c. 7. n. 49*; nec creditor debiti non liquidi: *n. 53. 59. p. 256. 258.*; nec alii, de quibus in verb. *Exceptio* vers. *Depositarius, Tutor.*
- Damnum ex negligentia administratoris proveniens cum lucro ab ipso administratore quæsito non compensatur: *tr. 4. l. 8. c. 7. n. 48. p. 256.*
- De debito unius administrationis, seu negotiationis non fit compensatio cum debito proprio, vel alterius negotiationis: *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 37. p. 234. l. 6. c. 2. n. 111. p. 23. l. 8. c. 7. à n. 19. ad 27. à p. 252. & n. 59. p. 258.*; neque quando datur diversitas personarum: *ibid. 28. 29. à p. 253.*; neque de uno corpore ad aliud: *n. 39. p. 255.*
- An sententiæ rationes confirmantis executio exceptione compensationis suspendatur? Ambigere nequaquam licet: *tr. 4. l. 8. c. 7. à num. 1. p. 250.*
- Debitum confitetur, qui compensationem opponit: *tr. 4. l. 8. c. 7. n. 61. p. 259.*
- Compensatio præsumitur, ubi alius jactatio sequeretur: *tr. 9. q. 17. n. 55. p. 77.*
- Opponi debet: *tr. 9. q. 92. n. 9. p. 476.*; & de liquido ad liquidum tantummodò admittitur: *tr. 9. q. 17. n. 11. p. 70. & q. 92. n. 4. 8. 11. à p. 477.*; & de quantitate ad quantitatem: *dict. q. 92. n. 12. p. 477.*
- Compensatio executioni sententiæ opponi potest: *tr. 9. q. 92. n. 3. p. 476.*; & an ex sententia debitum compensandum constare debeat? *ibidem n. 5. p. 476.*
- Avunculus quandò compensare queat alimenta sobrinis præstita, cum debito eorum matris? *tr. 9. q. 17. n. 50. p. 76.* Et quandò mater cum patris debito? *ibi n. 51. p. 76.*
- Solvens quod debet, compensare nequit: *tr. 9. q. 17. n. 6. p. 69.*
- Quantitas alimentorum sufficit, quòd statim liquidabilis sit, ut compensatio admittatur: *tr. 9. q. 17. n. 57. & 58. p. 77.*
- Datum à debitore in causam debiti datum præsumitur: *tr. 9. q. 17. n. 13. & 63. p. 70. & 78.*; sed an debitor alimenta præstans censeatur animo compenlandi præstitisse? Diximus in verb. *Alimenta*, & dicemus in verb. *Donatio.*
- Competentia. Materia competentiarum frequens est: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 119. p. 684.* Cætera in verb. *Furisdictio.*
- Complementarius. Omnia dicta de institutoribus procedunt in complementariis: *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 60. p. 184.*
- Compositio Vide verb. *Transactio.*
- Compromissum Sententiæ compromissum standum est: *tr. 9. q. 90. n. 13. p. 471.*
- Exceptio compromissi fidejussori prodest: *tr. 9. q. 90. n. 15. p. 472.*; & an fidejussor intra compromissi tempus possit conveniri? *ibidem & per tot. quæst.*

quæst. E contra tamen debitor nequit conveniri à creditoribus, donec fianantur induciæ: *tr. 9. q. 90. num. 1. p. 469.*

Concessio. Cui aliquid conceditur, omne concessum intelligitur, sine quo illud expediri non potest: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 64. p. 197.*

Non est unâ viâ concedendum, quod alterâ denegatur: *tr. 2. l. 8. c. 1. n. 45. p. 789.*

Cum ad tempus concessa, post tempus effectum non sortiantur, hinc pullulat, quòd liberatio ad tempus, post tempus non prodest: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 45. p. 187.* Induciæ post finitum tempus pariliter non suffragantur: *ibi n. 46.* Sententia, interdictum, licentia ad tempus suspensa, post tempus renovatione non indigent: *ibi n. 47. p. 187.*

A Principe facta concessione, intuitu alicujus personæ, potest ejus successor, & meretur consequi novam concessionem: *tr. 9. q. 20. n. 79. p. 97.*

Principis concessio à partis petitione virescè accipiat: *tr. 9. q. 83. num. 11. p. 446.*

Concessum in eodem actu, in differenti, in quo maior ratio datur, concessum intelligitur: *tr. 9. q. 28. num. 16. p. 147.*

Concilium Tridentin., sive ejus dispositio in *sess. 25. de Regularib. cap. 16.* an procedat in renuntiationibus, & transactionibus, an, & quando obliget; nec non de quibus, & quousque loquatur? Desiderium dirigas velim ad *tr. 4. l. 8. c. 17. à p. 330.*

Conclusio Post conclusionem in causa instrumenta non sunt producenda, nec processui adjungenda: *tr. 5. c. 20. n. 33. 34. p. 43.*

Concordia definitur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 22. p. 115. col. 2;* amorem generat: *palestr. 1. lect. 22. p. 116. in fin.*; inter malos tamen nociva est: *ibi p. 118. col. 2. in fin.*; parva concordia crescunt, magna discordia ruunt: *palestr. 1.*

lect. 22. p. 116. col. 2; felicitas semper esset in Republica, si Cives omnes concordessent: *ibi p. 117. col. 2. in pr.*; & *p. 116. col. 1.* expenditur modus, quo Scilurus, Scytharum Rex, liberis suis concordiam persuasus fuit; & in *p. 117. col. 1. in fin.* ponitur thirrena lapis pro concordia Hyeroglifico: *dict. lect. 22. p. 117. col. 1. in fin.*

Concordia est in Regno, quâ dividitur inter ecclesiasticum, & sæcularem judicem cognitio testamentorum circa eorum executionem: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 78. p. 477.*; & eâ suppositâ, non potest ecclesiasticus intromitti in executionem eorum, quæ spectant ad sæcularem; nec è converso: *n. 79. 80.*; & an per modum supplendæ negligentia? *n. 81. p. 478.* Hæc Concordia fuit facta per viam contractûs: *n. 91. p. 479.*, & introducta ob bonum publicum: *n. 93.*; est strictissimi juris: *n. 98. p. 480.*; & virtute illius Concordia jurisdictionis ecclesiastica, & sæcularis fuerunt distinctæ: *n. 95. p. 479.* Supplere negligentiam judicis non est contraventio Concordia: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 108. 109. p. 481.*

Concordes esse debent judices: *tract. 1. rubr. part. 2. n. 277. p. 49.*; & nil perniciosius discordiâ: *à n. 278. ad 281. à p. 49.*

Reipublicæ interest Cives in pace, & concordia custodire: *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 29. p. 100.*

Concordia inter fratres naturalis, politica, & divina est: *tr. 2. l. 6. c. 12. n. 30. p. 673.*; & calamitosum est fratribus carere, vel cum eis discordias habere: *ibi n. 31. p. 673.*

Concremari debent testium dicta nulliter receptorum, & juramentum repetendum venit: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 38. p. 92.*

Concubina an capere possit ex testamento Amasii? *tr. 2. l. 5. c. 6. n. 160. p. 484.*

Concurfus. In concursu tutorum testamentariorum, legitimorum, & dati-

- vorum, quis eorum præferatur? *tr. 3 l. 2. c. 3. à n. 1. p. 56.*, & limitabis ut in *n. 63. & seqq. p. 63. & l. 4. c. 8. n. 3. 4. 13. p. 199.*, ubi de curatoribus.
- Condemnatio.** Nemo ex jure dubio condemnandus venit: *tr. 1. l. 4. c. 14 n. 101. p. 683. & tr. 9. q. 12. n. 3 p. 49.*; & an ex probatis in diversa causa? *tr. 9. q. 36. n. 23. 24. p. 205.*
- Condemnare se ipsum ad mortem, nemo potest, etiam si cognoscat se illà dignum: *tr. 6 l. 4. c. 8. n. 16. p. 170.*
- Conditio alternativa** vera est conditio, & suspendit in ultimis voluntatibus, non in contractibus: *tr. 1. l. 3. c. 10. de n. 100 ad n. 102. p. 352.*
- Conditiones *turpes* in ultimis voluntatibus rejiciuntur: *ibi dict. c. 10. n. 103. p. 352.*
- Quæ sit conditio *casualis*, quæ *potestativa*, quæ *mixta*? *ibi dict. c. 10. n. 106. p. 352.*, & de ejus effectibus: *à n. 107. p. 353.*
- Conditiones *impossibiles* appositæ in ultimis voluntatibus pro non scriptis habentur: *tr. 1. dict. c. 10. n. 89. 90. 91. p. 351.*; & similiter modi impossibiles: *n. 93.*, nisi honestum respiciant finem: *n. 94 p. 351.*
- Conditiones *de præterito*, ac *de præsentis* non sunt propriæ conditiones: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 54. p. 137.*
- Melior conditionem non offert, qui idoneus non est: *tr. 1. l. 2. c. 3. n. 18. p. 183.*
- Hæres non debet esse melioris conditionis, quàm defunctus: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 80. 81. p. 227. & c. 11. n. 79. p. 250.*; nec defunctus melioris conditionis, quàm hæres: *ibi dict. c. 11. n. 78. p. 250.*
- Quandò pro impleta habeatur conditio? *tr. 1. l. 3. c. 10. n. 2. p. 341.*
- Conditionis ea est natura, ut ante ejus implementum nihil operetur: *tr. 1. l. 3. c. 10 n. 6. p. 341.*
- Conditioni non parens perdit quidquid ei sub conditione relinquitur: *tr. 1. l. 4. c. 7. à n. 130. ad 134. ex p. 523.*
- Institutio**, seu legatum sub *conditione non nubendi* tenet conditione rejectâ: *tr. 1. l. 3. c. 10. n. 26. p. 344.*; & pariformitè rejicitur conditio ista in donatione causâ mortis: *n. 28.*, non solum in primis, verum & in secundis nuptiis: *n. 30.*: relictis centum virgini, & ducenta si non nupserit, ducenta debentur: *n. 31.*; quia conditio prohibens etiam indirectè nuptias rejicitur: *n. 32. 33.*: tempus quoque in dilatione matrimonii adjectum rejicitur: *n. 35.*: & multa in *num. seqq.* aspicias circa hanc conditionem, & circa alias de *non nubendo cum ignobili*, de *non nubendo cum certa persona*, de *nubendo consanguineo*, de *non nubendo personæ indignæ*, nec *giboso*, & de conditione *ingrediendæ Religionis*.
- Dilquisitio sanè difficilis est, utrum minor restituatur adversus conditionem, modumvè non impletum? Si in illam incidas, ultrà verb. *Restitutio*, consulas *tr. 1. l. 4. c. 7. à n. 112. ad 196. à p. 521. ad 531.*
- Conditio personæ disponentis semper est inspicienda: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 41. p. 19.*
- Conditionalia quæ sunt, purificatâ conditione pura manent: *tr. 2. l. 4. c. 9. n. 54. p. 392.*; & conditionalis contractus, postquam conditio existit, eundem sequitur effectum, ac si ab initio unus foret: *ibi l. 7. c. 4. num. 66. p. 709.*
- Conditio pendente hæreditas non defertur: *tr. 2. l. 5. c. 12. n. 104. p. 520.*
- De conditione *si sine liberis* apposita Clerico, Monacho, aliqvè, qui filios legitimos habere nequit: *tr. 2. l. 1. c. 8. à n. 70. ad 72. p. 80.*
- Utrum ista conditio *si sine liberis* subintelligatur in substitutione vulgari? *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 119. 120. p. 521.*
- Conditio *si sine liberis* ad favorem determinati matrimonii apposita, adimpletur licet ex eo filii non existant, licetquè ex secundo matrimonio adsint: *tr. 9. q. 33. n. 5. p. 196.*; & quando ista

ista conditio deficere dicatur? *tr. 9. q. 98. n. 6. l. 6. 2. 4. à p. 513.*
 Virtus, & effectus conditionis *tacite*: *tr. 2. l. 4. c. 10. à n. 28. p. 399.*; & conditionis *expressæ*: *ibi dict. c. 10. n. 47.*; & utrobique invenies earum naturam, & essentiam.
 A legitima omnis conditio, etsi potestativa, rejicitur: *tr. 2. l. 5. c. 1. à n. 4. p. 432.*
 Conditiones ad perpetuitatem maioratus necessariae, semper appositae, & repetitae censentur: *tr. 2. l. 6. c. 7. n. 45. p. 645.*
 Condicio an, & quando favore minorum, & pupillorum adimpleri queat à tutoribus, & curatoribus? *tr. 3. l. 6. c. 32. à p. 74.*
 Condicio *iniqua* alteri per alterum inferri nequit: *tr. 4. l. 5. c. 1. n. 4 p. 309.*
 Condicio specificè impleri debet: *tr. 9. q. 81. n. 2. p. 437.*; & statim impleri debet: *ibidem n. 5.*; & si conditio duas habeat partes, in iis purificanda venit: *tr. 9. q. 33. n. 7. p. 196.*; conditione quippè pendente actus perfectus non dicitur: *tr. 9. q. 33. n. 8. p. 196.*; & conditionalis promissio ante eventum non obligat: *tr. 9. q. 85. n. 12. p. 456.*; conditione què deficiente dispositio pro non facta habetur: *tr. 9. q. 81. n. 3. p. 437.*
 Conditionis *potestativæ* implementum an ad hæredes transeat? *tr. 9. q. 81. n. 4. p. 437.*; & conditio potestativa impleta censetur, quando implementum non stetit per eum, cujus interest: *ibidem n. 10. p. 438.*; aut quid si oper casum deficiat? *ibidem n. 11. p. 438.*; quidvè si ex alieno pendeat factio? *ibidem n. 12. p. 438.*; quidquè si voventur filii non implentis? *ibidem n. 14. p. 439.*
 Condicio *habitandi in certo loco* an à maioratus institutore imponi queat, nec nè? *tr. 9. q. 81. n. 1. p. 437.*; & per tot. *quest.*; ubi de ejus implemento multa, si placuerit, videbis.
 Inter se differunt *conditio ob causam*, &

conditio indebiti: *tr. 9. q. 37. n. 4. p. 208.*; quando nascatur ex dato causâ venditionis? *ibin. 5. 18. 20. p. 208.* & *seqq.*; quid in ista conditione ob causam probare debeat actor? *ibid. n. 7. p. 209.*; ex dato ob causam de præterito conditio ob causam non datur: *n. 8. 9. 20. à p. 209.*; & si causa ob quam, dantis culpâ, cesset, cessat repetitio: *ibid. n. 11. & seqq.*; & quid si jus resistat? *n. 12. 20. p. 209.* & 221.; & an datum ob causam repeti queat, quando causa ipsa extitit, sed postea vel nulla, vel ope exceptionis recisa fuit? *ibi dict. q. 37. t. à p. 207.*, & alia amplius invenies in verb. *Causa*, & *Repetitio.*
 Conditionem non inducit expressio ejus, quod inest: *tr. 9. q. 64. n. 11. p. 374.*; verbum autem, seu dictio *Cum*, conditionem importat: *tr. 9. q. 85. n. 10. p. 454.*; & pariliter verbum *Cum onere*: *ibid. n. 11. p. 455.*
 Condicio contrahentis cum defuncto, deterior fieri nequit ex persona hæredis: *tr. 9. q. 54. n. 4. p. 299.*
Conductio. Quando dicatur conductorem re conductâ abuti? *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 115. p. 246.*
 Cætera aspicias in verb. *colonus*, *Inquilinus*, *Locatio*, & *Remissio.*
Conductor. Vide sis verb. *Locatio.*
Confessio partis tollit præsumptionem juris: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 66. p. 249.*; & admittitur etiam contra sententiam in rem judicatam transactam: *num. 68. p. 249.*
 Confessio in actibus suspectis, & prohibitis nihil prodest: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 99. p. 579.*
 Confessio etiam jurata non præjudicat filiis in legitima: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 100. p. 579.*
 Confessio facta ab hæretico, quamvis jurata, fisco non officit, nisi de numeratione constet: *ibi dict. c. 9. n. 101. p. 579.*
 Confessio de receptione dotis quando teneat, ac obliget, nec nè? *Sermo nobis*

nobis erit in verb. *Dos*, vers. *Dos quò ad receptionem.* *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 10. p. 90.*

Cautela traditur, ne quis sua confessione capiatur: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 10. p. 90.*

Assertio inventariantis verum esse debitum in utilitatem defuncti non probat, nisi ad illius præjudicium: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 23. p. 135.* Similiter simplex confessio tutoris, curatoris, executoris, alteriusvè administratoris fidem non facit de recepto in præjudicium pupilli, minoris, alteriusvè, nisi de numeratione constiterit: *ibid. n. 24.* Eodem modo confessio possessoris maioratùs successori non officit: *n. 25.* Pariliter patris, matrisvè confessio filiis non obest: *n. 26. 27.* Pariformitèr assertio scribæ rerum fiscalium asserentis debita esse soluta nihil probat, nisi libro receptionis comprobetur: *n. 28.* Equè non creditur testatori in testamento autumanti aliqua bona esse sua: *ibi n. 29.*; quia confessio facta in testamento, articulo vè mortis, quò ad præjudicium legitimæ filiorum, nihil concludit, licet testator asserat eam facere ad exonerandam conscientiam: *n. 31.*; eo quod, estò nullas moribundus salutis æternæ immemor præsumatur, nec idè ejus confessio tertio præjudicium afferre valet: *n. 32.*

Sic similiter assertioni vulnerati, factæ in articulo mortis, sivè ad defensam, sivè ad culpam, non statuitur: *n. 33.* Nec assertioni Notarii affirmantis mortis tempore se falsum instrumentum fabricasse: *n. 34.* Nec testi in mortis articulo autumanti falsum testimonium præstitisse: *n. 35.* Nec iudici eodem tempore dicenti se ob pecuniam iniquam tullisse sententiam: *n. 36.* Nec Prælato in præjudicium successorum asserenti mortis in articulo omnia recepisse à Maiordomo, œconomovè, & illis danti quietationem generalem: *n. 37. p. 136.* Confessio tamen jurata in articulo mortis valet: *n. 38.*; sicut etiam creditur testatori tunc temporis leganti pro restitutione malè ablatorum: *n. 39.*; & *ibi n. 40.* invenies multa de confessione facta in testamento: quæ sanè confessio coram Notario facta, qui illam nomine absentis acceptat, valet: *n. 41.*, & probat quando est verosimilis: *n. 42.* Sed confessioni de dote recepta regulariter non creditur: *n. 43.*; quod fallit quando confessio est verisimilis: *n. 44.* Confessio facta in testamento citrà legitimarum præjudicium valet: *n. 50.*; aut ex confessione facta in testamento nequit confitens in vita conveniri: *n. 51. p. 137.*; & quando revocatur testamentum, revocata censetur confessio, ni sit jurata: *n. 52. p. 137.*

Confessio unius in causa communi, alteri non nocet: *tr. 3. l. 5. c. 4. n. 18. p. 26. l. 6. c. 26. n. 6. p. 60.*; quod limita in *n. 9. p. 60.*

Confessio Prælati, patris legitimi administratoris, tutoris, curatorisvè, an, & quando pupillis, adultis, Ecclesiæ vè noceat? *tr. 3. l. 6. c. 26. t. à p. 59.*

Confessio minoris sine curatore, num ei præjudicet? *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 41. p. 212. l. 5. c. 8. n. 39. 40. 41. p. 304.*

Confessio judicialis probationum regina dicitur: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 9. p. 183. l. 5. c. 3. n. 3. p. 319.* Et *tr. 9. q. 43. n. 8. p. 260. q. 80. n. 6. p. 433. q. 88. n. 3. 4. p. 465.*; scripturæ defectum supplet, omnemquè probationem superat: *tr. 4. dict. c. 3. n. 4.*; testibus, & instrumentis præfertur: *n. 5.*; in articulis facta judicialis, & concludenter probat; aliquando expendentis confessione probantur expensæ: *n. 6.*; per confessionem extrajudicialem, præsentem parte, duobus testibus, loco, & tempore contestibus, expensæ probantur: *n. 7. p. 319.*; ac per eam summarie proceditur ex chyrographis privatis: *tr. 9. q. 43. n. 8. p. 260.*; & scripturæ defectum supplet: *ibi q. 24. n. 51. p. 123. Et q. 63. n. 13. p. 365. Et q. 88. n. 3. 4. p. 465.*; quolibetquè instrumenti

- to maior est: *dict. q. 88. n. 5. p. 465.*;
 & an per testes probari queat? *dict. q. 88. n. 7. p. 465.*; liquidem actoris confessio rei intentionem probat: *tr. 9. q. 96. n. 12. p. 491.*
- Confessio parte absente coram duobus testibus facta semi-plenè probat: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 9. p. 320.* Similiter geminatae confessiones per testes singulares probatae: *num. 10.*; quid verò de confessione judiciali cum amico tractante concordiam, vel de facto in testamento: *ibi n. 11. p. 320.*
- Confessio certi debiti ab administratore, vel socio facta cum promissione solvendi, ei non præjudicat ante rationes redditas: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 27. p. 356.*; talis etenim confessio liquidationis, & exhibitionis qualitatem secum affert imbitam: *ibi n. 28.*; quod adhuc procedit, quamvis promissio de solvendo sit cum juramento: *n. 29. p. 356.*
- Confessio matris tutricis in iudicio facta filiis nocet, sicut confessio unius nocet aliis tutoribus: *tr. 4. l. 5. c. 11. n. 20. p. 403.*; secus in confessione extrajudiciali, nisi adminiculata sit: *ibi n. 21.*; confessio matris tutricis, etiam judicialis, facta respectu Amasii, filiis non officit: *n. 22. p. 413.*
- Quid confiteri valeat procurator cum liberâ in reddendis, summendisve rationibus, & quantum domino noceat? *tr. 4. l. 1. c. 10. n. 7. p. 84.*; & quid si mandatum habeat ad confitendum? *n. 8. p. 85.*
- Recognitio vim confessionis habet: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 8. p. 183.*
- Pro confesso habetur ille, qui incertè, & obscure deponit: *tr. 6. l. 6. c. 5. n. 15. p. 350.*
- Si unus correus fateatur, alius neget, potius neganti, quam fatenti creditur: *tr. 6. l. 6. c. 13. n. 6. p. 368.*
- Confessio in articulis facta contractum probat: *tr. 9. q. 39. n. 18. p. 222.*; & facta in actis plenè probat: *ibi q. 57. n. 9. p. 330.*; legitimatorem perionæ supplet: *q. 65. n. 13. p. 378.*; quid autem si confessio per modum exceptionis fiat? *q. 24. n. 52. 53. p. 124.*
- Confessio extrajudicialis geminata probationem facit: *tr. 9. q. 54. n. 23. p. 302.*; quippè geminata confessio efficacior denotat voluntatem: *tr. 9. q. 94. n. 46. p. 499.*
- Confitens contractum ad faciendam scripturam compellitur: *tr. 9. q. 27. n. 14. p. 136.*; & quando dicatur fieri confessio implicita, & virtualis contractus? *ibid. n. 13. p. 136.*
- Confitenti, non verò tertio, nec absenti nocet confessio, præterquam quod si verosimilis sit: *tr. 9. q. 54. n. 20. & 47. p. 302. & 307.*
- Quando erroris causâ revocari valeat confessio? *tr. 9. q. 80. n. 1. 3. & seqq. & à n. 22. à p. 432.*; & an Capitulum venire possit contra confessionem sui Capitularis? *tr. 9. q. 99. n. 16. & 25. à p. 521.*
- Procurator etiam cum liberâ nùm in iudicio confiteri queat? *tr. 9. q. 88. n. 8. & per tot. quæst. à p. 465.*
- Confitens bona esse feudalia, emphyteuticavè, an sibi præjudicet? *tr. 9. q. 80. n. 2. p. 432.*
- Qualitas confessionis an separabilis sit, nec ne? *tr. 9. q. 92. n. 7. 14. 16. à p. 476.*
- Per testes interesse habentes nullatenus probatur confessio: *tr. 9. q. 94. n. 2. p. 476.*
- Confidere non debemus linguæ venali: *tr. 3. l. 6. c. 20. n. 15. 16. p. 411.*
- Confirmatio tutoris, & curatoris quando fieri debeat, nec ne? *tr. 3. l. 1. c. 8. tot. p. 19.*
- Confirmatio electionis (quia aliqualem cognitionem requirit: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 16. p. 113.*) est actus, qui fit per modum jurisdictionis: *dict. c. 16. num. 15. p. 113.*
- Confiscatio. Bona confiscatorum per Sanctam Inquisitionem hodiè pertinent ad nostrum Fidelissimum pariter, ac Piissimum Regem: *tr. l. c. 1.*

c. 9. n. 155. 159. p. 127.; ast nec idè in hac materia pacta inire potest cum hæreticis absque Summi Pontificis consensu: n. 160. p. 128.

In materia confiscationis factæ per Sanctam Inquisitionem servandum est jus canonicum: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 159. p. 127.*

An ubi primùm vir, aut uxor fuerit incarceratus in Sancto Officio cum sequestratione bonorum, possit alter, non spectatâ sententiâ, petere divisionem? Inficientes sequimur: *tr. 2. l. 6. c. 7. n. 33. 38. p. 644.*

An in confiscationem veniant hæreditates delatæ confiscato postquam delictum commisit? Neutiquàm: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 70. p. 139.*; neque etiam delatæ ante delictum commissum, nondùm tamen aditæ: *ibi n. 71.*; & delinquens potest in fraudem fisci hæreditatem repudiare, legatumquè non agnoscere: *n. 72. p. 139.*

An maioratûs fructus confiscari queant durante vitâ possessoris delinquentis? Affirmativam laudamus partem: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 61. p. 138.*; præterquàm si in maioratu inveniatur clausula, quâ caveatur, ut nec etiam fructus ad fiscum pertineant: *ibi n. 62. 64.*; quæ quidem limitatio non procedit, quoties apposita fuerit præfacta clausula in fisci apertam fraudem: *n. 63. p. 138.*

Adventitia bona filii sub confiscatione patris non veniunt: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 76. p. 139.*; nec quò ad commoditates, & usumfructum in patris vitâ: *ibi n. 77. p. 140.*

Si confiscatus in diversis Regnis habeat bona, tunc unaquæque pertinent ad Principem, sub cuius territorio sunt: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 84. p. 140.*; quia bona ad illum spectant Principem, in cuius territorio sita sunt, quando delictum est ubique punibile: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 8. p. 562.*

Sententia declaratoria confiscationem non efficit, sed jam incursum decla-

rat: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 80. p. 574.*

Pretium bonorum alienatorum post commissum delictum an veniat restituendum à fisco bona delinquentis publicante, & alienata reivindicante? Ad saturitatem invenies in verb. *Alienatio*, vers. *Qui tenent.*

Confiscatus non tenetur solvere credita contracta ante confiscationem: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 39. p. 567.*; et si post confiscationem ditior factus fuisset: *ibi n. 40. p. 568.*; vel restitutus foret ad pristinum statum quò ad dignitates, & honores; non verò quò ad bona: *n. 41.*; sed confiscatus ad omnia restitutus, creditoribus solvere adstringitur: *n. 42.*; confiscatus, factus ditior post confiscationem, tenetur solvere creditoribus illam partem, quam bona illius solvere non potuerunt: *n. 43.*; similiter quando confiscatio non fuit universalis, sed particularis: *n. 44. p. 567.*

Ex bonis confiscatis deducitur ascendentium, atque descendantium legitima: *tr. 2. l. 2. c. 4. n. 16. p. 150.*; & deducitur statim, ac condemnatur ascendens, descendensvè, non spectatâ ejus mortè: *ibi n. 17.*; & idem in filio banniti, cujus mors non spectatur: *n. 27. p. 151.*; & etiam deducuntur alimenta: *n. 18. 19. p. 150.*; dotes: *n. 22. 23. 24. p. 151.*; & quid de consuetudine Bonorum Principum, si adsint tres, pluresvè filii? *n. 25. 26.* Hæc omnia limita, si confiscatio sit propter hæresim, quia tunc nec legitima, nec alimenta, nec dotes deducuntur: *ibi n. 28. 29. 30. p. 151.*, intelligendo ut *n. 31. p. 152.*; & in criminali læsæ Majestatis humanæ an idem sit? *ibi à n. 32. ad 36. p. 152.* Nihil autem deducitur quando solum quota bonorum publicatur, seu confiscatur: *tr. 2. l. 2. c. 4. n. 53. p. 154.*; ita quando publicantur omnia bona, sed nullæ pœna corporalis imponitur: *ibi n. 54. c. 1. 3. c. 2. n. 24. p. 271.*; ita in ascendentibus, descendantibusque naturalibus,

bus, vel spurii: *dict. c.4. n.55. p.154*; ita in illis casibus, in quibus publicationis pœna principaliter imponitur: *n.56.63.*; ita in casu, quo per annotationem confiscantur bona propter contumaciam: *n.57.*; ita etiam quando filius consentit in scelere patris: *n.58.*; ita pariliter quando ob enorme delictum principaliter bona applicantur fisco: *n.59.60.63.*; ita in crimine sodomix: *n.61.*; ita pariformiter in casibus, in quibus bona ipso jure confiscantur: *n.64. p.155.*; ita quoque in publicatione bonorum facta ob injectionem manûs in Cardinalem: *n.65.*; ita deniquè in Gallia de consuetudine: *n.67. p.155.*

Quando à lege pœna confiscationis imponitur, publicantur non solum bona habita tempore commissi delicti, sed etiam habita tempore sententiæ declaratoriæ: *tr.2.l.2.c.4. n.42. p.153.*

Confiscato delinquente, bona Regiæ Coronæ ad Coronam revertuntur: *tr.2.l.2.c.4. à n.44. ad 48. p.153.*

Non fisco, aut descendentibus in infinitum applicantur condemnati bona, quando ille non amittit vitam, statum, aut libertatem: *tr.2.l.2.c.4. n.68 p.155.*

Confiscato filio pro delicto, non tenetur pater, dum vitam degit, tradere legitimam fisco: *tr.2.l.2.c.5. n.16.*, ampliando, & limitando usque ad *n.41. à p.157.*

Peculia quandò confiscentur? Videtis verb. *Peculium.*

Ususfructus quandò? *tr.2.l.3.c.3. à n.38. ad 42. à p.276.*

Confiscatis bonis alteriusutrius ex conjugibus, nec maioratus, nec illius fructus, venit confiscandus: *tr.2.l.6. c.7. n.39. p.644.*

Per confiscationem bonorum solvitur societas conjugalis, & quævis alia, & nil amplius communicant socii, vel conjuges, nisi eam rénovent: *tr.2.l.6.c.7. à n.47. ad 49. p.645.*, ubi declaratur.

Vir, uxor, aut socius (durante matrimonio, societatevè) possunt petere bonorum divisionem statim, ac sequitur confiscatio ob delictum alterius conjugis, sociivè, sivè societas sit particularis, sivè universalis: *tr.2.l.6.c.7. à n.1. ad 6. p.641.*; & confiscatis mariti bonis potest mulier dotem petere, & medietatem lucrorum: *ibi n.7.*; quia dos, nec quò ad usumfructum, confiscatur: *n.8.*; potest itidem petere dotem, atque bona paraphernalia: *n.9.*; donationes propter nuptias: *n.10.*; & alia bona constante matrimonio lucrata: *n.11.*; arrhas: *n.12.*; bona sibi à marito donata: *n.13.*; modò uxor tempore commissi delicti reperiat in possessione rerum sibi donatarum: *n.14.15. p.642.*, modò traditio facta non foret in fraudem fisci: *n.16.*; & valet petere uxor, quòd sibi restituatur quarta: *n.17.18.*, dotem tantum per maritum confessatam, non data simulatione: *n.19.20.*; & ratione suæ hypothecæ potest impedire devastationem, & demolitionem domûs mariti ob ejus delictum, nisi prius fuerit de dote satisfacta: *n.21.*; quòd pariliter procedit respectu cujuscumque creditoris: *n.22.*; & similiter eadem de causâ quit uxor impedire, ne fiscus assequatur possessionem bonorum viri condemnati: *n.23.24.*; expolcèrequè medietatem bonorum, si matrimonium contractum fuit juxta morem Regni: *n.25.*; atque hæc omnia eodem modo procedunt è converso, si mulier fuerit confiscata: *ibid. n.26. & seqq. p.643.*

Hodiè (ni aliud statutum aliquo in Regno adfuerit) de consuetudine totius mundi locum non habet confiscatio, præterquam in crimine læsæ Majestatis Divinæ, seu humanæ, aut sodomix: *tr.2.l.2.c.4. n.62. p.154.*

Reliqua hùc spectantia in verb. *Fiscus* trademus.

Confraternitas non obligatur ex debi-

- to contracto ab administratoribus, nisi probetur verum fuisse in illius utilitatem: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 95. p. 601.*
- Confraternitas sæcularis, quando coacta est à iudice Ecclesiastico ad rationes reddendas, an conqueri valeat? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 20. p. 8.*; & tùm confraternitas auctoritate Episcopi, tùm sine illa erecta, quando, & coram quo iudice debeat præstare rationes? Aspicias verb. *Rationes* vers. *Quonam in loco rationes sint præstandæ?*
- Confraternitates sine facultate Episcopi erectæ, ab Episcopo visitari nequeunt, nisi quò ad decentiam divini cultûs: *tr. 4. l. 1. c. 4. n. 42. p. 43.*; posunt eorum bona sine solemnitatibus alienari: *ibi n. 44*; restitutione in integrum gaudent: *n. 45.*; de una ad aliam Ecclesiam mutari possunt propriâ auctoritate confratrum: *n. 46. p. 43.*
- Confraternitas suos obligare potest administratores ad reddendas rationes de eleemosynis: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 27. p. 122.*; quamvis per triginta annos sint in possessione non reddendi: *tr. 4. l. 1. c. 4. n. 47. 48. p. 43.* Verumtamen Sodalitas Misericordiæ, aut Regium Hospitalis de protectione regia (nisi Rex jubeat) ad rationes non constringitur apud Provisores: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 28. p. 122.* Ex privilegio agunt executive ex solo ratiocinio, estò adhuc sententiâ confirmato non extet: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 76. p. 361.*
- Numnè S. Sacramenti confraternitas, aliavè constringantur rationes reddere, licet in usu non reddendi sint, & quamvis nil præter eleemosynas habeant? Cur ambigis certè non capio: *tr. 4. l. 8. c. 13. à n. 36. ad 39. p. 302.*
- Confusio* actionis creditricæ, & hæreditariæ quando interveniat, nec ne? *Dedimus* in verb. *Actio*, vers. *Hæres adiens.*
- Conjecturæ* quando in pari numero, & qualitate concurrunt, præferendæ sunt, quæ reo favent: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 72. 73. 74. 75. p. 118.* Quæ fundantur in ratione naturali, vincunt quæ fundantur in ratione civili: *ibi n. 76. p. 119.* Maiores numero, & vigore, vincunt minores vigore, & numero: *n. 78.* Quando sunt invicem contrariæ, aliæ nempè affirmativæ, aliæ negativæ, hæ illis præferuntur: *n. 79.* Quando sunt ad invicem repugnantes alteræ generales, speciæ alteræ, illis istæ præferuntur: *num 80. p. 119.*
- In claris conjecturari non licet: *tr. 9. q. 40. n. 9. p. 226.*, & videas verb. *Præsumptio.*
- Conjunctio* legalis triplici modo contingere valet: *tr. 2. l. 4. c. 11. n. 21. 22. 23. p. 405.*
- Re conjuncti quando dicantur legatarii? *tr. 2. l. 4. c. 11. à n. 37. p. 406.*; & per tot. cap. quando verbis, quando re & verbis dicantur conjuncti?
- In concursu conjunctorum re, aut verbis, quis præferendus? *tr. 2. l. 4. c. 12. à n. 2.*, & per tot. cap. à p. 413. de jure accrescendi.
- Connexa.* In connexis, & non separatis, non potest reprobari unum, & admitti alium: *tr. 1. l. 2. c. 3. n. 21. p. 184.*
- Ex connexitatis naturâ in iudicium venit, quod aliàs non veniret: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 43. p. 53.*; pro uno siquidem reputantur connexa: *ibi n. 51. p. 54.*; connexumquè est debitum ex eadem administratione, & negotio procedens: *n. 53. p. 55.* Et quando condemnatio de uno ex connexis officiat alteri? *n. 54. 55. p. 55.*
- Conscientia* quid? *tr. 1. rubr. part. 3. n. 57. p. 59.* In quas species dividatur? *ibi n. 58. p. 59.*
- Totius nostræ operationis regula conscientia sit: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 56. p. 59.* Igitur omnis operatio contra conscientiam rectam est peccaminosa: *ibi n. 59.*; operatio tamen cum conscientia erronea invincibili non est peccaminosa: *ibi n. 61. p. 59.*; cum

- conscientia autem dubia peccaminosa est: *ibi à n. 63. p. 60.* Hinc rogabis: quæ sit conscientia dubia? Manu te duco ad *Rubr. part 3. n. 63. p. 60;* & quæ probabilis, seu opinativa? *Ibi ad n. 66. 67. p. 60.*
- Quando hæres teneatur in foro conscientiae? *tr. 1. l. 2. c. 11. à n. 5. ad 17. à p. 242.*, & ampliùs dicemus in verb. *Hæres, & Inventarium.*
- Creditores, & legatarii, statum hæreditatis scientes, nequeunt in foro conscientiae petere ultrà illius vires: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 74. p. 250.*
- Consensus ab errore semper excluditur: *tr. 1. l. 2. c. 11. à n. 110. ad 114 p. 253. & seq.*, & videsis verb. *Error.*
- Consensus uxoris ad bonorum alienationem non præsumitur intervenisse ex diuturnitate temporis: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 44. p. 605.*; neque talis consensus probari valet, nisi per publicam scripturam: *ibi n. 45.*; & non sufficit consensus præstitus post obitum viri: *n. 46. p. 605.*
- Consensus ex post facto præstari potest, quando non requiritur formalis, & authorisabilis: *tr. 2. l. 6. c. 7. n. 78. p. 607.*
- Consensus filii non requiritur, ut pater in iudicio esse possit: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 61. 62. p. 30.*, videndus in *n. 63. & 64.*: filius verò sine patris consensu legitimam non habet personam standi in iudicio: *ibi n. 66. p. 31.*; nisi in casibus, de quibus *ibi à n. 66.*
- Consensus ignorantis nullus est: *tr. 4. l. 3. c. 8. n. 19. p. 197.*; siquidem consentire non videtur ignorans: *tr. 6. l. 4. c. 10. n. 4. p. 193.*
- Idem est facere, ac factis assentire: *tr. 6. l. 4. c. 10. n. 3. p. 193.*
- In iudicem non consentit, qui coram eo chartam securitatis postulat: *tr. 6. l. 5. c. 3. n. 8. p. 286.*
- Consensus metu præstitus, consensus non est: *tr. 9. q. 12. n. 32. p. 52.*; neque consentire videtur, qui ob reverentiam tacet: *tr. 9. q. 8. n. 10. p. 24.*
- Consequens* positum antecedentem ecessario ex postulat: *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 6. p. 428. & tr. 6. l. 3. c. 7. n. 39. p. 92;* & destructo antecedenti, consequens necessario corrui: *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 37. p. 429.*
- Conservator.* De Conservatoribus, qui agunt: *tr. 7. c. 25. n. 4. p. 364.*
- Conservatores ad universitatem causarum sunt delegati similes ordinariis: *tr. 7. c. 25. n. 5. p. 365.*
- Conservatores suæ potestatis literas exhibere tenentur: *tr. 7. c. 25. n. 6. p. 365.*; alias Ordinarii eis obedire non tenentur: *n. 7. p. 365.* Dati verò ad universitatem causarum exhibere non tenentur: *n. 8. p. 365.* Et similiter Ordinarii iudices non tenentur: *ibi n. 10. p. 365.*
- Inquisitores Apostolici sunt Conservatores officialium continuorum, & iudicium fiscalium, & isti familiarium: *tr. 7. c. 25. n. 11. p. 366.*
- Conservatores tenentur defendere privilegiatos: *ibidem n. 12. p. 366.*; sed extra limites suæ potestatis tuentes mortaliter peccant, & ad restitutionem tenentur: *num. 13. p. 366.* Similiter:
- Ordinarii, qui discutiunt causas exemptorum: *ibi n. 14. p. 366.*
- Contraexcedentes suam potestatem variæ pœnæ sunt in jure stabilitæ: *ibid. n. 15. p. 366.*
- Ordinarii possunt punire Delegatos excedentes suam jurisdictionem: *ibi proximè n. 16. p. 366.*
- Conservatores sicut in excessu peccant, ita in defectu: *ibid. num. 26. p. 377.*
- Quomodo Conservatores procedere debeant contra violantes privilegia? *tr. 7. c. 25. n. 35. p. 378.*
- Pro privilegiatis, & contra, procedere debent secundum leges: *ibid. n. 39. p. 379.*
- Conservatorum non est privilegia interpretare: *ibid. n. 42. p. 379.*; quod variis modis ampliatur, & limitatur à *n. 43. p. 379.*

Conservatores possunt concedere securitatem: vide in verb. *Charta*, & in verb. *Securitas*. Cætera vide in verb. *Inquisitores*, & in verb. *Judex*.

Consignatio si unà cum datione in solutum fit, dominium transfert, ratioque locus non est: *tr. 4. l. 6. c. 7. n. 1. p. 62.*; si fit cum cessione, reive consignatæ traditione, cum instrumentis juris, & mandato in rem propriam, tunc pignus, vel hypotheca contrahitur; quo casu nullum dominium transfertur, sed executionem consignans tanquam tertius impedire potest: *ibi n. 2.*; si fiat absque traditione rei principalis, quid creditori competat? *n. 3. p. 63.* Creditor consignationem habens, de fructibus, nec non de pensionibus exactis debitori consignati rationem præstare tenetur tanquam procurator: *n. 4.*; & si per consignationem in possessionem exigendi à colonis, inquilinis, cæterisque cõductoribus immittatur pro certo, determinatoque tempore, ad nullam rationem præstandam cogitur: *n. 5.*; quo in casu tùm periculum, tùm commodum præfatæ consignationis ad creditorem spectat: *n. 6.*; nec creditor, aut debitor deinceps pœnitere possunt, imò ille manutenendus est: *n. 7. p. 64.*; si verò immittatur, nullo tempore, aut pretio designato, singulis annis ratio reddenda est: *n. 8.*; atque periculum, & commodum ad debitorem attinet: *n. 9.*; sed creditor regressu non gaudet adversus debitorem, nisi post excusam consignationem: *n. 10.* Creditor nihilominus in dolo, culpâ latâ, levi, levissimâ, cum in committendo, tùm in omittendo circa administrationem constitutus obstringitur imputare illud, quod lucraturus erat, non datâ culpâ, aut dolo: *n. 11.*; quare de fructibus percipiendis non tenetur: *n. 12.*; & de omnibus, de quibus tutor, aut curator tenetur: *n. 13.* Facta consignatione, & à credi-

to acceptata, debitor revocare nequit mandatum ad exigendum antequàm rationes finiantur: *n. 14. p. 64.*; neque perturbare potest, aliàs manutentio datur: *n. 15. p. 65.*; nisi debitor debitum unà cum interesse, si forsitan debetur, offerat: *num. 16.* Si consignatio fiat de certa annua quantitate à manu debitoris exigenda, computatio à debitore petita deneganda non est: *n. 17.*; sed interim deneganda non est solutio, imò creditor manutenendus, & audiendus, si totum exposcat debitum consignatione non obstante: *n. 18. p. 65.*

In dubio quo titulo consignatio dicatur facta? *tr. 4. l. 6. c. 7. n. 19. 20. p. 65.*

An consignato, vel cesso debitoris nomine, debitor liberetur? *tr. 4. l. 6. c. 7. n. 21. 22. p. 65.*

Cessionarius, vel consignatarius si negligens fuerit in exigendo, & interim debitor fiat non solvendo, ei imputandum est: *tr. 4. l. 6. c. 7. n. 24. 33. p. 66. 67.* Si assignatio, vel cessio in solutum facta fuerit, & acceptata à creditore, & debitor liberatur, & periculum ad cessionarium spectat: *ibi n. 27. p. 66.*; nisi cessionis tempore, vel cessus jam solvendo non sit, vel cedens indemnitate promittat: *n. 28.*; quo casu contra cedentem, excusso prius cesso, agere potest: *n. 29.*; si autem inexigibilitas ex defectu facultatum cessi non procedat, sed ex parte cessionarii ob aliquod impedimentum, ei periculo est, non data indemnitate promissione: *n. 30.* Creditor habens, & possidens fructus consignatos, uti tertius impedire valet executionem ab altero creditore factam: *n. 31. 34. à p. 66.*; remediumque reintegrandæ pro recuperanda possessione ei competit: *num. 32. p. 67.*

Consilarii reputantur corporis Principis partes: *tr. 6. l. 2. c. 2. n. 1. p. 24. & l. 3. c. 15. n. 1. p. 105.*; ideoque de jure communi recusari non valent, cum

non

non judicent, sed tantum consilium exhibeant: *dict. c. 2. n. 4.*; de jure autem Regio utroque in casu recusatur: *dict. c. 2. n. 6. p. 25.*

Consiliariis bonis uti debet bonus Princeps, quia malus Consiliarius deceptor nuncupatur: *tr. 6. l. 2. c. 2. n. 78. p. 25.*

Consilarii soli dignitate funguntur, qui magna integritate sunt præditi: *dict. c. 2. n. 18. p. 27.*

Consilium definitur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 2. p. 4. col. 1.*; nil sine illo securè aggreditur: *ibi lect. 2. t.*; & in *p. 5.* à quibus sumendum sit consilium; & *p. 6. col. 1.* & 2. numerantur pro rectis consiliariis, & qui interesse non habent, & qui periti fuerint super re, qua de agitur; sicut etiam boni consilarii dicuntur libri: *ibi lect. 3. p. 8. col. 2.*; senes: *ibi lect. 2. p. 5. col. 2.*

Consilium in rebus agendis non spernas: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 119. & 2. seqq. p. 36.*; & consule sapientioribus: *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 12. p. 304.*; quia sapientium doctrinà imperitorum mens illuminatur: *ibi n. 11. p. 304.*

Consilium mutare sapientis est: *tr. 1. rubr. par. 2. à n. 123. p. 36.*; ideò nostræ opinionis non decet esse tenacissimos defensores: *ibi n. 122.*

Doctores consulentes non sunt multo perè attendendi, quippè opinionem communem non faciunt: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 78. p. 61.*

Constantia definitur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 2. p. 503.*

Constantia valdè in Magistratibus commendantur: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 151. p. 19.*; & *palestr. 3. lect. 4. p. 366.* numerantur qui magnà animi constantià potiti fuere.

Consuetudo definitur: *tr. 8. palestr. 2. lect. 3. p. 190. col. 1. in princ.* Est omni lege valentior: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 38. p. 30.* & *tr. 8. palestr. 2. lect. 3. p. 190. col. 2. in princ.*; idcirco graviora videntur, quæ contra communem consuetudinem fiunt: *ibi n. 39.*; & consuetudo

excusat judicem, si vi illius contra leges judicet: *n. 43. p. 31.*; modò sit justa, & rationabilis: *n. 44.*; & non sit abusus, qui est relegandus: *n. 45. 46. p. 31.*; & modò etiam ex circumstantiis non varietur, quia tunc reprobanda, aut modificanda: *dict. tr. 8. palestr. 2. lect. 3. p. 192. col. 1.*

Ulus, & stylus legitimus est custodiendus: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 36. 37. p. 30.*; & styli Senatùs dispositiones juris communis vincunt: *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 18. p. 103.*

Consuetudini est præferenda utilitas justa: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 48. p. 31.*; consuetudo tamen antiqua non est præcipitanter evellenda: *ibi n. 51.*; sed priùs est consulendus Princeps, & postea gradatim deportanda: *n. 52. p. 31.*

Ad stylum, (seu consuetudinem) inducendum plura postulatur: *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 21. p. 103.*; primò, quòd stylus non sit contrarius juri nostro: *ibi n. 22.*; secundò, quòd interveniat decem annorum cursus: *n. 23.*; tertio, quòd sit notorius, apertus, non varius, & quòd tres actus observantia ad minus dentur: *n. 24. 25.*; quarto, quòd sit approbatus in judicio contradictorio per tres sententias Senatùs: *n. 26. p. 104.*; quinto, quòd accedat tacitus, vel expressus Principis consensus: *n. 27.*; sexto, quòd sit rationabilis: *n. 28. p. 104.*

Ad probandum stylum, seu consuetudinem decem requisita postulatur, quæ referuntur in *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 31. p. 104.*

Inter stylum, & consuetudinem differentia traditur: *tr. 1. dict. c. 7. n. 21. p. 103.*

Ad consuetudinem solùm est recurrendum si lex deficiat: *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 14. p. 102.*; quia consuetudo legem vincere nequit: *ibi n. 15. p. 103.*

Fides adhibenda Doctõribus de consuetudine suæ Curia, & Regni, non alterius Regni deponentibus: *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 19. 20. p. 103.*

- Rationabilis consuetudo quænam dicatur? *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 29. p. 104.*
- Consuetudo ab allegante est probanda: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 92. p. 389.*
- Consuetudo contra régime est irrationabilis: *tract. 1. l. 4. c. 10. num. 9. p. 589.*
- Administratorem non liberat mala consuetudo: *tract. 1. l. 4. c. 10. num. 10. p. 589.*
- Consuetudo legitimè præscripta vincit legem: *tr. 2. l. 5. c. 2. n. 29. p. 441.*; potillimè si sit lege antiquior: *ibi n. 30.*
- Consuetudo adversus legem non prævalet: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 116. p. 875.*; imò est corruptela: *n. 117. p. 876.*
- Loci consuetudo est inspicienda in contractibus, & ultimis voluntatibus: *tr. 2. l. 5. c. 5. n. 50. 51. 52. p. 468.*
- Consuetudo contra jus divinum, naturæ, & gentium introduci nequit, & introducta non valet: *tr. 3. l. 5. c. 2. n. 19. p. 227.*
- Quamvis consuetudo valeat jus naturale minuire, augere, vel distinguere, omninò tollere, & abrogare haud potest: *tr. 3. dict. c. 2. n. 7. p. 225.*
- Consuetudo, & modus, quo quis utitur privilegio, illud ampliat, & restringit: *tr. 7. c. 24. n. 97. p. 338.*
- Consuetudo privilegii habet vim tituli: *tr. 7. c. 19. n. 25. p. 208.* & *tr. 6. l. 5. c. 9. n. 27. p. 314.*; etiam in casibus reservatis: *tr. 7. c. 19. n. 26. p. 208.*; & utriusque pars est virtus: *dict. n. 26. p. 208.*; nec contraria admittitur probatio: *n. 27. p. 208.*; neque populi consensum probare necesse est: *n. 28. p. 209.*; nec Principis scientiam: *dict. n. 28. p. 209.*
- Optima legum, & privilegiorum interpretis est: *tr. 7. c. 19. n. 29. p. 209.* & *tr. 9. q. 28. n. 19. p. 147.*; & contractuum: *ibi q. 97. n. 17. p. 510.*; paremque vim habet, atque lex: *q. 97. n. 15. p. 510.*; idcirco contra leges non viget: *q. 42. n. 12. p. 244.*; & si fuerit Regni consuetudo quandò attendenda sit? *q. 99. n. 51. p. 529.*
- Privilegia in eo prævalent, in quo observata sunt: *tr. 7. c. 19. n. 30. p. 209.*
- Consuetudo jurisdictionem retinet, eamque tribuit, auget, minuit, ac merum, & mixtum imperium: *tr. 7. c. 19. n. 31. p. 209.*
- Consuetudo in casu contentionsis est inspicienda: *tr. 7. c. 19. n. 137. p. 227.*
- Laicorum, & Clericorum iusta consuetudo, servanda quoque est in foro canonico: *tr. 9. q. 70. n. 3. p. 401.*; maximè inter mercatores: *ibi q. 97. n. 2. 9. & seqq. & n. 18. à p. 508.*
- Consuetudo enim facit licitum, quòd aliàs licitum non erat: *dict. q. 97. n. 16. p. 510.*
- Quomodò, & quibus testibus consuetudo probanda? *tr. 9. q. 42. n. 11. p. 244.* & *n. 66. p. 256.*; & quomodò consuetudo judicandi? *ibi q. 28. num. 70. p. 157.*
- Consuetudo an à peccato excuset? *tr. 9. q. 42. n. 10. & seqq. & n. 47. & 52. p. 244.* & *252. & seqq.*
- Cætera in verb. *Mores, Praxis, Stylus.*
- Consulere Princeps est consulendus, quoties Civitas est in factiones divisa: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 168. p. 40.*
- Contemplatio. Disquisitionis est, an legatum, hæreditas, donatiove facta dicatur contemplatione unius tantum, vel alteriusutrius conjugis, socii, filii? *tr. 2. l. 7. c. 8. à n. 86. ad 94. p. 741.*
- Contemptio. Nullus contemnitur, nisi qui alios prius contempfit: *tr. 8. p. lestr. 2. lect. 22. p. 314. col. 1. in med.*
- Contentio. Orta contentione inter conservatores familiarium, & officiarium Sancti Officii, & Ordinarios, vel Delegatos, supersedendum est in causa principali: *tr. 7. c. 19. n. 103. & seqq. p. 220.*; & acta sunt remittenda ad Supremum Inquisitionis Concilium: *tr. 7. c. 19. n. 104. p. 220.*
- Dùm pendet contentio Judices nesciunt, quis eorum sit Judex: *tr. 7. c. 19. n. 106. p. 221.*

Quando contentio est inter Delegatum, & Ordinarium, ille, & non iste cognoscit: *tr. 7. c. 19. n. 98. p. 220.*

Quando est inter duos Conservatores, ille cognoscit, qui habentium potentiora privilegia Conservator est: *ibid. n. 99. p. 220.*

Traditur praxis dirimendæ contentio- nis: *tr. 7. c. 19. à n. 109. p. 221.*

Contentus sua sorte nullus: *tr. 8. palestr. 3. lect. 6. p. 384.*

Contestatio litis quid sit? *tr. 5. c. 20. n. 23. p. 42.*; an, & quandò sit de substan- tia iudicii, quomodo faciendâ, & an habeat locum in iudiciis summariis, & criminalibus? *ibi n. 24. p. 42.*

Contestatio litis est approbare judi- cem: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 12. p. 122.*

In continenti fiunt, quæ intrâ triduum fiunt: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 14. p. 122.*

Continentia causæ dividi non potest: *tr. 6. l. 5. c. 4. n. 16. 17. 18. p. 292.* & *tr. 5. c. 1. n. 22. 23. p. 5.*; & in quo differat à re- conventione, & à litis pendentia? *dict. c. 1. n. 27. p. 5.*

Quæ hic desiderare poterat, paulò su- pra jam dedimus in verb. *Causa*, & vide verb. *Maritus*.

Contrabannum. Iudex sæcularis potest apprehendere bona, quæ Ecclesiasti- cus ex contrabanno divertit: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 129. p. 584.*

In commissum cadunt res licitæ insimul cum illicitis apprehensæ: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 130. p. 585.*; modò portum jam sint egressæ, aliàs secus: *n. 131. p. 585.*

Contractus ab initio est voluntatis, pos- teâ necessitatis: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 92. p. 479.* & *c. 7. n. 8. p. 508.* & *tr. 9. q. 42. n. 2. p. 242.*

An validè contractus fieri valeant in testamentis? Videlis verb. *Testamen- tum*, vers. *Contractus*.

An hæres adeundo hæreditatem quasi contrahat cum creditoribus defun- cti, cum legatariis, & cum ipso de- functo? *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 9. 10. p. 220.* & *c. 11. n. 71. p. 249.* & *n. 73. p. 250.*

Ad hoc, ut minister in contrahendo

deobligatus maneat, non sufficit ex- primere ministerii, officii vè nomen, sed omninò requiritur expressio, quòd uti minister contrahit: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 79. p. 370.*

Contractus sunt prohibiti inter Advo- catum, & clientem, Medicum, & ægrotum, non verò institutio, aut legatum: *tr. 2. l. 5. c. 16. à n. 163. ad 165. p. 484.* Sed, ut res clarior evadat;

Validè contrahere qui nequeant? In- fantes, furiosi, minores, mulieres, Monachi, Moniales, servi: *tr. 2. l. 6. c. 10. n. 6. p. 661.*; pupilli, seu impube- res: *ibi num. 7. 8. 9.*; ebrii, prodigi, amore capti, lætitiâ perciti, luna- tici, frænетици, mente capti, fatui, amentes, stulti, furiosi: *n. 10.*, in- telligendo ut in *n. 11.*; muti, & insi- mul surdi à natura, non autem surdi tantum, vel muti tantum: *n. 12. 13.*; servi: *n. 14.*; Monachi: *n. 15.*; Chri- stiani vèteres cum contrahunt cum hæreticis, & sarracénis: *n. 16. p. 662.*; tutores, & curatores cum pupillis, & minoribus: *n. 17.*; Medicus cum infirmo, durante ægritudine: *n. 18.*; Advocatus cum clientulo durante lite: *n. 19.*; incarceratus cum eo, ad cujus petitionem est carceratus: *n. 20.*; iudex cum officialibus, & subdi- tis: *n. 21.*; filius-fam. cum patre, dum sub ejus est potestate: *n. 22.*; mulier uxorata absque viri consensu: *n. 23. p. 662.*

Contractus, in quo pupillus, vel mi- nor est læsus, est invalidus, quia res- tituitur ex *tot. tit. cod. si tut. vel curat.*, quantumvis tutore, vel curatore au- thore celebratus foret: *tr. 3. l. 6. c. 2. n. 3. 12. p. 3. 4.*

Adulti, & impubes, sine patre, aut cu- ratore, quæ contrahere possint? *tr. 3. l. 6. c. 12. n. 12.* & *seqq. p. 24.*

Quos contractus, & distractus facere nequeant tutores, & curatores? *tr. 3. l. 6. c. 14. tot. à p. 26.*

Contractus omnes cum tutorum, & curatorum autoritate celebratos te-

- nentur observare pupilli, & minores: *tr. 3. l. 6. c. 10. n. 1. p. 18.*; nisi sint simulati, dolosi, fraudulentivè: *dict. c. 10. n. 2.*; restitui tamen possunt: *ibi n. 9. p. 18.*
- Contractus cum minore (aut alio, eodem jure gaudente) celebratus sine solemnitatibus, utrum stet in suspenso pendente approbatione minoris, vel remaneat nullus ita, ut ante approbationem factam possit contrahens à contractu recedere, & utrum minor, (aut alius) se maiorem simulans ad decipiendum contrahentem, agere queat de nullitate contractus ob non servatas solemnitates? *tr. 3. l. 7. c. 18. tot à p. 278.*
- Qui cum aliis contrahit, scire debet eorum conditionem; alias sibi imputet: *tr. 3. l. 4. c. 4. n. 51. p. 192.*
- Ex contractu alterius, etsi regulariter nemo teneatur: *tr. 3. l. 6. c. 15. n. 1. p. 30.*; neque etiam alteri ex alterius contractu obligatio quærat: *ibi n. 2.*; attamen limitatur in *n. 3. & seqq.*
- Se se decipere quando liceat contrahentibus? *tr. 3. l. 7. c. 4. n. 55. p. 169.*
- Contractus bonæ fidei dolo initus subsistitur volente eo, cui dolus factus fuit: *tr. 3. l. 7. c. 18. n. 6. p. 280.*
- Inter tutorem, & pupillum, curatorem, & puberem quilibet contractus injustus, ac illicitus præsumitur: *tr. 3. l. 8. c. 9. n. 13. p. 322.*
- Contractus ex conventionem legem accipiunt: *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 5. p. 72.*
- Differentia inter lucrativos, & onerosos: *tr. 9. q. 9. n. 53. p. 41.*
- Pacta conventa servare bona exigit fides: *tr. 9. q. 27. n. 32. p. 140.*; & ita bono publico utilius est: *ibi q. 41. n. 3. p. 238.*; idcirco quod quis stipulavit, ac promisit, dare cogitur: *q. 27. n. 35. p. 140. & q. 38. n. 26. p. 149.*
- Contractus facile rescindendi non sunt: *tr. 9. q. 59. n. 33. p. 343.*; & in dubio pro eorum validitate pronuntiandum est: *ibi dict. n. 33.*; stricti enim juris sunt: *tr. 9. q. 97. n. 6. p. 509.*; & ultra intentionem operari non debent: *q. 90. n. 10. p. 470.*; & magis contrahentium mens, quam verba attenduntur: *q. 97. n. 78. p. 509. & q. 85. n. 18. p. 455.*; ampliationem non recipiunt, licet aliter stare non possint: *q. 63. n. 28. p. 367. q. 74. n. 5. p. 413. q. 89. n. 6. p. 468.*; ut minus obligent, intelligi debent: *q. 63. n. 29. p. 367.*; maxime in pœnaliibus: *q. 91. n. 9. p. 475.*
- Omissum in contractibus pro omisso habetur: *tr. 9. q. 38. n. 7. p. 214. & q. 97. n. 3. 6. p. 508.*; ac ideò in eis expressa tantum veniunt: *q. 97. n. 6. p. 509.*; sed quid in bonæ fidei contractibus? *q. 38. n. 9. p. 214.*; & quid in dote? *ibidem num. 10. p. 214.*, & vide *Verba.*
- Unicam, pluresvè stipulationes quando contractus comprehendat? *tr. 9. q. 67. n. 8. 9. 14. à p. 388.*
- An contrahens cum obligatione faciendi scripturam, antequàm fiat obligatus extet? *tr. 9. q. 27. n. 6. 18. 19. 27. à p. 135.*
- Contractus ultrò, citroquè obligatorius sine consensu mutuo non obligat: *tr. 9. q. 27. n. 5. & 14. p. 135. & seqq.*, ubi declaratur; & in illis nullus contrahentium agit, quin probet implementum ex parte sua: *q. 85. n. 8. 13. à p. 454.*; eo, quòd contractum non implens ex parte sua, à contractu recessisse videatur: *q. 41. num. 24. p. 240.*
- Quasi contractus mutuum, ac reciprocam obligationem producit: *tr. 9. q. 24. n. 35. p. 121.*
- Contractus in fraudem legum nullus est: *tr. 9. q. 37. n. 17. p. 136.*
- De contractu communicandi commodum litis, dicemus in verb. *Lis.*
- Transactionis contractus naturam habet sententiæ: *tr. 9. q. 41. n. 5. p. 238.*
- Contractus ab alio pendens, correlative nuncupatur: *tr. 9. q. 85. n. 2. p. 453.*; vel quando unus alteri inest: *ibid. n. 3.*; vel quando unus fit in consequentiam alterius: *ibid. n. 4. p. 454.*; vel

vel quando gratiâ alterius fit, ita ut disponentes unum, sine altero non disponent: *n. 5.*; vel quando in eodem instrumento uterque contractus fit: *n. 6.*; vel si uno sublato, alter corrui: *n. 7. p. 454.*

Contractus conditionalis per quæ verba efficiatur? *tr. 9. q. 85. à n. 9. p. 454.*

Contractus sententiâ confirmatus, contractus rémanet, & sententia non est: *tr. 9. q. 41. n. 8. p. 238.*; & ejus executio per quas regulas regulanda sit? *ibid. n. 9. p. 239.*

Dùm perfectus non est contractus, pœnitentiæ locus erit: *tr. 9. q. 27. n. 7. p. 135.* & *tr. 4. l. 7. c. 12. n. 38. p. 200.*; estò omittatur expendere, quod aliter contractus non valeat: *ibi num. 39. p. 200.*

Judices faciles esse debent ad infringendos contractus à mulieribus gestos: *tr. 9. q. 8. n. 37. p. 28.*

Ex consuetudine regionis accipiunt interpretationem contractus: *tr. 9. q. 97. n. 14. p. 510.*

In totum approbari, improbarivè debet contractus: *tr. 9. q. 67. num. 8. p. 388.*

Prima mora in contractibus nocet: *tr. 9. q. 85. n. 25. p. 457.*; & vide verb. *Mora.*

Tripliciter in contractibus consideratur tempus: *tr. 9. q. 27. n. 34. p. 140.*, ubi declaratur.

In mobilibus ultrâ quantitatem sexaginta millium teruntiorum, & in immobilibus ultrâ quantitatem quatuor millium celebrari nequit contractus absque publico instrumento: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 98. p. 327.*, præterquàm in casibus, de quibus *ibi à n. 99. à p. 327.*

Ex quibus dignoscatur contractum fuisse celebratum proprio, alienovè nomine? *tr. 4. l. 5. c. 8. n. 71. p. 380.*

Qui cum alio contrahit, ejus conditionis ignarus esse non debet: *tr. 4. l. 8. c. 17. n. 32. p. 336.*

Contrahens cum procuratore clandestinè revocato, & validè contrahit,

& mandantem obligatum habet: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 57. p. 18.*

Contrarietas. Contrariorum eadem est disciplina: *tr. 4. l. 5. c. 1. n. 10. p. 305.*

Contrarium. Posito uno ex contrariis, alterum removetur: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 112. p. 230.*

Contraventio. Quandò hæres possit, nec ne contravenire factò, & obligationi nullæ defuncti? Aspicias *tr. 1. l. 2. c. 11. à n. 116. ad 124. p. 254.* & seqq. & *tr. 2. l. 8. c. 20. n. 5. p. 860.*, & amplius dicenda in verb. *Factum.*

Hæres contraveniens voluntati defuncti à relicto ante sententiam privari non valet: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 10. p. 655.*

Privilegium contraventione amittitur: *tr. 7. c. 24. à n. 64. p. 334.*

Privilegium habens effectum successivum ex contraventione in universum non tollitur: *tr. 7. c. 24. n. 76. p. 335.*

Requiritur tunc continuatio actuum per triginta annos: *ibid. n. 78. p. 335.*; nisi contraventio esset universalis: *dict. n. 78.*

Privilegiatus ad plura contraveniens uni privilegio, alterum non amittit: *tr. 7. c. 24. n. 79. p. 335.*

Privilegiatus quò ad diversas personas, si quò ad unam contraveniat, quò ad alias privilegia retinet: *dict. c. 24. n. 8. p. 335.*

Contravenire privilegia non præsumitur: *ibid. n. 81. p. 336.*

Privilegium non amittit coactè contraveniens: *ibid. n. 82. p. 336.*

Privilegium ex consuetudine acquisitum, nec bina contraventione amittitur: *dict. c. 24. n. 84. p. 336.*

Privilegium non amittitur per contraventionem factam ab eo, qui privilegio renuntiare non potest: *ibid. n. 85. p. 336.*; nisi transactis quadraginta annis: *n. 86. p. 336.*

Cives contravenientes privilegio, Civitati non præjudicant: *ibi num. 87. p. 336.*

Nec Clerici statui clericali: *tr. 7. c. 24. n. 88. p. 336.*

- Ex actū contrario non amittunt privilegia familiares, officialesque Sanctæ Inquisitionis: *tr. 7. c. 24. num. 89. p. 336.*
- Per contraventionem indirectam privilegia non amittuntur: *tr. 7. c. 21. n. 91. p. 291.*
- Privilegiatus ad munera publica acceptans aliquod, non ideò invitus denudò aliud acceptare cogitur: *tr. 7. c. 21. n. 93. p. 291.*
- Unica contraventio in actibus successivis privilegium amittere non facit: *tr. 7. c. 24. n. 93. p. 337.*
- Contrarius actus nihil operatur, ubi alia præsumptio capi potest: *ibi n. 94. p. 337.*
- Privilegium momentaneum ex unica contraventione amittitur: *num. 95. p. 337.*
- Cætera in verb. *Abusus*, & in verb. *Non usus*.
- Contumax*, & *contumacia*. Contumax verus, vel fictus quis? *tr. 2. l. 8. c. 1. n. 50. p. 789.* & *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 14. p. 76.* Contumax verò large sumpto vocabulo, rebellis dicitur: *ubi proxime n. 7. p. 76.*; ei audientia denegatur, & nemo pro eo loquitur: *n. 8. p. 76.*
- Contumax dicitur, qui citatus non comparet: *tr. 3. l. 8. c. 1. n. 17. p. 287.*; an idem sit si minor citatus non compareat? *tr. 3. l. 4. c. 10. à n. 14. ad 16. p. 210.*
- Appellare nequit contumax: *tr. 3. l. 8. c. 9. n. 58. p. 326.*
- Adversus tutores, cæterosque administratores citatos rationes non reddentes, tanquam adversus contumaces proceditur: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 1. p. 75.*; & in pœnam contumaciæ rationes exiguntur, nec non ad sententiam, & executionem progreditur, appellatione, & supplicatione non obstante: *ibi: n. 2. 5. à p. 75.*; item in omnibus actibus proceditur, in quibus adest contumacia: *num. 3. p. 76.*; etiam in sententiis, quæ in rem iudicatam transeunt: *n. 4.*; nec de nul-
- litate contumax dicere valet: *num. 6. p. 76.*
- Si procurator sit verus contumax, dominus ignorans, & diligens appellare potest: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 9. p. 76.*; idem si minor, mulier, vel rusticus fuerit: *ibi n. 10.*; vel si coram iudice, adhuc pro Tribunali sedente, aut in continenti, compareat: *n. 11.*; vel si non sit contumax in non agendo, sed tantum in non veniendo: *n. 12.*; vel nisi contumacia sit in non prosequenda appellatione, vel nisi simus in iis incidenter, & extrà proprium iudicii finem venientibus: *n. 13. p. 76.*
- Judex contumacem absolvere valet, si de ejus innocentia confiterit, & quomodo contra contumacem procedatur? *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 15. p. 76.*
- Contumax jurisdictionem prorogare non potest: per processum contra contumacem non acquiritur jurisdictione: *tr. 7. c. 19. n. 64. p. 214.*
- Contumax omnes exceptiones declinatorias amittit: *dict. c. 19. num. 67. p. 215.*
- Contumacia alterius jurisdictionem prorogat: *tr. 7. c. 19. n. 68. p. 215.*
- Contra contumacem pessima fit interpretatio: *tr. 7. c. 19. n. 70. p. 215.*
- Contumacia familiarium, officialiumque Sanctæ Inquisitionis jurisdictionem non prorogat: *tr. 7. c. 19. à n. 61. p. 214.*
- Conveniri*, aut convenire an valeat hæres, dum non finitur tempus ad deliberandum, ad conficiendumve inventarium concessum? Dicemus in verb. *Deliberare*, vers. *Pendente termino*, & in verb. *Heres*.
- Convenire, & conveniri quando, & quomodo possit hæres, maioratus, emphyteusis, census, ac cæteri successores? Diximus in verb. *Actio*.
- Quomam in foro conveniri queat hæres? *tr. 1. l. 2. c. 12. à n. 64. p. 266.*, & latius in verb. *Forum*.
- Si hæreditas, vel maior illius pars est extra

extra domicilium hæredis, tunc hæres infra spatium trium mensium conveniri nequit: *tr. 1. l. 1. cap. 2. n. 45. p. 81.*; & idem est durante tempore ad deliberandum: *ibi n. 46.*; idem intra novem dies à morte illius, cujus est hæres: *n. 47.*; pariter intra novem dies nuptiarum: *n. 48.*; & hoc licet creditor paratam habeat executionem: *n. 50. 51.* Tenetur tamen intra prædictum tempus solvere funeris, & medicinarum expensas, nec non alimenta: *tr. 1. l. 1. c. 2. à n. 68. ad 70 p. 82.*

Convenire debent Fiscalem intra mensem creditores confiscatorum per Sanctam Inquisitionem; ut jam jam dicemus in verb. *Creditorum.*

An Senatores, Præsides, Provisores, Auditores, Judices forenses, & Scholastici possint conveniri in locis, ubi senatoria dignitate, jurisdictionem ad tempus, studiis operam, fruuntur, exercent, præstant? Negativa pars nullus patitur difficultatis cardo: *tr. 1. l. 1. c. 3. à n. 4. ad 8. p. 85.*; nisi habitent in loco dignitatis, jurisdictionis, studiivè: *ibi n. 5. p. 85.*

Conventio cum uno facta, alteri nec prodest, nec nocet: *tr. 1. l. 3. c. 1. n. 115 p. 373.*

Conversatio. Ex eâ bonum, malumque recipimus: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 19. p. 241.*

Copia tantum, & non originalis processus dandus est partibus ad excipiendum: *tr. 2. l. 8. c. 22. t. p. 865.*

Copula matrimonialis quomodo probatur? *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 98. 101. p. 505.*

Copula in genere probatur per confessionem mulieris, per inventionem amborum in lectulo nudorum, per visionem unius super alium, per cohabitationem simultaneam diu: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 93 p. 101.*

Correctio Carpiat alienos, qui sine labe proprios conservat mores: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 130. 133. p. 37.*; quia plus malefacta nocent, quam benefacta docent: *ibi n. 132. p. 37.*

Correctio quibus modis facienda? *tr. 8. palestr. 1. lect. 17. p. 90. col. 1.*

Correlativum. Eadem est ratio, & disciplina correlativorum, & de uno ad aliud valet argumentum: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 112. 133. p. 596. 598.*

Corresponsalis. De istis omnia prædicantur, quæ de institoribus dicuntur: *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 60. p. 184.*

Correus. Tutores correi censentur, & in solidum obligantur: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 6 p. 183.* Et è converso transactio, ac liberatio facta in favorem unius ex correis debendi, cæteris prodest: *ibi dict. c. 6. n. 5. p. 183. & c. 7. n. 8. 19. 20. 21. à p. 191.*; & an idem procedat in socio? *dict. l. 3. c. 7. à n. 9. à p. 191.*

An in potestate creditoris sit unum ex correis debendi liberare, reservando jus faciendæ cessionis contra eum cæteris correis? *tr. 4. l. 3. c. 7. n. 7. p. 191.*

Correus unusquisque in solidum conveniri potest: *tr. 9. q. 32. n. 11. p. 192.*

Pro debitis, matrimonio constante contractis, an uterque conjux correus efficiatur? *tr. 9. q. 32. t. à p. 190.*

Debito autem à duobus contracto unusquisque pro sua tantum parte tenetur: *tr. 9. q. 32. n. 7. p. 191.*; quid verò in sociis? *ibid. n. 9. & 18. p. 192. & 193.*

Singuli de communitate litigante sunt correi? Aperiatur *tr. 9. q. 99. n. 22. & 50. p. 522. & 527.*

Duobusne reis in solidum obligatis divisionis beneficium competet? *tr. 9. q. 32. n. 16. p. 193.* & consulas verb.

Debitor, & Hæres. Creatio. Creare filios tenentur matres: hoc, & multa alia invenies in verb. *Lactare.*

Credere. Etiam si nemo salutis æternæ immemor præsumatur: *tr. 2. l. 1. c. 4. n. 49. p. 32.*; nec ideo ei credendum in præjudicium tertii: *ibid. n. 59.*

Creditor quando valeat capere debitorem propria autoritate? Tibi dabimus in verb. *Fuga.*

Creditorum confiscatorum Sancti Officii

cii debita sua amittunt, si intra men-
 sem post inventarium non petant :
tr. 1. l. 1. c. 6. n. 17. p. 99.
 Hæreditatis creditores nequeunt age-
 re contra filium quousque probent
 illum hæreditatem adisse, & usum
 non fuisse Prætorio abstentionis be-
 neficio : *tr. 1. l. 2. c. 8. n. 42. 48. p. 214 &*
seq. An agere debeant contra hære-
 dem venditorem, contravè hæredi-
 tatis emptorem ? *tr. 1. l. 3. c. 7. à n. 1. &*
per tot. cap. à p. 309.
 An creditoribus primò venientibus re-
 ctè solvat hæres beneficiatus, vel
 obligatus intra vires tantum pecu-
 llii ? Affirmativum verbum dat *tr. 1.*
l. 3. c. 8. n. 75. 76. p. 324.
 Creditores mixti quales sint ? *tr. 1. l. 4.*
c. 12. n. 128. p. 649.
 Qui autem creditores quartæ speciei ?
tr. 1. l. 4. c. 12. n. 123. p. 648. ; & ex iis
 creditoribus alii expressam, tacitam
 alii hypothecam habent : *ibi n. 124.*
125. p. 648.
 Personalium creditorum differentia : *tr.*
1. l. 4. c. 12. n. 127. p. 649.
 Ad formandum concursus citandi sunt
 creditores : *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 41. p. 636.*
 Creditori invito aliud pro alio solvi
 nequit : *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 77. p. 227.*
 Inter creditorem, & debitorem debet
 esse distinctio : *tr. 1. l. 3. c. 6. n. 4. p. 307 ;*
igitur nemo sibi quit obligari : ibi
n. 3. p. 307.
 Creditores mariti an exequi valeant
 dotis fructus in eo, quod onera ma-
 trimonii superant, ut sui debiti so-
 lutionem assequantur ? *tr. 2. l. 7. c. 11. à*
n. 43. p. 756.
 Creditor minus petens, aut recipiens,
 aut amicabiliter postulans, quam si-
 bi debetur, an sibi præjudicet ? Ad
 longum invenies in verb. *Petitio.* Et
 notabis, quod si absque protesta-
 tione sortem principalem recipiat,
 usuras, interesse, pœnas, cæteraquè
 accessoria remittere censetur : *tr. 4.*
l. 3. c. 5. n. 47. p. 178. ; nisi debita sint
 absque actione : *ibi n. 48.* ; sicut etiam,

si creditor debitori debiti instru-
 mentum tradat, debitum remisisse cen-
 setur : *n. 99. p. 178.* ; vel quando pe-
 nes debitorem non familiarem, vel
 non domesticum, seu aliter non sul-
 pectum, instrumentum reperitur : *n.*
50. p. 179.
 Creditores unius, non sunt creditores
 alterius administrationis, aut socie-
 tatis, nec illius merces obligatas ha-
 bent, nec cum alterius administra-
 tionis, aut societatis creditoribus
 confunduntur : *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 36. p. 234.*
l. 6. c. 4. n. 37. 38. p. 44. l. 8. c. 10. n. 23.
p. 286.
 Creditor semper adversus debitorem
 agere quit, etiam si pignora habeat :
tr. 9. q. 21. n. 7. & 60. p. 100. & 108. ; sed
 tenebitur prius excutere bona spe-
 cialiter obligata ? *ibid. n. 8. 39. & seqq.*
& 61. à p. 100. ; poteritquè creditor
 contra debitorem hæreditatis age-
 re ? Invenies in verb. *Hæreditas.*
 Si qualitas personæ, & non rei inhæ-
 reat, personæ, & non rei creditor
 est quis ; & pariformiter è contra :
tr. 9. q. 21. n. 14. p. 101.
 Præferentiæ iudicium nec subire, nec
 expectare tenetur creditor : *tr. 9. q.*
30. n. 6. p. 184. ; & creditor præfertur
 legatariis ? *tr. 9. q. 25. n. 15. p. 127.*
 An hypothecæ renunciare videatur
 creditor, si aliquid recipiat à debi-
 tore pensionis ? *tr. 9. q. 21. n. 33. & 67.*
p. 102. & 109.
 Creditores mariti defuncti an tenean-
 tur convenire pro virili hæredes u-
 xoris ? *tr. 9. q. 32. t. à p. 190.*
 Creditores confiscatorum repelluntur
 agere postquam carcerati è carceri-
 bus exierunt : *tr. 7. cap. 18. regim. ju-*
dic. confiscat. p. 392.
 Cætera videbis in verb. *Debitor, Excus-*
sio, Hypotheca, Correat, & Præfe-
rentia.
 Credulitas. Sicuti vitium est difficile,
 ita temere credere : *tr. 1. rubr. part.*
2. n. 221. p. 44 & tr. 8. palest. 3. lect. 17.
p. 480.

Magis omnibus, quàm singulis adhibetur fides: *tr. I. rubr. part. 2. num. 258. p. 47.*

Homines facillè credunt, quod volunt: *tr. I. rubr. part. 3. n. 101. p. 64.*

An credendum sit in articulo mortis constituto? *tr. I. l. 4. c. 3. n. 13. p. 44.*

Reliqua in verb. *Fides.*

Cruz. Quùm de jure communi venerabile signum crucis apponendum foret in initio inventarii, ex *tr. I. l. 1. c. 7. n. 1. p. 101.*; suboritur disquisitio: an illius omissio reddat inventarium nullum? Pro utraque parte discutitur ibi à *n. 2. p. 102.*, & *n. 5.* negativè resolvitur; nisi adsit contraria consuetudo: *n. 7. 8. 9. 11. p. 102.*; quæ in hoc casu apud nos non est: *num. 17. p. 103.*

Culpa lata, quæ sit? *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 13. 14. p. 157.*; passim in jure æquiparatur dolo: *ibi n. 15.*; quod etiam procedit in delictis, si non agatur ad pœnam corporalem: *n. 16.*; quomodo sit probanda? à *n. 62. ad 74. ex p. 162.*; & per juramentum in litem probatur damnum cõmissione, vel omissione datum ex culpa lata: *num. 17. p. 157.*

Quæ *levis*? *tr. 4. l. 2. c. 12. à n. 18. ad 21. p. 157.*; quomodo sit probanda? *de n. 22. ad 28. de p. 158.*

Quæ *levissima*? *tr. 4. l. 2. c. 12. ex n. 38. usque 47. à p. 160.*; de eâ non tenetur tutor, curator, administrator: *dict. n. 38.*; præterquàm si bonam, & diligentem rationem reddere promiserint: *n. 57. p. 162.*; nec non si tutelæ se obtulerint, vel si eorum culpa casum præcesserit: *n. 58. 59. p. 162.*

Quandò *ad casum ordinata* dicatur? *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 60. 61. p. 162.*; non attenditur an culpa sit ordinata ad casum, quando data fuit opera rei illicitæ: *ibi n. 29. p. 159.*; sed utrùm teneatur quis ad damna contingentia præpter intentionem ex culpa casum præcedenti? *ibi à n. 32. ad 35 p. 159.*; casus enim eveniens præcedente culpâ, ob

causam contigisse præsumitur, nisi culpatus contrarium probet: *n. 37. p. 160.*

Culpâ suorum substitutorum quandò teneantur officiales, administratores, atque cæteri, qui loco sui alios substituant? *tr. I. l. 4. c. 10. à n. 85. ad 90. p. 600.*

De culpa administratorum (tùm publicorum, cùm particularium) & officialium omnium administrationem habentium, latè in *tr. 1. l. 4. c. 10. t. à p. 588.*, & in verb. *Administrator, Furtum, Negligentia.*

Culpa nocentis, innocenti non obest: *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 81. p. 629. & c. 7. n. 5. p. 641.*

Culpa est gravior in committendo, quàm in omittendo: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 131. p. 50.*

Culpam objiciens, illam probare cogitur: *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 17 p. 193.*

Curator, & tutor tenentur de levi, & lata culpa, & dolo: *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 43. p. 212.*, & vide *l. 6. c. 36. t. à p. 81.*

Duplici concurrente culpâ ad proximiorè attenditur: *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 36. p. 159.*

In quibus casibus committatur culpa, seu quibus ex factis quem esse in culpa dicatur? *tr. 4. l. 2. à n. 12. ad 34. p. 89.*

Tutores, curatores, & quicumque alii administratores ex qua culpa, negligentia, dolo teneantur, vel non? Ex dolo, lata, levi, levissima culpa, & casu quandoque fortuito: *tr. 4. l. 4. c. 13. n. 1. p. 294.*; & hoc (quò ad tutores, & curatores) ex tempore, quo se datos cognoverint: *ibi n. 2.*; si domos ruinolas non reparaverint, ad damna, & interesse obstringuntur: *n. 3.*; quid autem quandò pupilli, seu minoris bona prudenter non collocaverint, cum in suis non ita se gerant? *n. 4.*; quid de inutiliter dato administrationi se ingerenti? *n. 5.*; quid quandò creatus per sententiam appellatione penden-

dente non gerit? *n. 6.*; quid quando vetus frumentum non vendit, & vetusta ædificia non reficit? *n. 7.*; tenebuntur si res pupilli non locaverint sicut suas? *n. 9. 10. p. 295.*; quid si res suas, & non pupilli salvassent? *n. 11. 12.*; puberis tamen, impuberis vè bona non coguntur præferre suis, quoties de animæ periculo deagitur: *n. 13.*; an circa pupilli, seu minoris res maiorem, vel eandem diligentiam adhibere adstringantur tutores, & curatores, quàm circa res suas? Pro prima à *n. 8. ad 13. p. 294.*; pro secunda parte in *n. 14. 15. p. 295.* Negantes pecunias pupillares habere, & de mendacio convicti, non datâ justâ causa, ad usuras obligantur: *n. 16. p. 295.*; si eorum culpâ debita præscribantur, vel debitores non solvendo fiant, coguntur de suo solvere: *n. 17.*; quod pupillo, adultovè utilius fuerit inquirere debent, aliter illis imputabuntur sumptus pupillo non expedientes: *n. 18.*; modum, conditionemvè pupillo, aut minori adjectam adimplere tenentur, si interesse conditionem vitare velint: *n. 19.*; canones, & pensiones solvere, si de commissio, de damnis, de interesse teneri non velint: *n. 20. p. 295.*; si indebitum solvant adversum eos ad damna, & interesse in litem juratur: *n. 21. p. 296.*; si contrahentes damnum pupillo intulerint, ex proprio solvent, & est in electione minoris, seu pupilli, si restitutionem petere nolint: *n. 22. 23. 24.*; ubi de hac restitutione, pupillorum negotia diligentissimè expedire debent, & si per se nequeant, diligentibus committere: *n. 25.*; si malè gerant, extrâ ordinem puniuntur: *n. 26.*, & si bonis careant, corpore luunt: *n. 27.*; testatorem dolo inducere ad sibi relinquendum, quod pupillo, aut adulto relinquere volebat, haud possunt: *n. 28.*; ex lata culpa contra tutorem, & curatorem in litem juratur: *n. 29.*;

de casu fortuito tenentur, si dolus, vel culpa lata illum præcesserit: *n. 30.*; si bene, & rectè rationem præstare promiserint, de levissima etiam tenentur: *n. 31.*; prout etiam de eo, quod dolo, lata, vel levi culpa non acquisierint, cum possint: *n. 32.*; nec non de damno dato in bonis alterius provinciæ, quando alium sibi tutorem, seu curatorem dari non curarunt: *n. 33.*; & si alius tutor ad id datus sit, tanquam conjunctus obligatur: *n. 34. p. 296.*; si à creditoribus interpellati non solverint, ad usuras obstringuntur: *n. 35. p. 297.*; & ad interesse quando restitutionem adversus moram non petierint: *n. 36.*; dicta verumtamen procedunt in tutore, curatorevè noxiæ causâ dato: *n. 37.*; quando ob amissa instrumenta teneantur? *n. 38.*; in quantum obligentur si fructus non vendiderint? *n. 39.*; quonam in loco vendendi sunt, & ad quodnam tempus servari debeant? *n. 40.*; adstringuntur etiam ad interesse si bona tempore peritura non vendiderint: *n. 41.*; itidem si pecunias ad honestum lucrum non colocaverint; & quando pretio autoritate publicâ taxato excusentur? *n. 42. 43.*; si contutorem, vel concuratorem suspectos, cum potuerint, non fecerint, tenentur: *n. 44.*; nec non si justo pretio non vendiderint: *n. 45.*; verum, ut de furto teneantur, furtum esse factum absque eorum culpâ probare debent: *n. 46.*; obligati ad custodiam an, & quando de casu fortuito teneantur? *tr. 4 l. 4. c. 13. de n. 46 ad 54. ex p. 297.*; pupilli bona aliis obligata redimere tenentur, aliàs ad interesse obstringuntur: *n. 55.*; & pariliter si à debitoribus non exigant, qui postea non solvendo fiunt: *n. 56. p. 298.*; & similiter si terminum eis prorogaverint, & in illo non solvendo fiant: *n. 57.*; obligantur quoque ex dolo, culpa lata, levi, & levissima institorum, ex-

exercitorum, & factorum à tutoribus, seu curatoribus electorum: *n.* 58. *p.* 299.; & ex culpa levissima quando tutelam ambierant, curamve postularunt: *n.* 59.; ex culpa tamen levi non adstringuntur si in prædiorum emptione captio intervenerit: *n.* 60.; quod exemplificatur in emente minus idoneam rem: *n.* 61.; & quando in exigendis debitis leviter peccaverint: *n.* 62.; pupillus verò susceptæ tutelæ tempore debitores esse solvendo probare cogitur: *n.* 63.; de levi culpâ, etiam non tenentur tutores, & curatores, si ratione pecuniæ amissæ, & non quæsitæ conveniantur: *n.* 64.; nec quando de gestis, de consilio, & interventu matris, & consanguineorum factis conventi: *n.* 65.; nec quando locupletiores facti non sunt, nec in dolo vero essent, & ei facta fuit liberatio à redditione rationum: *tr.* 4. l. 4. c. 13. *n.* 66. *p.* 299.; nec itidem obligantur ex rerum amissione propter popularem seditionem, nisi ipsi in culpa fuerint: *n.* 67.; transitus sex mensium debitoribus elargitus, qui solvendo sunt, tutoribus in culpa lata non imputatur, si actio tempore peritura non erat: *n.* 68.; nec quando justâ causâ excusarentur: *n.* 69. *p.* 300.; contra præsumptionem juris, tutores, & curatores suam bonam fidem probare possunt: *n.* 70.; minimè obligantur quando post pupilli, adultivè mortem nomen debitoris idoneum esse desierit: *n.* 71.; nec quando se esse tutores, vel curatores datos ignoraverint: *num.* 72.; nec etiam tenentur, dum hæreditas adita non est ex testamento, in quo tutores nominantur: *n.* 73.; qui non gesserunt etiam non tenentur, dum con tutor, seu concurator solvendo sunt: *n.* 74.; tutor inutiliter datus, si non gessit, non tenetur: *n.* 75.; si propter inopiam rationem non reddit, vel solvere non potest, in culpa non

dicitur: *n.* 76.; contrahentes cum auctoritate judicis, vel coram illo, etiam non tenentur: *n.* 77.; nec quando bona sua pupilli, adultivè bonis prætulerunt: *n.* 78.; nec etiam tenentur qui tutores, & curatores esse non poterant: *n.* 79.; remotis à tutela, vel cura periculum futuri temporis non obstat: *n.* 80.; certæ rei, seu litis curator, aut tutor, de aliis minimè tenetur: *n.* 81.; similiter excusatus: *n.* 82.; nec quando fecit quod quilibet pater fam. diligens fecisset: *n.* 83.; undè non tenetur quando debitorem pauperem non conveniunt: *n.* 84. Officiales propter paupertatem debita remittere queunt: *n.* 85. *p.* 301.; exactor diligentiam solitam utens pro debitoribus decoctis non obligatur: *n.* 86.; vel quando in diligentis faciendis magis expensurus erat: *n.* 87.; vel quando tutor, & similes fecerint, quod dominus facere solebat, vel secundum consuetudinem se habuerint: *n.* 88.; si pecuniam ex administratione non habeant ad ædificia, & molendina reficienda, non obligantur, cum de suo expendere non debeant: *n.* 89.; similiter quando ad aliud pecunia destinata est: *n.* 90.; vel quando comper tum est expensum non esse profuturum: *n.* 91. de occupatis per adultum non obligantur: *n.* 92.; an negligentia in aliquibus compensetur cum diligentiam in aliis? Negativè: *n.* 93.; ast è contra est in negotiorum gestore: *n.* 94. *p.* 301.

Culposus nequit alterum de culpa redarguere: *tr.* 4. l. 4. c. 13. à *num.* 95. *p.* 302.

Cum magister, tum exercitor de dolo, culpâ latâ, levi, & levissimâ obligantur: *tr.* 4. l. 7. c. 9. *n.* 15. *p.* 179.; præponens verò, nec ejus institor tenentur ex dolo, culpâ latâ, levi, & levissimâ ad plus, quàm secundum naturam contractûs, quem gesserint: *ibi n.* 16. *p.* 179.

- Executor testamenti tenetur de dolo, culpâ latâ, levi, & sæpissimè de levissimâ: *tr. 4. l. 7. c. 10. n. 2. p. 185.*
- Locator, & conductor sibi ad invicem de dolo, latâ, atque levi culpâ tenentur: *tr. 4. l. 7. c. 13. n. 16. p. 207;* de culpâ autem levissimâ, casu vè fortuito quando teneatur conductor? *ibid. n. 34. 35. 36. p. 208.*
- Quos effectus produxisset Protoplasti culpa? *tr. 8. palestr. 1. lect. 6. p. 18. col. 1. in princ.*
- Reliqua in verb. *Dolus* invenies.
- Cupiditas omnium malorum radix: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 214. p. 44.*
- Cupiditate pervertitur iudicium humanum: *tr. 1. rubr. part. 2. num. 176. p. 41.*
- A' cupiditate, & avaritiâ fugere apprimè debent iudices: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 205. p. 43;* & adhuc ab illius minima suspicione: *ibi n. 15. p. 44.*
- Non cupiditatibus, sed justis affectionibus est indulgendum: *tr. 2. l. 5. c. 7. n. 148. p. 495.*
- Cura aliorum qui habet, & sui ipsius non habet, stultus equidem dicitur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 28. p. 157. col. 2. in pr.*
- Curator describitur, & definitur cura, & in species dividitur: *tr. 3. l. 4. c. 2. à n. 1. p. 155.*
- In quo convenient, & in quo differant Curatores, & Tutores?*
- Primò tenebis menti, quòd quicquid de tutoribus dicemus, de curatoribus intelligendum quoque; quia curatores regulariter à tutoribus non differunt: *tr. 3. l. 3. c. 6. n. 18. p. 112. & l. 4. c. 1. n. 1. p. 161.,* & idè sub nomine unius, alius venit: *tr. 3. l. 4. c. 1. n. 28. p. 154.* Differunt tamen in aliquibus: *dict. c. 1. n. 2. & seqq. p. 151;* & primò differunt, quia curator pueribus, tutor impuberibus datur: *dict. c. 1. n. 2.;* secundò quia curator principaliter rebus, secundariò personæ datur; tutor è contra: *ibi n. 3. p. 151. & l. 3. c. 2. n. 4. p. 86. & n. 14. p. 88. & c. 3. n. 91. p. 93.;* & per tot. cap. reliquas differentias videsis.
- Quis curator dandus est, vel non?*
- Quis dari curator queat? *tr. 3. l. 4. c. 8. tot. à p. 147.*
- An dari possit in testamento? Utique pater filiis; non autem è contra, nec extraneus: *tr. 3. l. 5. c. 10. n. 56. p. 324.;* iste verò tutorem dare potest quò ad bona à se relicta: *ibi n. 57.*
- Curator invitus non datur bonis ex creditorum instantiâ: *tr. 3. l. 4. c. 6. n. 18. p. 198.*
- Quibus curatur dandus est?*
- Tum bonis, tum personis: *tr. 2. l. 3. c. 11. t. à p. 329. tr. 3. l. 4. c. 3. t. p. 156. & c. 6. tot. p. 196.*
- Absentis bonis: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 78. p. 27.;* & dantur proximiores agnati, cognativè, licet infirmi iudicii sint, mulieres, aut infantes: *ibi n. 79.;* ita ut curator iste bona absentis non recipiat, quin cautionem præstet; aliàs iudex in subsidium adstringitur: *ibi n. 80.;* sufficit tamen cautio juratoria, si proximior fide dignus sit, de fuga, & levitate non suspectus: *n. 81. p. 27.;* nec præfata bona absque interventu iudicis vendere potest: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 39. p. 461.;* nec potest in iudicio movère actiones, nisi tempore perituras: *ibi n. 40. p. 461. & tr. 9. q. 30. à n. 2. ad 5. à p. 183.;* & tenetur de latâ, leviquè culpâ: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 41. p. 461.;* & absentis reverso non tantum bona, sed & fructus restituere cogitur: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 82. p. 27.*
- Annonæ: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 113. p. 172.*
- Bonis decoctorum: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 39. p. 636.*
- Bonis etiam, quando hæres beneficiatus agit adversum bona: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 23. p. 459.;* aliàs processus est nullus: *ibi n. 24.*

- Bonis vacantibus : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 97. p. 170.*
- Capti ab hostibus bonis : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 89. p. 170. & c. 6. n. 4. p. 197.*
- Non solum absenti debitori, sed etiam presenti, qui cessit bonis : *tr. 3. l. 4. c. 6. n. 6. p. 197.*
- Ecclesiæ vacanti : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 83. p. 168.*
- Egrægio debitori bona distrahenti : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 84. p. 169.*
- Episcopis, & aliis Gubernatoribus, qui imperio sufficere non valent : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 86. p. 169.*
- Filio-fam. in divisione, quæ fit ipsum inter, & patrem, & matrem : *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 31. p. 460.*
- Furiosis : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 7. p. 160.*
- Hæreditati jacenti : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 82. p. 169. & c. 6. n. 2. p. 196. & l. 8. c. 6. n. 48. p. 311. ; modò quinque interveniant requisita, de quibus in *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 1. 2. 3. 8. 12. 16. à p. 457. ; qui quidem curator, vel ad creditorum instantiam, vel ex officio judicis datur : tr. 3. l. 4. c. 6. n. 3. 7. p. 196.**
- Loco curatoris infirmi alius curator datur : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 92. p. 170.*
- Lusori assiduo : *tr. 3. l. 4. c. 3. num. 76. p. 166.*
- Mente-captis, fatuis, dementibus, phræneticis, & simili morbo laborantibus : *tr. 3. l. 4. c. 3. num. 35. 36. p. 162.*
- Minoribus, quia hi sine curatore nequiquam in judicio admittuntur : *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 103. p. 666. tr. 3. l. 4. c. 3. n. 1. p. 159. ; etiam invitis : tr. 3. l. 5. c. 7. n. 54. p. 293. ; & inquisitis, sive reis in criminalibus : *dist. c. 3. n. 93. p. 169. ; nec non quando eis rationes præstantur : tr. 4. l. 1. c. 9. n. 8. p. 83.**
- Mulierì luxuriosè viventi : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 79. p. 166 ; fallit, ut *ibi n. 80.**
- Mutis, & surdis simul : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 37. p. 162. ; at verò surdis tantum minime : *ibi n. 43. p. 162. ; nec mutis tantum : *ibi n. 45. ; nec mutis, & surdis insimul, si sint literarum periti : *ibi n. 47. p. 163.****
- Piis locis : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 116. p. 172.*
- Principi : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 94. p. 170. ; & de cura, ac tutela Regis : *ibi l. 6. c. 29. t. p. 69.**
- Prodigis : *tract. 3. l. 4. c. 3. num. 61. 62. p. 165.*
- Pupillo, & filio-fam., quando ei deferatur hæreditas, quam ejus pater adire non vult : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 101. p. 171. & c. 6. n. 10. p. 197.*
- Rebus Civitatis, operibus ejusdem, & municipii : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 108. 109. 110. p. 172.*
- Seni deliro : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 85. p. 169.*
- Vagabundis, & absentium bonis : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 88. p. 169. & c. 6. num. 5. p. 197.*
- Ventri : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 81. p. 168.*
- Viis publicis : *tr. 3. l. 4. c. 3. num. 111. p. 172.*

Quibus curator dandus non est?

- Cæco : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 120. p. 173.*
- Ebrio : *dist. c. 3. n. 121. p. 173. ; nisi frequenter inebriari solet : *ibi num. 122. p. 173.**
- Minori uxorato, & maiori 18. annis : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 127. p. 175. & c. 4. n. 2. p. 180. ; potest etenim sine curatore in judicio comparere post 17. annos : *dist. c. 4. n. 55. p. 193. Minori ætatis veniam impetranti etiam non datur : *dist. l. 4. c. 3. n. 128. p. 175. & c. 4. n. 13. & 34. p. 183. & 187.***
- Principi minori, seu adulto : *tr. 3. l. 5. c. 7. n. 70. p. 294.*

Quibus dandus est curator ad lites? Et alia de curatore ad litem.

- Quandò, & quibus ad litem curator datur, & quodnam sit ejus officium? *tr. 3. l. 4. c. 5. tot. à p. 193.*
- Adulto agere volenti : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 102. p. 170.*
- Filio-fam. minori, vel curatorem non habenti, vel patrem habenti absentem : *tr. 3. l. 4. c. 5. n. 12. p. 193. & c. 3.*

- n. 96. p. 170. & l. 2. d. 1. n. 68. p. 31., ubi quod potest pater esse curator, si præsens sit; quos quidem curatores recipiunt inviti minores litigantes: *tr. 3. l. 3. c. 7. n. 15. p. 116. l. 4. c. 5. n. 3. p. 193. l. 5. c. 7. n. 27. 28. p. 290. & c. 8. n. 32. 33. p. 303.*; & , quando illi non petunt ad differendam litem, pars petere valet: *ibi l. 4. c. 5. n. 11. p. 193.*; & recipiunt præfatos curatores, tam ad agendum, quam ad defendendum: *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 33. 34. p. 211.*; quod etiam in criminalibus procedit: *dict. l. 4. c. 3. n. 98. p. 171.*; & quando pater non est legitimus administrator: *dict. c. 3. n. 99.*; vel quando cum eodem patre litigant: *ibidem n. 100.*; vel quando minores sunt inquisiti, sive rei in criminalibus: *ibi n. 93. p. 170.*
- Pupillo quando litigat cum tutore, vel cum extraneo: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 27. p. 460. tr. 3. l. 4. c. 3. n. 96. p. 170. & c. 5. n. 4. p. 194.*
- Servo de statu suo litiganti: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 95. p. 170.*
- Uxori; & tunc curator est vir, & potest uxorem sine mandato defendere, & pro eâ agere: *tr. 3. l. 4. c. 5. n. 13. p. 193.*
- Curator ad litem omnia in iudicio agere valet: *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 90. p. 215.*
- Dandus est à iudice, qui liti præest: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 28. p. 460.*; quamobrem ad sæcularem spectat iudicem curatorem particularem ad litem dare clerico coram eo litiganti: *dict. c. 5. n. 29. p. 460.*; non autem poterit generalem Clerico constituere: *ibidem n. 30. p. 460.*
- Curator vel est specialis ad unam litem; & tunc illam tantum defendit: vel est universalis ad omnes, aut simpliciter, & indefinitè datus; & tunc omnes lites tractare valet: *tr. 3. l. 4. c. 5. à n. 7. ad 10. p. 194. & c. 10. n. 82. p. 114.*
- Denique quando finiatur curator ad litem, & à quo iudice dandus, vide-
- bis in peculiaribus titulis cum supra, tum infra.
- À quibus dandi, confirmandique sint curatores?*
- Curator dandus est ab iisdem iudicibus, à quibus datur tutor (de quo suo loco erit sermo): *tr. 3. l. 4. c. 7. n. 1. p. 198.*
- Curator ad litem datur à litis iudice, sitne ordinarius, delegatusve: *tr. 3. l. 3. c. 3. n. 30. 31. p. 89. l. 4. c. 1. n. 24. p. 154. & l. 5. c. 7. n. 55. p. 293.*
- Curator testamentarius apud nos confirmatione non eget: *tr. 3. l. 4. c. 8. n. 1. 2. p. 199.*
- Quò ad curatorum auctoritatem.*
- Gesta cum minore sine curatoris auctoritate sunt nulla: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 103. p. 103.*
- Cætera, & alia multa de hac re, in verb. *Auctoritas* invenies.
- Ad quæ teneantur curatores, nec ne?*
- Inutiliter curator datus, si non gerat, non tenetur: *tr. 4. l. 4. c. 11. n. 32. p. 284.*; quæ autem requirantur, ut curator accedens de neglectis obligetur? *dict. c. 11. n. 33.*; de casu fortuito, vel de gestis à tutore non obligatur, præterquam si fuerit negligens in exigendo: *ibidem n. 34.*; sine auctoritate adultum suum curator nequit convenire: *n. 35.* Quibus denique defensionibus curatori succurratur? *dict. c. 11. n. 36. p. 284.*
- Quâ actione, & ad quid curatores conveniri valeant? Compescere oportet animum, non enim omnia in unum concinnare possumus, ac ideò sparsa hinc inde accipies. Actio utilis curationis causâ, seu actio utilis negotiorum gestorum competit ei, qui sub curâ fuit: *tr. 4. l. 4. c. 11. n. 1. p. 287.*; vel actio utilis tutelæ, prout aiunt